

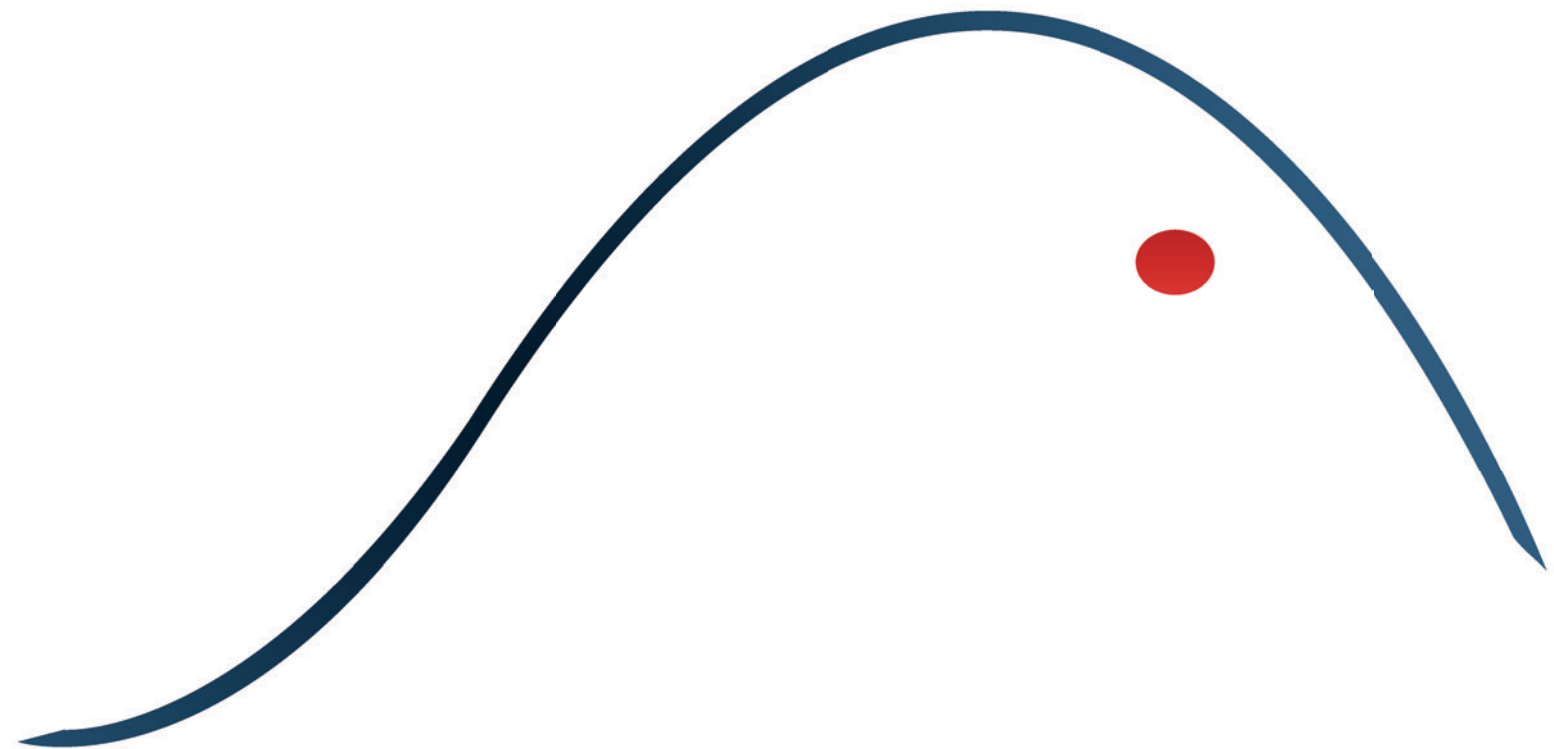
Beite- og skjøtselsplan for Goarahat og Sandvikhalvøya

Utvalgt kulturlandskap i Finnmark

Miljøfaglig
Utredning

Rapport MU2016-19

Forsidebilde

Sauer på beite på naturbeitemark sør for Trollholmsund. Beitemarka var artsrik, med bl.a. flere rødlistede beitemarksopp, og i god hevd. For å bevare naturkvalitetene, er det viktig med regelmessig, årlig beite.

RAPPORT 2016-19

Utførende institusjon: Miljøfaglig Utredning AS	Prosjektansvarlig: Pål Alvereng
	Prosjektmedarbeider(e): Geir Gaarder
Oppdragsgiver: Fylkesmannen i Finnmark	Kontaktperson hos oppdragsgiver: Ellen Marie Winther
Referanse: Alvereng, P. & Gaarder, G. 2016. Beite- og skjøtselsplan for Goarahat og Sandvikhalvøya, utvalgt kulturlandskap i Finnmark. Miljøfaglig Utredning rapport 2016-19, ISBN 978-82-8138-826-0.	
Referat: Miljøfaglig Utredning AS har laget en beite- og skjøtselsplan for Goarahat og Sandvikhalvøya – utvalgt kulturlandskap i Porsanger kommune. Planen er en av flere tiltaksplaner som blir knyttet opp mot områdets status som fylkets utvalgte kulturlandskap. Under befarings sommeren 2016 ble beiteaktiviteten i området kartlagt gjennom samtaler med aktive beitebrukere. Samtidig ble det utført en kartlegging av naturtyper på hele halvøya der en rekke nye lokaliteter ble registrert og beskrevet, samtidig som de 32 naturtypelokalitetene som var registrert fra før, ble undersøkt på nytt. 7 av dem ble revidert. Totalt er det nå beskrevet 76 naturtypelokaliteter på halvøya. I rapporten redegjøres generelt for dagens beitebruk og behov for skjøtselstiltak gjennom beite og rydding av einer og lauvkratt. I skjøtselsplandelen er det redegjort for de biologiske verdiene på halvøya med generelle beskrivelser av naturtypene og særskilte kommentarer på ulike artsgrupper. I tilknytning til beite- og skjøtselsplanen er det utarbeidet konkrete skjøtselsplaner for i alt 12 naturtypelokaliteter.	

FORORD

Kartleggingen er utført på oppdrag fra Fylkesmannen i Finnmark. Formålet har vært å få en samordnet beitebruken med skjøtselsbehov på verdifulle lokaliteter i området. Hva som er verdifulle lokaliteter og hvorfor, er delvis avdekket gjennom eksisterende dokumentasjon, også gjennom en supplerende kartlegging i felt sommeren 2015. Denne kartleggingen avdekket blant annet flere nye lokaliteter med stor artsrikdom av beitemarksopp og endret på vurderingen av en god del lokaliteter som var beskrevet fra før.

Kontaktperson hos Fylkesmannen i Finnmark var ved kontraktinngåelsen rådgiver Marit Annie Larsen. Fra og med feltsesongen 2015 har rådgiver Ellen Marie Winther vært vår kontaktperson. Prosjektansvarlig for beitebruksplanen hos Miljøfaglig Utredning har vært Pål Alvereng. Geir Gaarder har hatt hovedansvar for kartleggingen av verdifulle naturtyper og har framskaffet det meste av underlagsmaterialet i så måte.

En stor takk rettes til Landbrukssjef Ingrid Golten i Porsanger kommune for informasjon om landbruket generelt i området, kontaktinformasjon, introduksjon til lokale gårdbrukere, naturfaglige innspill og stedvis feltbidrag med funn av interessante arter. Takk også til gårdbrukere og fastboende som tok i mot oss på en positiv måte og spanderte både kaffe og saft!

Alvestad / Tingvoll, 01.05.2016

Miljøfaglig Utredning AS

Pål Alvereng

Geir Gaarder

INNHold

1	BEITEBRUKSPLAN	6
1.1	KORT HISTORIKK	6
1.2	LOVER OG RAMMER	6
1.2.1	Kommunens planverk	6
1.2.2	UKL i Finnmark	7
1.3	AKTUELLE TILSKUDDSORDNINGER	7
1.3.1	SMIL – Spesielle miljøtiltak i jordbruket	7
1.3.2	Regionale miljøtilskudd	8
1.4	PROBLEMSTILLINGER OG UTFORDRINGER	9
1.5	DAGENS BEITEBRUK I GOARAHAT OG SANDVIKHALVØYA	9
1.6	SKJØTSELSBEHOV GJENNOM BEITE I GOARAHAT OG SANDVIKHALVØYA	11
1.7	HUSDYRENE ULIKE BEITEMÅTER	12
1.8	ØNSKET BEITETRYKK	14
1.9	OM GJØDSLING AV BEITEMARKER	15
1.10	ØNSKET BEITE I GOARAHAT OG SANDVIKHALVØYA	15
1.10.1	Generelt om naturverdiene	15
1.10.2	Ønsket beite på de ulike naturtypene i Goarahat og Sandvikhalvøya	16
1.10.3	Dagens beitemønster	19
1.11	RYDDING AV SKOG OG KRATT	19
1.12	TILTAK	21
1.12.1	Øke antall beitedyr gjennom nydyrking	21
1.12.2	Rydding av busker og kratt	21
1.12.3	Stimulere til beite på biologisk verdifulle areal	25
2	SKJØTSELSPLAN	29
2.1	BIOLOGISKE VERDIER PÅ GOARAHAT OG SANDVIKHALVØYA	29
2.1.1	Generell naturbeskrivelse	29
2.1.2	Revisjon av naturtypelokaliteter	30
2.1.3	Rødlistearter	31
2.1.4	Artskommentarer – fugl	36
2.1.5	Artskommentarer – karplanter	38
2.1.6	Artskommentarer – lav	39
2.1.7	Artskommentarer – moser	39
2.1.8	Artskommentarer – sommerfugler og mudderfluer	39
2.1.9	Artskommentarer – Sopp	40
3	KILDER	42
3.1	SKRIFTLIGE KILDER	42
3.2	MUNTlige KILDER	43
	VEDLEGG – NATURTYPEBESKRIVELSER	44

1 BEITEBRUKSPLAN

1.1 Kort historikk

Bosettingshistorien i Goarahat og Sandvikhalvøya er grundig omtalt i forvaltningsplanen (Finnmark fylkeskommune m.fl. 2014), og noe av den gjengis i de følgende:

Dagens kulturlandskap er resultat av menneskers tilstedeværelse i rundt 10 000 år, og omfatter alt fra boplasser fra steinalderen til de sporene som dagens driftsformer i jordbruket og andre moderne aktiviteter lager. Men det er kanskje mer enn noe annet den tradisjonelle sjøsamiske tilpasningsformen og kombinasjonsbruket som, sammen med de naturgitte forutsetningene, har bidratt til å gi landskapet det særegne uttrykket som det har i dag. Sporene etter tradisjonell sjøsamisk bosetting i området er mange. I de fleste buktene og vikene der man har hatt litt skjerming for vær og vind, og gode muligheter for å sette båt ut på sjøen, finner vi spor etter bosetting i form av gammetufter, som i mange tilfeller har vært typiske sjøsamiske fellesgammer der folk og husdyr har hatt tilhold under samme tak.

Uttak av skog til brensel og beiting av husdyr mer enn 400 år, - først av sau, etter hvert også av ku og hest, - har gitt åpne områder med en rik flora som trives der husdyr beiter. I tillegg kommer dyrket innmark, gjerder, veier, stier og båtstøer, som utgjør viktige elementer i kulturlandskapet.

Tidligere var omfanget av jorddyrking lite. Hele sommersesongen beitet dyra i utmarka, og også om vinteren kunne de finne noe næring selv dersom de ble sendt ned i fjæra. Vinterfôret ble slått der det vokste naturlig, gjerne etter at området først ble ryddet for skog og kratt. Det ble slått både på enger nær gården og på såkalte utmarksslåtter, som kunne være til dels langt unna gården på fjellmyrer og ute på øyene. På øyene høstet man i tillegg viktige ressurser som muldebær, egg og dun.

Etter hvert ble det vanligere med gjødsling av jorder nær gården. Husdyrmøkk ble spredt utover og også fiskeavfall og tang og tare kunne brukes som gjødsel. Overgang til dyrking av jorda nær gården gjorde at utmarksslåttene gradvis mistet sin verdi. Sporene etter disse aktivitetene er nå i ferd med å forsvinne, men stedsnavn og fortellinger bidrar til å vedlikeholde kunnskapen om dem.

Mest betydning for utformingen av områdets kulturlandskap, er utviklingen fra 2. verdenskrig og fram til i dag. De tradisjonelle næringskombinasjonene med jordbruk og fiske, samt løsarbeid og jakt, fangst, bærplukking og dunsanking ble videreført etter krigen, og utbygging av jordbruket fortsatte også i etterkrigstida. På 70-tallet var det stor nybrottsaktivitet mange steder i kommunen. I området Goarahat og Sandvikhalvøya er det imidlertid mangel på jordbruksarealer og det er ikke uten videre enkelt å finne gode nydyrkingsområder.

Reindrifta har hatt nytte av området Goarahat og Sandvikhalvøya som sommerbeite for rein, selv om de viktigste reinbeitene ligger lenger innover i marka/på fjellet. Tidligere var det vanlig at reindriftnas folk, som i dette tilfellet hadde tilhold i Karasjokområdet vinterstid, slik det fortsatt er i dag, hadde tette bånd til sjøsamene i området. De utvekslet produkter som reinkjøtt og fisk, de kunne passe på dyrene til hverandre, og reindriftnas utøvere på tur forbi kunne få husly hos de bofaste sjøsamene.

1.2 Lover og rammer

1.2.1 Kommunens planverk

Gjeldende arealdel er fra år 2000 og er under revisjon. Som en del av planprosessen har kommunen laget utkast til samfunnsdelen (Porsanger kommune 2015). Av målsettingene i planutkastet som er

mest relevante i sammenheng med kulturlandskapet i Goarahat og Sandvikhalvøya, kan følgende nevnes:

- *Kommunen som naturkommune*
 - Kunnskap om lokalt biologisk mangfold
 - God forvaltning av miljøverdier og vernede områder
- *Kommunen som miljøkommune*
 - Verne om kulturlandskap som er typisk for Porsanger kommune
- *Arbeids og næringsliv – Levedyktige primærnæringer*
 - Tilrettelegge tilstrekkelige arealer
 - Skape direkte stimulerings tiltak
 - Skape gode og bærekraftige rammevilkår
 - Utnytte kultur-/naturgitte potensialer i kommunen
- *Porsanger som reise- og turistmål*
 - Synliggjøre, bevare og videreutvikle Porsangers særegenheter
 - Porsangerfjorden
 - Kvaliteter knyttet til fjell, elver, vann

1.2.2 UKL i Finnmark

Satsingen Utvalgte kulturlandskap i jordbruket er en oppfølging av nasjonale mål om å ivareta kulturlandskapet. Dette er et samarbeid og spleiselag mellom landbruksmyndigheter og miljømyndigheter. Satsingen er basert på frivillige avtaler mellom staten og grunneierne. 22 utvalgte områder er med pr. 06.01.2016, fordelt med minst ett område i hvert fylke (Landbruksdirektoratet 2016).

I Finnmark er Goarahat og Sandvikhalvøya valgt til å representere fylket, på grunn av de unike verdiene som finnes i området. Området skal være et flaggskip for mat og kulturlandskap i Finnmark, med visjonen "Et levende kulturlandskap for alle som ferdes i Goarahat og Sandvikhalvøya" (Fylkesmannen i Finnmark 2015).

1.3 Aktuelle tilskuddsordninger

1.3.1 SMIL – Spesielle miljøtiltak i jordbruket

Formålet med tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket er å fremme natur- og kulturminneverdiene i jordbrukets kulturlandskap og redusere forurensningen fra jordbruket, utover det som kan forventes gjennom vanlig jordbruksdrift (Forskrift om tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket 2004). Prosjektene og tiltakene prioriteres ut fra lokale målsettinger og strategier. I tiltaksstrategien for SMIL-midlene for perioden 2014 - 2017 har kommunen fastsatt overordnede retningslinjer for prioritering av søknader. Tiltaksstrategien ligger på kommunens hjemmeside. Av konkrete målsettinger for arbeidet med miljøtiltak i landbruket i Porsanger fram mot 2017 som er nevnt i tiltaksstrategien, kan nevnes:

- Ivareta og skjøtte mer av kulturlandskapet i Porsanger
- Porsanger har ett utvalgt kulturlandskap i jordbruket med mange egne mål og tiltak
- Minst ett årlig kulturlandskapsarrangement
- Økt kunnskap og verdsetting av verdier i landbrukets kulturlandskap i Porsanger

Det er kun søkere som er berettiget produksjonstilskudd som kan søke SMIL-midler. Søknadsfristen er 15. mai, med ny frist 15. september dersom det er midler igjen.

Porsanger kommune får egne SMIL-midler til Goarahat og Sandvikhalvøya utvalgt kulturlandskap. Forvaltnings- og skjøtselsplaner for dette området legger føringer for prioriteringer i dette området i tillegg til denne tiltaksstrategien. Søknader fra lag- og foreninger innenfor dette området vil også kunne prioriteres.

1.3.2 Regionale miljøtilskudd

Mange fylker har egne forskrifter om tilskudd til regionale miljøtiltak i jordbruket, forskrifter som er hjemlet i Jordloven. Finnmark er ett av dem (Forskrift om tilskudd til regionale miljøtiltak i jordbruket, Finnmark 2015). Formålet med forskriften er å bidra til at jordbruket i Finnmark fylke drives miljøforsvarlig og ivaretar kulturlandskapet. Paragrafene 6-20 beskriver hvilke tiltak som det kan gis tilskudd til. Av disse kan nevnes:

§ 6. Miljøtilskudd til slått av lokalt verdifulle jordbrukslandskap

Det kan gis tilskudd til foretak som utfører slått av lokalt verdifulle jordbrukslandskap i følgende tiltaksklasser:

1. Bygdenært – arealer som ikke har vært berettiget ordinært areal- og kulturlandskapstilskudd de siste 3 årene før året slått gjennomføres, og som er maksimalt 5 km fra foretakets driftssenter.
2. Øyer/holmer/veiløse områder langs kysten av Finnmark.
3. Arealer med spesielle verdier i geografisk definerte områder.
4. Veikanter, avgrenset til kantarealer mellom vei og innmark.

§ 7. Miljøtilskudd til beite av lokalt verdifulle jordbrukslandskap

Det kan gis tilskudd til foretak som utfører beiting av lokalt verdifulle jordbrukslandskap i følgende tiltaksklasser:

1. Bygdenært – inngjerdede arealer som ikke har vært berettiget ordinært areal- og kulturlandskapstilskudd de siste 3 årene før året beitingen gjennomføres, og som er maksimalt 5 km fra foretakets driftssenter.
2. Arealer med spesielle verdier som er avgrenset og som har mindre enn 50 % grasdekke.

§ 8. Miljøtilskudd til beite i utmark

Det kan gis tilskudd til foretak som slipper sau på utmarksbeite i minimum 5 uker i kystområder hvor det er nødvendig med båtfrakt. Det gis ikke tilskudd, dersom slippområdet er i prioriterte forvaltningsområder for gaupe, jerv eller bjørn, jf. regional forvaltningsplan for rovvilt.

§ 9. Miljøtilskudd til drift av beitelag

Kommunalt godkjente beitelag kan gis tilskudd til drift av laget. Tilskuddet beregnes ut fra sankede dyr som har vært på utmarksbeite i minimum 5 uker.

§ 10. Miljøtilskudd til skjøtsel av slåttemark

Det kan gis tilskudd til skjøtsel av slåttemark klassifisert som A, B eller C lokalitet i Naturbase. Søker må ha godkjent skjøtelsesplan for å være berettiget tilskudd.

§ 11. Miljøtilskudd til slått av biologisk verdifulle arealer

Det kan gis tilskudd til slått av biologisk verdifulle arealer. De biologiske verdiene må være registrert eller i registreringsprosess i Artsdatabanken og/eller Naturbase.

§ 12. Miljøtilskudd til beite av biologisk verdifulle arealer

Det kan gis tilskudd til beite av biologisk verdifulle arealer. De biologiske verdiene må være registrert eller i registreringsprosess i Artsdatabanken og/eller Naturbase.

§ 13. Miljøtilskudd til tilrettelegging av fuglebiotoper

Tilskuddet kan gis for å ivareta hensynet til den prioriterte arten dverggås og den truede og sårbare arten sædgås i deler av kommunene Alta, Porsanger, Nesseby og Vadsø. Det kan gis tilskudd til jordbruksarealer hvor gås beiter i betydelig grad.

§ 15. Miljøtilskudd til hesjing

Det kan gis tilskudd til hesjing. Det kan gis tilskudd for hesjing på inntil 10 dekar pr. foretak. For at hesjingen skal være berettiget tilskudd, må høyet være hengt opp før 20. august og tatt ned og plassert på lager innen 15. september.

§ 16. Miljøtilskudd til skjøtsel av andre automatisk fredete kulturminner

Det kan gis tilskudd til skjøtsel av andre automatisk fredete kulturminner. Tilskuddsberettiget skjøtsel er slått eller beite av kulturminner på bakgrunn av godkjent skjøtelsesplan.

§ 17. Miljøtilskudd til skjøtsel av viktige kulturhistoriske områder

Det kan gis tilskudd til skjøtsel av viktige kulturhistoriske områder. Tilskuddsberettiget skjøtsel skal skje på bakgrunn av godkjent skjøtelsesplan.

§ 18. Miljøtilskudd til vedlikehold av ferdselsårer i jordbrukslandskapet

Det kan gis tilskudd til vedlikehold av ferdselsårer i jordbrukslandskapet. Tilskudd kan gis til skjøtselstiltak som tilrettelegger for allmenn ferdsel på stier i kulturlandskapet.

Søknadsfrist for søknad om tilskudd er 1. oktober (1. november for beitelag). Vedtak om tilskudd fattes av kommunen. Dokumentasjon av hvilke arealer som er avhengige av beite for å opprettholde biologiske verdier, vil i stor grad være veiledende når tilskuddssøknader skal behandles.

1.4 Problemstillinger og utfordringer

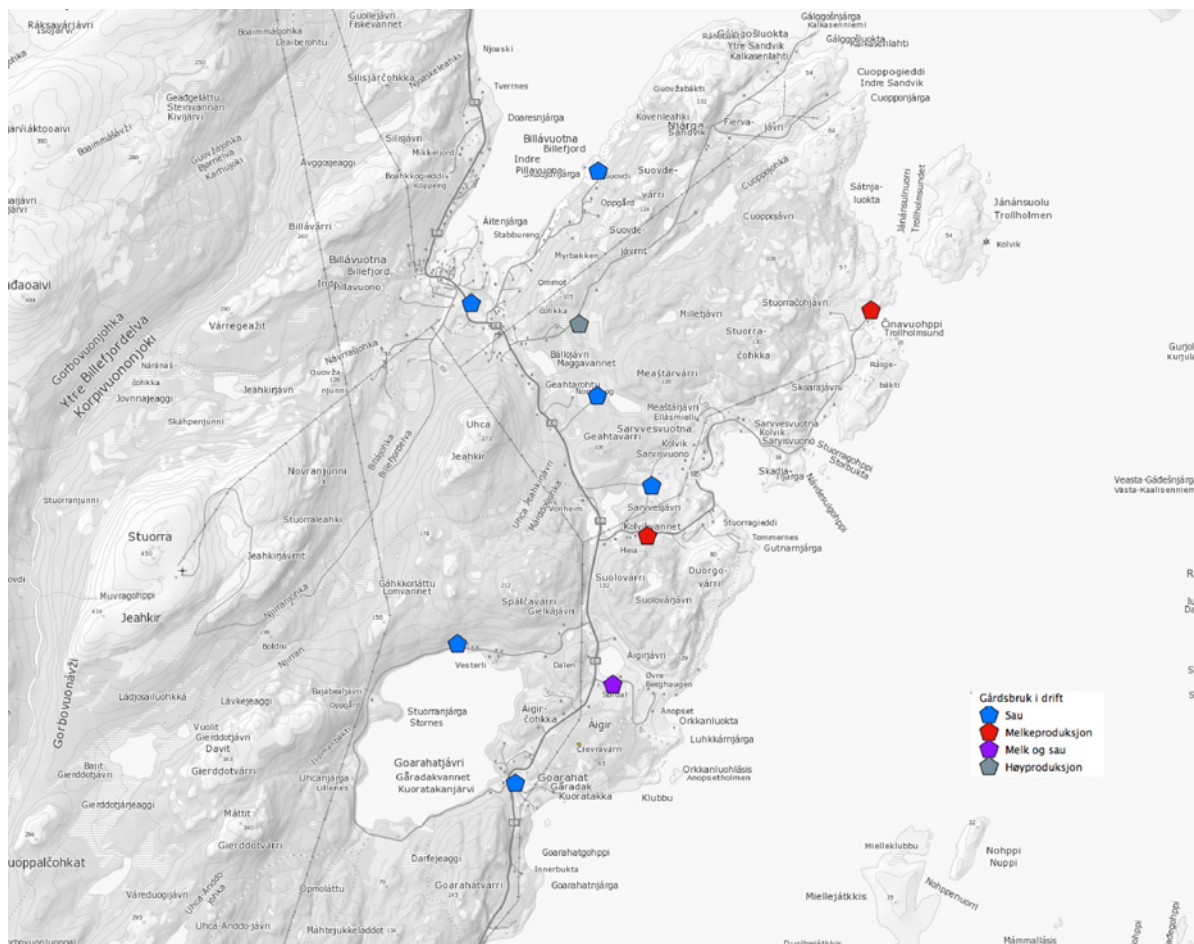
Det finnes en del beitebruksplaner i Norge, og de er oftest utarbeidet for hele kommuner og behandlet og godkjent på politisk nivå i kommunen. Hovedformålet med planene er som regel å dokumentere beitebruken som faktisk foregår, synliggjøre verdien i utmarksbeiter, skape forståelse for flerbruk av utmark og oppklare eventuelle uklarheter om regler for beitebruken. Beitebruksplaner blir gjerne behandlet politisk som et tillegg til kommunenes arealdel til kommuneplanen. Utgangspunktet er med andre ord næringens behov for å sikre at utmarka er en tilgjengelig ressurs for deres produksjonsvirksomhet og legge grunnlag for en rasjonell beitebruk.

Dette *kunne* også vært utgangspunktet i Goarahat og Sandvikhalvøya, og produksjonsaspektet bør på ingen måte neglisjeres, men her er det i utgangspunktet kulturlandskapsverdiene som aktualiserer behovet for en beitebruksplan. Fokuset blir dermed noe annerledes. *Beitets funksjon som en positiv skjøtelsfaktor for kulturlandskapet blir styrende.*

Beitebruksplanen for Goarahat og Sandvikhalvøya er i første rekke innrettet mot de arealene som er registrert som spesielt verdifulle naturtypeområder. Problemstillinger som gjelder naturtypeområdene antas for øvrig også å kunne overføres til restområdene (areal som ikke er registrert som verdifulle naturtyper). Det bør derfor i liten grad være behov for spesielle råd og vurderinger for disse arealene.

1.5 Dagens beitebruk i Goarahat og Sandvikhalvøya

Det utvalgte kulturlandskapet og området rundt er et av de viktigste jordbruksområdene i Porsanger i dag. Pr. 2015 er det 9 gårdsbruk i drift i området, derav to beliggende like utenfor det utvalgte kulturlandskapet, men med noe dyrkings- og/eller beiteareal innenfor området (se Figur 1).

Figur 1 Gårdsbruk i drift i Goarahat og på Sandvikhallvøya i 2015. Det er 5 bruk som driver med sau (derav ett som også har noen ungalver), to med hovedsakelig melkeproduksjon, ett som har både sau og melkeku og ett som produserer høy.

Det er i hovedsak sau og rein som beiter på utmarksarealene. Hvit norsk sau dominerer, men det er flere som har villsau, enten kun det, eller i kombinasjon med hvit norsk sau. Noe storfe beiter også, men på relativt begrensede arealer. I grove trekk er beiteaktiviteten slik innenfor Goarahat og Sandvikhallvøya:

Goarahat - Anopset

To brukere har sau på utmarksbeite i dette området. Det fordeler seg på om lag 70-80 v.f. kvit norsk sau og 10 v.f. villsau. Med lam kan det da dreie seg om 250-300 dyr i beitesesongen. Villsauene holder hovedsakelig til nær Goarahat og går ute hele året. Beitesesongen starter aller tidligst i Goarahat der dyrene oppholder seg en uke eller to før de sprer seg mer. Haugene som først er snøbare, beites først, deretter arealene lenger ned mot sjøen etter hvert som det grønnes. Gjerder holder sauene i området fram mot sist i juli. Da åpnes portene, og dyrene trekker vestover.

To innmarksteiger i Goarahat og én ved Anopset blir beitet beitet av sau fra et bruk som ligger utenfor det utvalgte kulturlandskapet, og da kun på høsten.

Det er ett melkebruk i området, og fram til 2000-tallet gikk kyrne på utmarksbeite. De siste årene har de imidlertid bare beitet på innmark nær driftsbygningene.

Kolvik

To bruk har sau på beite i Kolvikområdet. Totalt er det ca. 150 v.f. norsk hvit sau her, dvs. om lag 450 dyr i beitesesongen inkludert lam. Ett av brukene har planer om tredobling av besetningen dersom bruket får tillatelse til nydyrking. Om det går i orden, vil dyreantallet i beitesesongen kunne øke til godt over 1000 dyr.

Også i Kolvik er beitemønsteret slik at dyrene først beiter de bare områdene nær sjøen og trekker lenger opp i terrenget utover på sommeren. I august trekker de vanligvis mer opp mot vest til områdene omkring det lille fjellet Ucha Jeahkir, vest for E6.

Trollholmsund

Her er det ett aktivt bruk, og det driver kun med melkeproduksjon. Et skillegjerde holder melkekyr og ungdyr nær gården, der de både beiter på innmark og utmark. I tillegg var det i til samme 16 villsau (8 voksne og 8 lam) på Trollholmen i 2015. Det var dyr som ble ført dit fra Karasjøk.

Sandvikhalvøya

Det er ikke noe skillegjerde mellom Kolvikområdet og Sandvikhalvøya. To bruk har halvøya som nærmeste utmarksbeiter, og det beites med både norsk hvit sau, villsau og faktisk også noen pels-sau (Finnmarks eneste). I tillegg hadde ett av brukene 4 ungalver på beite i 2015. De beste beitenene ligger på tidligere innmarksareal i Ytre og Indre Sandvik. Noen av disse teigene slås med beitepusser og gjødsles.

1.6 Skjøtselsbehov gjennom beite i Goarahat og Sandvikhalvøya

Naturtypene i området kan i forhold til skjøtsel ved husdyrbeite, sannsynligvis deles i tre hovedgrupper:

1. Naturtyper avhengig av beite
2. Naturtyper indifferente til beite
3. Naturtyper der beite bør unngås

1. Naturtyper som er avhengige av beite

Innenfor denne gruppa havner *naturbeitemarkene*, *boreal hei* og *hagemark*, men også *åpen kalkmark* vurderes å være såpass positivt betinget av beite at den føres hit. De tre førstnevnte er helt avhengig av beite for å kunne eksistere som naturtype. Uten hevd vil de gro igjen og i første rekke gå over til skogsmark. Åpen kalkmark er ikke like sterkt avhengig av hevden, men for alle tre gjelder at et stort artsmangfold, og ikke minst de aller fleste rødlistede og truede artene, vil gå sterkt tilbake i antall og ofte forsvinne helt om hevden opphører.

Slåttemark legges også i denne gruppen, under litt tvil. Den sentrale skjøtselsmetoden for slåttemark er jo åpenbart slått, men det er normalt å ha beitedyr på slåttemark, gjerne både på våren og høsten. Selv om slåttemark ikke er avhengig av beite for kunne eksistere som den naturtypen, har beitet positiv effekt på artsmangfoldet.

2. Indifferente og usikre naturtyper

Det er vanskelig å plassere noen typer med sikkerhet til en slik gruppe, men trolig kan *kalkrike områder i fjellet* plasseres her. Under visse betingelser er sannsynligvis et ekstensivt beite svakt positivt, men vanligvis antas det at beite har liten merkbar effekt, og det er også helt klart situasjoner der beite kan virke negativt. Særlig intensivt beite der dyrene utøver et vesentlig selektivt beitetrykk på ulike arter kan påvirke artssammensetningen og føre til at arter går vesentlig tilbake eller forsvinner fra lokaliteter. For flere rødlistede karplanter er omfattende beite da også oppført som en trusselsfaktor. På den andre siden bør en forvente at i et område som Goarahat/Sandvikhalvøya, med lite naturlig snaufjell og en del areal i grenseland mellom skog og fjell, så vil beite kunne utvide potensielle leveområder for fjellplanter avhengig av åpne heier og begrenset konkurranse med andre planter.

Under noe tvil føres også *strandenger* til gruppen over usikre naturtyper i forhold til beite. *Kulturbeitinget strandeng* er oppført som egen type i NiN2.0 (Natur i Norge, versjon 2.0), noe som tydelig

viser at en del strandenger i stor grad er avhengig av skjøtsel for å opprettholde kvalitetene. På den andre siden er det tydelig at det i første rekke er strandenger lenger i sørlige deler av Norge som har et kulturbetinget mangfold, mens slike i liten grad opptrer i Nord-Norge. Intensivt beite og tråkk kan også skade vegetasjonen merkbart, særlig de nedre (lavereliggende) strandengene. Beite kan altså muligens være positivt, men kan også ha negative effekter.

For *myr* er det lignende problemstillinger som for strandeng. Det er god dokumentasjon på naturverdier på myr som er kulturbetinget, samtidig som dette primært er kjent fra områder vesentlig lenger sør i Norge. Og det er også klart at beite under visse vilkår kan skade verdier. Sistnevnte kan skyldes bruk av tunge beitedyr som fører til omfattende tråkkskader eller beitedyr som selektivt beiter ned enkelte plantearter (eksempelvis sau som tar orkidéer).

3. Naturtyper der beite bør unngås

Til disse hører nok i første rekke ferskvannsmiljøene, d.v.s. *kalksjøer/kalkrike innsjøer*. Beite er ikke nødvendigvis alltid negativt i disse, og for eksempelvis en del næringsrike innsjøer lenger sør, så er det godt kjent at et til dels intensivt husdyrbeite tvert imot er viktig for å bevare artsmangfoldet og mye av naturverdiene. Opprettholdelse av åpne soner mot fastmark uten høyvokste arter i strandsona og ute i vannet, der både fugl og små, konkurransesvake planter kan leve, er viktige årsaker til dette. Men, slike arter er det lite av så langt mot nord, og kalksjøer har i Norge alltid lite av denne typen planter. Samtidig er kalksjøene svært sårbare for tilførsel av næringsstoffer, noe som i det minste et intensivt beite kan medføre. (En av de mest verdifulle kalksjøene på Østlandet – Holetjern i Vestre Toten – ble ødelagt som følge av at det ble anlagt et fellesbeite for storfe inntil tjernet.)

1.7 Husdyrenes ulike beitemåter

Husdyrene som er aktuelle i området (sau, storfe, hest, tamrein), har ulike måter å beite på og påvirker derfor naturtypene og artsmangfoldet forskjellig. Til dels er det også betydelige forskjeller på rasenivå, eksempelvis mellom de gamle storferasene, moderne kjøttfe/ammekyr og moderne mjølkekyr, eller mellom den gamle norske villsauen og den moderne norske hvite sauene. Det har også stor betydning hvilke tider på året dyrene beiter, hvor lang tid de går i området, hvor store dyretettheter det er, og om de får tilleggsforing. Alt i alt er det ikke mulig å gi presise forhåndsvurderinger eller særlig sikre råd om hvordan en av hensyn til naturmangfoldet best kan forvalte et beiteområde.

Noen generelle trekk ved aktuelle husdyr i Goarahat-/Sandvikhalvøyaområdet er det likevel aktuelt å komme med;

Sau

Sau kan beite svært selektivt på enkelte planter og dermed føre til at disse går tilbake eller forsvinner fra et område. Det er særlig urteplanter, som mange arter orkidéer, sauene kan være hard med. På den andre siden er sauene klart mer nøysom enn eksempelvis storfe, og vil være mye bedre tilpasset å utnytte mange av de magre, tørre beitemarkene som forekommer i Goarahat-/Sandvikhalvøyaområdet. Her er det også sparsom forekomst av aktuelle plantearter som sauene kan utgjøre en potensiell trussel mot. Det er ikke noe som tyder på, og lite sannsynlig, at den internasjonalt sjeldne arten krypsivaks som har sin mest tallrike forekomst i dette området, har problemer med saubeite. Dette er ikke nærmere undersøkt, men det er fullt mulig at arten faktisk trives ganske godt med dette.

Figur 2 Sau på naturbeitemark ved Trollholmsund. Foto: Pål Alvereng

Tamrein

Positive trekk er at disse er flinke til å beite ned vierkratt og bjørk, og dermed holde beitene frie for oppslag av busker og kratt av slike arter, men den beiter ikke ned einer (Alm 1999). Et potensielt negativt trekk er at de kan beite ned lav-vegetasjonen, samt ved høye tettheter medføre erosjon og tap av det øvre, viktige jordsmonnet, se ikke minst erfaringer fra den nærliggende Reinøya (Uhlig m.fl. 2013). Tydelige spor etter dette ble ikke funnet i Goarahat og Sandvikhalvøya under feltarbeidet i 2015, og her vurderes generelt sett de positive effektene av tamreinbeitet for å være helt dominerende.

Figur 3 Reinsdyr beiter på innmark ved Goarahat. På tross av at det påtreffes en del rein på innmark i området, er konfliktnivået i forhold til øvrige husdyrbrukere lavt. Foto: Pål Alvereng

Storfe

Kyr, ungdyr og kalver av storfe beiter vanligvis mindre selektivt på markvegetasjonen enn eksempelvis sau og hest. Floraen blir derfor gjerne mer artsrik på slike beitemarker. På den andre siden vil vanlig norsk rødt fe i mindre grad beite på busker og trær sammenlignet med tamrein (men i begrenset grad skjer nok også det), og de vil helst kreve mer frodige beitemarker for å kunne opprettholde ønsket produksjon av kjøtt eller melk. Ut fra et produksjonsperspektiv kan det derfor være fristende å gi storfe tilleggsfor på mange av beitemarkene i Goarahat og Sandvikhalvøya. Dette vil i så fall føre til næringstransport inn på beitemarkene og en gradvis endring av artsmangfoldet og naturtypene i en negativ retning for naturmangfoldet. De fleste artene som er regnet for bevaringsverdige her, er tilpasset magre forhold med lite tilgjengelig næring og høy grad av konkurranse mellom plantene. Disse vil ved tilleggsfóring (og selvsagt gjødsling) gradvis bli erstattet av mer næringskrevende arter. Tilleggsfóring øker også faren for at tettheten av beitedyr blir for høy med tilhørende tråkkaskader og erosjonsproblemer.

Figur 4 Melkekyr på gjødsla innmarksbeite ved Trollholmsund. Foto: Pål Alvereng

1.8 Ønsket beitetrykk

For å holde landskapet åpent, vedlikeholde verdifulle naturtypearealer og opprettholde artsvariasjonen er det viktig å opprettholde et høyt beitetrykk i Goarahat og Sandvikhalvøya, og med flere husdyrslag. Tamreinbeite er særlig viktig for å holde beitemarkene mest mulig åpne. Storfe er i utgangspunktet den beste husdyrarten å ha i tillegg, men bare hvis en ikke benytter seg av gjødsling av beitemarkene eller driver med tilleggsfóring. Sau og eventuelt hest vil da være bedre alternativ. Det er samtidig vanskelig å angi overordnede regler for når og hvor hardt en skal beite i områdene, men *generelt sett er målet at engene må bli godt nedbeitet*, at de ikke gror igjen med busker og kratt, samtidig som en ikke tilfører engene næring gjennom gjødsling (ut over det dyrene selv bidrar

med) eller tilleggsforing på faste foringsplasser (kan føre til både tråkkaskader og konsentrasjon av husdyrgjødsel).

1.9 Om gjødsling av beitemarker

Innmarksbeiter blir ofte gjødslet, og av og til blir også utmarksbeiter det. Gjødsling kan være svært ødeleggende for artsvariasjonen i ei beitemark. Det gjelder i første rekke ved tilførsel av kunstgjødsel, men også ved spredning av husdyrgjødsel i store mengder. Gjødslingen tilfører lett tilgjengelige makronæringsstoffer som favoriserer noen få arter, som dermed får stor vekstkraft. Vegetasjonen blir høyere og tettere, og arter som vokser langsommere og er avhengig av en annen næringsbalanse i jorda og dessuten trenger lysåpne omgivelser, bukker under i konkurransen. Resultatet blir en kraftig reduksjon i antall arter. Prosessen skjer raskt. Ett eller to år med gjødsling kan ha stor innvirkning. Ved opphør av gjødslingen vil det ta lang tid å få tilbake opprinnelig artsinventar. Da er man ofte avhengig av at artene fortsatt finnes i nærområdet slik at de kan komme tilbake gjennom frø- eller sporespredning. I tillegg vil et viktig næringsstoff som fosfor binde seg så hardt til mineralpartikler i marka at det kan ta svært lang tid å redusere nivået tilstrekkelig langt ned til at de nøysomme plantene igjen får et konkurransefortrinn framfor de som er mer gjødseltolerante.

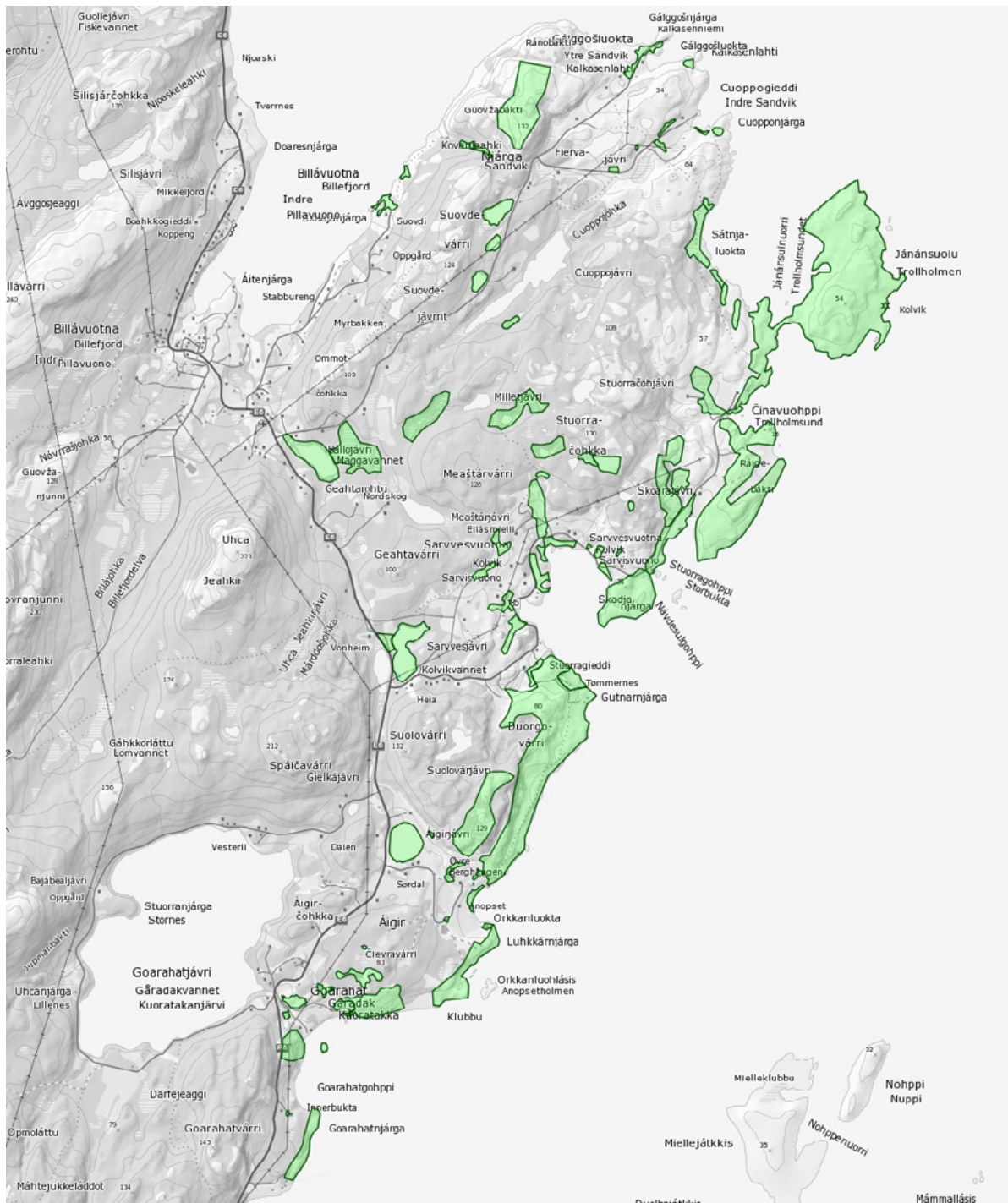
Beitedyr tilfører også beitemarker gjødsel. I enkelte tilfeller, spesielt der hvor det er høy tetthet på storfe som fores intensivt for å få høy produksjonsytelse, kan gjødselmengden d legger igjen påvirke artsmangfoldet negativt. Tråkk spiller også en rolle i slike tilfeller. Som oftest gis imidlertid beitedyr ikke fôr på beite, og i alle fall ikke i utmark. Tilførselen av gjødsel fra dyrene spiller dermed en underordnet rolle i forhold til den positive virkningen som kommer av at de holder grasvegetasjonen nede.

1.10 Ønsket beite i Goarahat og Sandvikhalvøya

1.10.1 Generelt om naturverdiene

Naturverdiene i området har tidligere blitt undersøkt, bl.a. gjennom to kartleggingsprosjekt av naturmangfold i Porsanger kommune (Gaarder m.fl. 2011 og Sommersel m.fl. 2012). Disse var ikke innrettet spesielt mot Goarahat og Sandvikhalvøya, men ga likevel verdifull informasjon der.

Sommeren 2015 kartla vi hele området på nytt. Noen tidligere registrerte naturtypelokaliteter ble beholdt uforandret og noen fikk endret avgrensning, beskrivelse og verdisetting. Mange nye lokaliteter ble påvist og beskrevet. Kartet i Figur 5 viser utbredelsen av verdifulle naturtypelokaliteter i Goarahat og Sandvikhalvøya slik status er pr. i dag. Lokalitetene er spredt over hele området, men med arealmessig overvekt i de sjønære områdene i vest.

Figur 5 Naturtypelokaliteter i Goarahat og Sandvikhavøya. Hele området ble undersøkt sommeren 2015, og det er laget oppdaterte beskrivelser for de fleste lokalitetene som var beskrevet fra før, inkludert nye lokalitetsavgrensninger. En del nye lokaliteter er kommet til.

1.10.2 Ønsket beite på de ulike naturtypene i Goarahat og Sandvikhavøya

Som nevnt i kapittel 1.6, varierer behovet for beite mellom de ulike naturtypene som er registrert i Goarahat og Sandvikhavøya.

Noen er **avhengig** av beite for å opprettholde naturverdiene. I Goarahat og Sandvikhavøya gjelder det:

- Hagemark
- Slåttemark,

- Naturbeitemark
- Åpen kalkmark

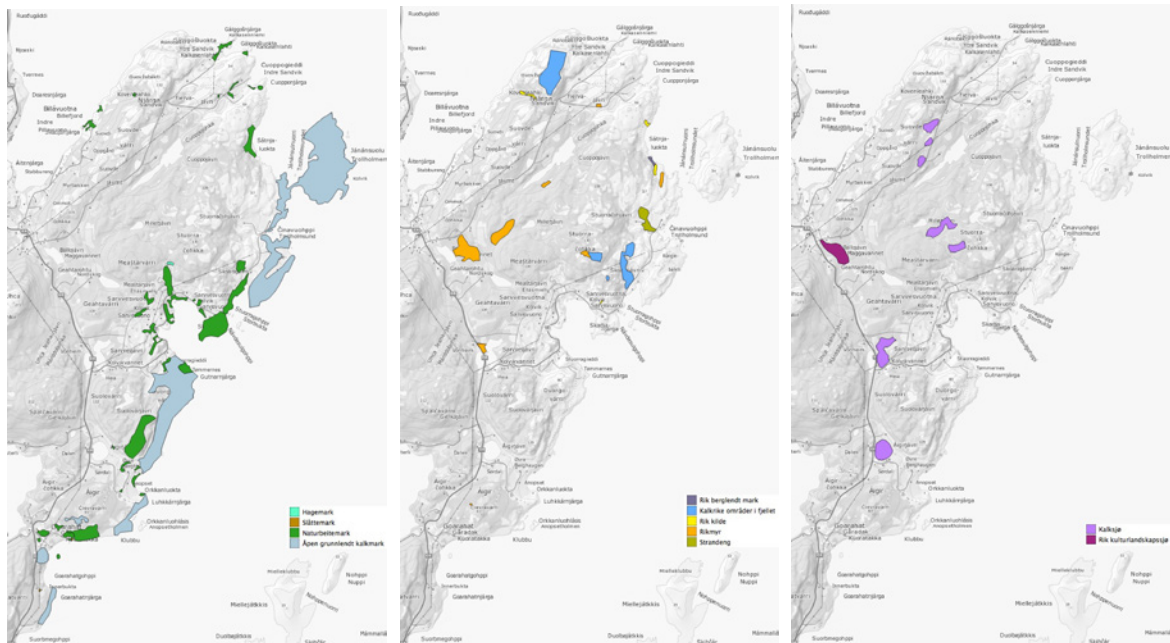
Andre er **indifferente** (de klarer seg både med og uten beite). I Goarahat og Sandvikhalvøya gjelder det naturtypene:

- Rik berglendt mark
- Kalkrike områder i fjellet
- Rik fastmark i fjellet
- Rik kilde
- Rikmyr
- Strandeng

Den tredje gruppen er de naturtypene der beiting bør **unngås**. I Goarahat og Sandvikhalvøya gjelder det de to naturtypene

- Kalksjøer
- Rik kulturlandskapssjø

Kartene i Figur 6 viser hvordan de ulike gruppene fordeler seg geografisk i Goarahat og Sandvikhalvøya .

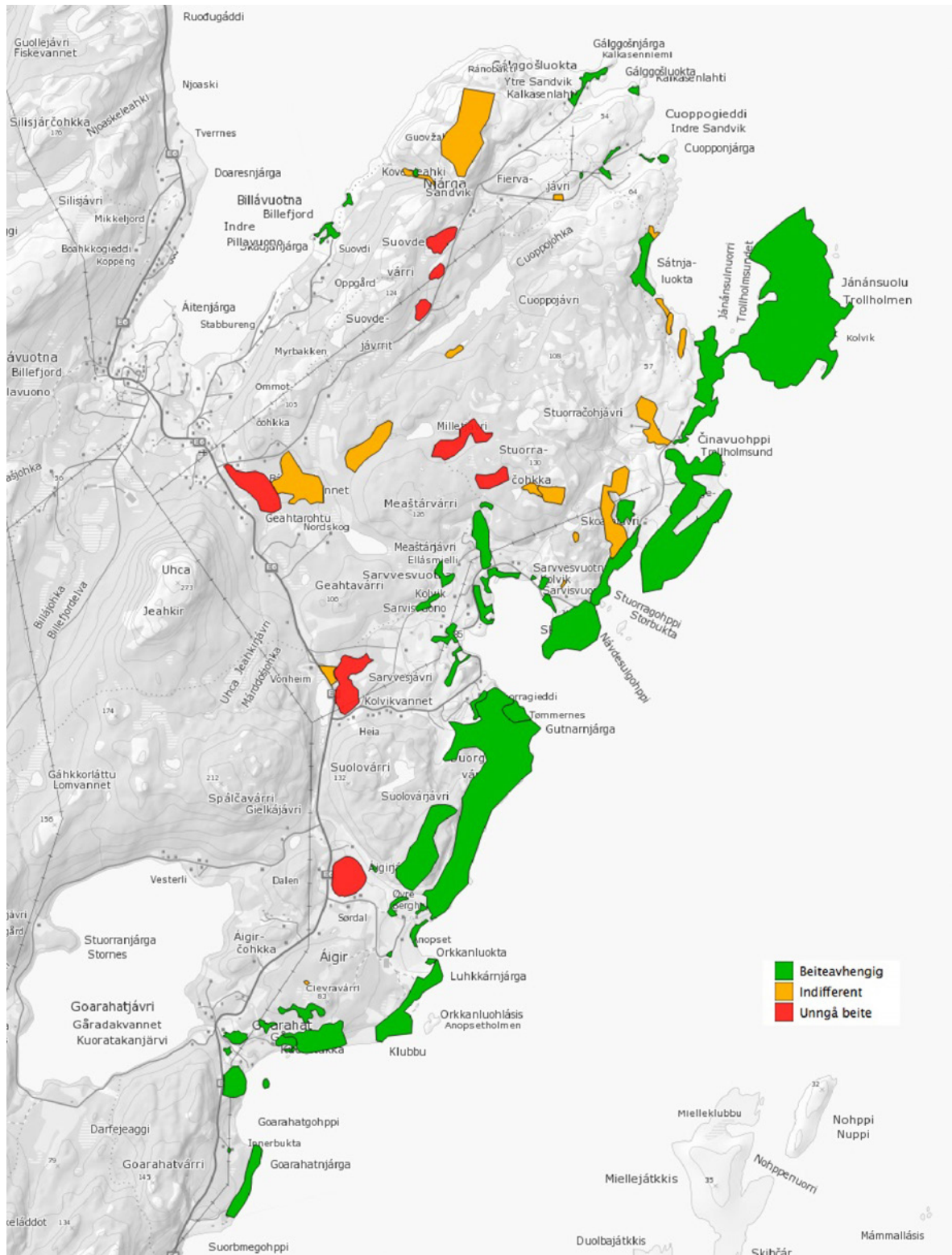

Figur 6 Kart over Goarahat og Sandvikhalvøya som viser naturtyper som bør ha ulike tilnæringsmåter når det gjelder beiting for å opprettholde naturverdiene. Til venstre er de naturtypene som er avhengige av beiting (hagemark, slåttemark, naturbeitemark og åpen kalkmark). I midten er naturtypene som er indifferente (rik berglendt mark, kalkrike områder i fjellet, rik fastmark i fjellet, rik kilde, rikmyr og strandeng). Til høyre naturtyper der beite bør unngås (kalksjøer og rik kulturlandskapssjø).

Det er interessant å merke seg at de naturtypearealene som trenger beite, alle ligger nær sjøen. Det har delvis sammenheng med lokalklimatiske forhold og grunnforhold, men også beitemønsteret i Goarahat og Sandvikhalvøya, som har utviklet seg over en lang periode med husdyrhold, er avgjørende for dannelsen av en god del av disse naturtypelokalitetene. Det gjelder i første rekke naturbeitemarkene, hagemarkene og slåttemarkene. De er helt avhengige av beite for å framstå skogbare og med lavt vegetasjonsdekke, noe som gir gunstige vekstbetingelser for flere arter. Derved opprettholdes et stort mangfold av arter som i dag er mer uvanlige og til dels rødlistede på grunn av tilbakegangen av slike arealer de senere årene. Åpen kalkmark og kalkrik, beitet myr vil ha gode

kaliteter også uten beite, men beite bedrer betingelsene for enkelte arter og medfører dermed større arts mangfold enn de ellers ville hatt.

Kartet nedenfor gir en samlet fremstilling av de tre naturtypegruppene.

Figur 7 Naturtypearealene i Goarhat og Sandvikhøya fordelt på 3 grupper som skilles på ulike behov for beite for å bevare naturverdiene. Grønn gruppe: Naturtyper som er avhengige av beite. Gul gruppe: Indifferente naturtyper (tåler å beites og tåler også fravær av beite). Rød gruppe: Bør ikke beites.

1.10.3 Dagens beitemønster

Det er pr. i dag 9 gårdsbruk som aktivt driver med husdyrproduksjon i eller i nærheten av Goarahat og Sandvikhalvøya. To av brukerne har melkeproduksjon, mens det i hovedsak er sauedrift på resten. Når det gjelder beite, er det sau som dominerer, mest norsk kvit sau, men også noe gammelnorsk sau.

Beiteaktiviteten for sau i Goarahat og Sandvikhalvøya har om lag følgende mønster gjennom beitesesongen:

- Vår: Sauene slippes på beite på de sjønære områdene i vest, der grasveksten starter først. De snaue kollene som er først snøfrie, beites gjerne først. Deretter beites bakkene ned mot sjøen.
- Sommer: I månedsskiftet juli/august åpnes portene, og sauene trekker oppover i terrenget mot øst, gjerne forbi E6.
- Høst: Etter at sauene er kommet ned fra skogsbeitene, slippes de igjen på inngjerdete beitemarker nær sjøen.

Dette beitemønsteret favoriserer de naturtypearealene som er avhengig av beite, og er nok også den vesentlige årsaken til at de har de naturkvalitetene de har. Det vil derfor være viktig å videreføre dette mønsteret, samtidig som dyretettheten med fordel kan økes.

I tillegg til beitemønsteret for sau, er det rein på sommerbeite i området og det er storfe på avgrenset beite ved Trollholmsund.

1.11 Rydding av skog og kratt

Generelt ser behovet for rydding og trær, busker og einerkratt ut til å variere ganske mye innenfor det aktuelle området. Særlig den gode forekomsten av tamrein i området er trolig med på å redusere behovet for egne tiltak mot oppslag av trær og busker sterkt. Kartutsnittet i Figur 9 viser arealer med tydelig behov for rydding.

Slåttemark

Her blir det sjeldent behov for egne tiltak, siden slåtten i seg selv hindrer oppslag av trær.

Naturbeitemark

Avhengig av beiteintensitet, husdyrslag og markforhold. Enkelte marktyper ser ut til å generere stort behov for rydding, som følge av tett oppslag av lauvkratt. Det virker som om dette særlig gjelder noe friske marktyper. Når det gjelder einer kan derimot noe tørrere typer være mer utsatt. De viktigste av disse er framhevet i eget kart (Figur 9).

Åpen grunnlendt naturmark

I utgangspunktet ikke spesielt utsatt, men noe rydding av lauvkratt i kantsonene mellom de helt åpne partiene og mer "storvokst" skog vil ofte kunne være positivt, og særlig der en bare har sparsomme innslag av småkratt som ligger isolert fra mer skogdannende partier. Hvis en opprettholder et godt beitetrykk av tamrein, så blir sannsynligvis behovet for å gå inn med spesielle tiltak for å rydde her lite.

For *strandenger* og *åpne fjellheier* vurderes rydding av trær og busker som lite relevante i dette området. Det samme gjelder for *beitemyr*. En forutsetning her bør nok være at en klarer å opprettholde et godt beitetrykk av tamrein i området.

Figur 8 Begynnende gjengroing med einer og bjørkekratt på grunn av for svakt beitetrykk. Bildet er fra Kolvick.
Foto: Pål Alvereng.

Figur 9 Arealer i Goarhat og Sandvikhavøya med umiddelbare behov for rydding av trær, busker og kratt for å opprettholde og fremme naturkvaliteter som er avhengige av beite.

1.12 Tiltak

1.12.1 Øke antall beitedyr gjennom nydyrking

Naturtypekartleggingen i 2015 viser at det er en rekke arealer i Goarahat og Sandvikhalvøya der naturkvalitetene er avhengig av et jevnt, høyt beitetrykk. Kapittel 1.10.2 omtaler hvilke arealer dette gjelder. Alle arealene beites i dag, men mange av dem bærer likevel preg av å være kommet inn i en prosess med begynnende gjengroing. Økning av antallet beitedyr vil kunne stoppe gjengroingen. Tiltak som kan medvirke til det, er derfor positivt og vil være svært viktig å få til.

Antall beitedyr på et gårdsbruk så langt nord er imidlertid først og fremst avhengig av tilgjengelig fôr i inneforingssesongen, (oktober – mai). Størrelsen på innmarksarealene blir dermed avgjørende. Det finnes unge gårdbrukere i Goarahat og Sandvikhalvøya som er interessert i å utvide besetningen av beitende sau, og tiltak som kan gjøre dette mulig vil være positivt.

I forskrift til jordloven settes det blant annet vilkår for nydyrking (FOR-1997-05-02-423). Nydyrking kan bare skje etter plan godkjent av kommunen. Ved avgjørelsen skal det legges særlig vekt på hvilke virkninger tiltaket kan påregnes å få for natur- og kulturlandskapsverdiene og det skal tas hensyn til om det på arealet er sjeldne miljøverdier og hvor sjeldne miljøverdiene er. Ved avgjørelsen skal det for øvrig legges vekt på om det ut fra jordloven er ønskelig å styrke driftsgrunnlaget for driftsenheten, og om nydyrkingstiltaket legger til rette for driftsmessig gode løsninger.

Kommunen bør, i samråd med fylkesmannen, være bevisst på at nydyrking slik at dyretallet kan økes, vil være et meget godt tiltak for å styrke naturkvalitetene i kulturlandskapet i Goarahat og Sandvikhalvøya. Det vil være viktig å finne gode løsninger som gir mulighet for nydyrking uten alt for store konsekvenser for naturmangfoldet. I den grad det da medfører ulemper for den enkelte bruker, for eksempel ved større nydyrkingskostnader eller lavere grasproduksjon, bør økonomiske tiltak rettes inn for å avbøte dette. Det kan være tilskudd som gjør det mulig å nydyrke større arealer der det ikke er konflikt med naturverdier, eller tilskudd til kjøp av fôr.

I Goarahat og på Sandvikhalvøya bør man i hovedsak være varsom med nydyrkingsprosjekt i en bred sone mot sjøen i vest og nordvest, der grunnen er mest kalkrik og der naturkvalitetene gjennomgående er størst. Det samme gjelder for rikmyrene og kalksjøene som ligger litt spredt i området. I de øvre partiene, nærmere E6, finnes det en del fattige bjørkeskogsområder med lavt konfliktnivå i forhold til naturmangfold. De kan være mer steinete og mer ressurskrevende med tanke på nydyrking, men bør prioriteres av hensyn til naturmangfoldet. Tilskudd til nydyrking som kan kompensere for noen av kostnadene, bør sterkt vurderes for disse delene av Goarahat og Sandvikhalvøyaområdet, da de positive virkningene av økt antall dyr på beite kan bli store. En forutsetning for positive bivirkninger, er at nydyrkingen medfører økt utmarksbeite og økt beitetrykk på naturbeitemarkene i området. Hvis nydyrking ikke endrer dette beitetrykket, enten ved at det ikke fører til flere dyr og/eller at dyr i større grad begynner å beite på de nye dyrkningsområdene, så kan slike tiltak tvert imot være negative for naturmangfoldet.

Mål	Ansvar	Tidsplan	Økonomi
Øke antallet beitedyr ved å øke størrelsen på innmarksareal og derved bedre fôrgrunnlag	Gårdbrukere Kommunen	Fra og med 2017	Ikke beregnet

1.12.2 Rydding av busker og kraft

Kartet i Figur 9 viser på hvilke arealer det er behov for rydding basert på vurderinger gjort sommeren 2015. Formålet med ryddingen er å gjenskape arealene som gode beiter og derved oppretthol-

de de beitebetingede naturkvalitetene. Kostnader er ikke beregnet. I tillegg til arealstørrelsen vil også nærhet til veg, grad av gjengroing, terrengutforming med mer gjøre at arbeidskostnaden med rydding vil variere. Det vil være opp til forvaltningen å ta stilling til dette for hver enkelt søknad, og det er vurdert som lite hensiktsmessig å gjøre konkrete vurderinger her.

Tabell 1 Behov for rydding av busker og kratt for å bedre naturkvalitetene i verdifulle naturtypelokaliteter i Goarahat og Sandvikhalvøya, vurdert sommeren 2015.

Lokalitet	Tiltak	Verdi som naturtype	Areal (dekar)
Goarahat – midtre	Rydding av einer	Viktig (B)	15,4
Goarahat – nordøstre	Rydding av bjørk og noe einer	Viktig (B)	7,3
Sátnjaluokta vest	Rydding av einer og noe bjørk	Svært viktig (A)	45,5
Anopset – Øvre Bergehau- gen nord	Rydding av einer	Viktig (B)	3,4
Kolvik – eng inne i bukt	Rydding av bjørk og annet lauvkraut i midtre deler	Svært viktig (A)	22
Kolvik øvre 1	Rydding av bjørk	Viktig (B)	10,9
Kolvik nord	Rydding av bjørk	Svært viktig (A)	51,2
SUM			

De enkelte arealene omtales særskilt nedenfor. Arealene er inntegnet på flyfoto (kilde: Norge i Bilder) og plasseringen er vist på oversiktskart (kilde: Kartverket).

Goarahat – midtre

	
Mål Bedre betingelsene for beiteavhengige arter og holde landskapet åpent.	Areal 15,4 dekar
Tiltak Rydding av einer	Kostnad Ikke beregnet

Goarahat – nordøstre

	
Mål Bedre betingelsene for beiteavhengige arter og holde landskapet åpent.	Areal 7,3 dekar
Tiltak Rydding av bjørk og noe einer	Kostnad Ikke beregnet

Sátnjaluokta vest

	
Mål Bedre betingelsene for beiteavhengige arter og holde landskapet åpent.	Areal 45,5 dekar
Tiltak Rydding av einer og noe bjørk	Kostnad Ikke beregnet

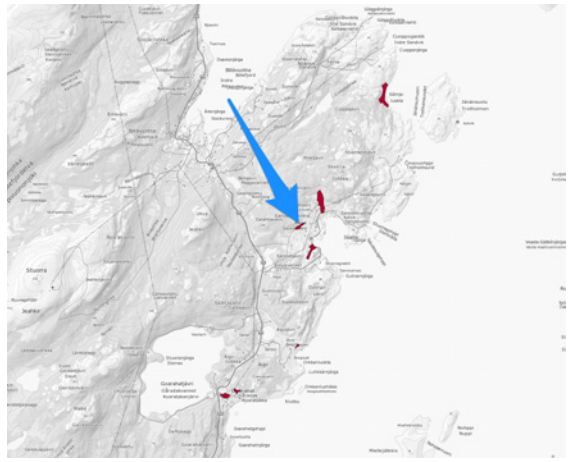
Anopset – Øvre Bergehaugen nord

	
<p>Mål Bedre betingelsene for beiteavhengige arter og holde landskapet åpent.</p>	<p>Areal 3,4 dekar</p>
<p>Tiltak Rydding av einer</p>	<p>Kostnad Ikke beregnet</p>

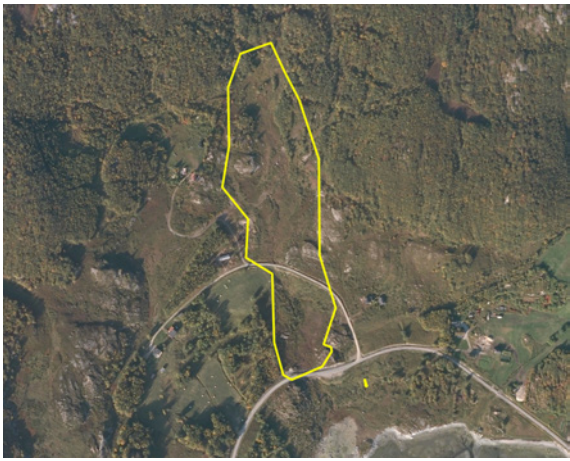

Kolvik – eng inne i bukt

	
<p>Mål Bedre betingelsene for beiteavhengige arter og holde landskapet åpent.</p>	<p>Areal 22 dekar</p>
<p>Tiltak Rydding av bjørk og annet lauvkratt i midtre deler</p>	<p>Kostnad Ikke beregnet</p>

Kolvik øvre 1

	
Mål Bedre betingelsene for beiteavhengige arter og holde landskapet åpent.	Areal 10,9 dekar
Tiltak Rydding av bjørk	Kostnad Ikke beregnet

Kolvik nord

	
Mål Bedre betingelsene for beiteavhengige arter og holde landskapet åpent.	Areal 51,2 dekar
Tiltak Rydding av bjørk	Kostnad Ikke beregnet

1.12.3 Stimulere til beite på biologisk verdifulle areal

Kartet i Figur 7 viser hvilke områder som er spesielt avhengige av beite for å opprettholde betingelsene for en verdifull artsvariasjon. Disse arealene beites i dag i hovedsak av sau og tamrein, men beitetrykket kan mange steder med fordel bli både større og mer variert for å sikre at eksisterende artsvariasjon opprettholdes og på lengre sikt, og kanskje også styrkes. For å oppnå dette, kan det gis tilskudd til "beite av biologisk verdifulle arealer". Tilskuddet blir beregnet ut fra antall dyreenheter, men arealstørrelsen kan avgrense tilskuddet for å unngå overbeiting (Fylkesmannen i Finnmark

2015a). På Goarahat og Sandvikhalvøya er man pr. 2015 langt unna stadiet hvor overbeiting vil være problematisk med tanke på naturverdiene. Arealene som det er snakk om her, er gjengitt i tabellen nedenfor.

Tabell 2 Lokalteter i Goarahat og Sandvikhalvøya som er avhengige av beiting for å opprettholde artsmangfoldet.

Nr	Lokalitet	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (dekar)
1001	Anopset nordøst - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	A	652
1004	Trollholmen - Áigir-Indre Billefjord	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet	A	1023
1005	Raigebakti vest - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	A	68
1017	Raigebakti øst - Áigir-Indre Billefjord	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet	A	405
1018	Skadjanjarga - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	A	152
1019	Skadjanjarga vest - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	A	7
1020	Kolvik nord - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	A	52
1025	Goarahat sør - Áigir-Indre Billefjord	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet	A	44
1054	Innerbukta sør - Áigir-Indre Billefjord	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet	A	55
1082	Goarahat øst - Áigir-Indre Billefjord	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet	A	88
1104	Satnjaluokta vest - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	A	46
1110	Goarahat innmark - østre lokalitet - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	A	14
1113	Cierravarri - Áigir-Indre Billefjord	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet	A	26
1121	Indre Sandvik - nord - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	A	4
1135	Kolvik: Tømmernes - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	A	27
1136	Kolvik - enger på sørsiden av bukta - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Beitevåteng	A	16
1137	Kolvik - beitebakker inne i bukta - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	A	17

1139	Kolvik øvre 2 - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	A	15
1140	Kolvik - nordre bukt - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	A	20
1148	Storebukta nord - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	A	24
1006	Kolvik øst - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	6
1081	Anopset sør - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	B	106
1106	Innerbukta - slåtteeng - Áigir-Indre Billefjord	Slåttemark	Rik slåtteeng	B	0,9
1108	Goarahat - midtre lokalitet - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	B	15
1109	Goarahat - nordøstre lokalitet - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	7
1111	Goarahat - slåtteeng i øst - Áigir-Indre Billefjord	Slåttemark	Rik slåtteeng	B	0,9
1112	Goarahat - Goarahatlasis - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	4
1115	Suovdi - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	14
1116	Suovdi nordøst - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	5
1118	Kovenleahki - eng - Áigir-Indre Billefjord	Slåttemark	Rik slåtteeng	B	2
1119	Ytre Sandvik - odden - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	B	22
1120	Ytre Sandvik - odde i sørøst - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	B	5
1122	Indre Sandvik - ved bekken - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	5
1124	Indre Sandvik - sørøst - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	5
1125	Indre Sandvik - vest - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	1
1127	Brosted på Goarahat - Áigir-Indre Billefjord	Slåttemark	Rik slåtteeng	B	0,2
1129	Anopset sørøst - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	3
1130	Anopset: Øvre Bergehaugen øst - Áigir-Indre Billefjord	Naturbeitemark		B	10

1131	Anopset: Øvre Bergehaugen nord - Ágír-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	B	3
1132	Anopset: Øvre Bergehaugen vest - Ágír-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	B	9
1133	Ágírjávri øst - Ágír-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	1,3
1134	Kolvik ved Stuorragiedii - Ágír-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	11
1138	Kolvik øvre 1 - Ágír-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	11
1141	Kolvik NØ 1 - Ágír-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	1,2
1146	Meastarvarri øst - Ágír-Indre Billefjord	Hagemark	Rik hagemark med boreale trær	B	4
1150	Kolvik nedenfor Slåtten - Ágír-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	B	24
1107	Goarahat sørvest - Ágír-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	C	3
1123	Indre Sandvik - sør - Ágír-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beiteeng	C	2
1128	Anopset ved gamle idrettsplass - Ágír-Indre Billefjord	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	C	1,4
SUM, 49 lokaliteter					3037,9

Til sammen er det altså i Goarahat og Sandvikhalvøya hittil registrert 3037,9 dekar med verdifulle naturtyper som er avhengig av beite for å opprettholde sine naturkvaliteter, fordelt på 49 lokaliteter.

Mål	Ansvar	Tidsplan	Kostnadsramme
Stimulere til beiting på biologisk verdifulle arealer	Gårdbrukere Kommune	Fra og med 2016	Øvre kostnadsramme pr. år. (500 kr/dekar): 1.518.950 kr.

2 SKJØTSELSPLAN

2.1 Biologiske verdier på Goarahat og Sandvikhalvøya

2.1.1 Generell naturbeskrivelse

I forvaltningsplanen (Finnmark fylkeskommune m.fl. 2014) er det bare en kortfattet omtale av de biologiske verdiene i dette utvalgte kulturlandskapet, samtidig som eldre kilder har en noe mangelfull og/eller utdatert beskrivelse. Her følger en noe mer utdypende, generell beskrivelse for å gi bedre perspektiver på hva som gjør denne halvøya så spesiell og verdifull, biologisk sett.

Kortfattet kan årsaken sammenfattes i tre stikkord: Klima, berggrunn og brukshistorie. Det er disse faktorene, dels hver for seg, men ikke minst når de virker sammen, som har gitt hovedgrunnlaget for naturverdiene i området og den biologiske begrunnelsen for hvorfor denne halvøya bør ses på som et av de mest verdifulle kulturlandskapsområdene i Norge.

Klimatisk ligger området langt mot nord, i den såkalte nordboreale vegetasjonssonen. Det nærmer seg nordgrensa for hvor det er hensiktsmessig å drive med jordbruk, og dermed også omtrent så langt nord en kan skape og opprettholde kulturlandskap med tilhørende naturmangfold. Samtidig ligger området i en overgangsseksjon mellom kontinentale og oseaniske vegetasjonsseksjon (dvs overgang mellom et innlandsklima og et kystklima). Norge har i en internasjonal sammenheng et relativt oseanisk klima, og Porsanger er derfor i et nasjonalt perspektiv ganske innlandspreget, på tross av Porsangerfjorden. Det finnes også andre kulturlandskapsområder med tilsvarende klima her til lands, blant annet i Tana, Talvik og nordsiden av Varangerfjorden, men der er det snakk om fragmenter og ikke så store sammenhengende areal med kulturmark som her. For øvrig er slike områder lite utbredt.

Berggrunnen er nok den egenskapen ved halvøya som har hatt størst oppmerksomhet utad. Årsaken ligger jo i dolomitten som skaper helt spesielle formasjoner (Trollholmsund er det beste eksemplet) og der den klart hvite fargen gir uvanlige kontraster til omtrent alle andre landskap vi er vant til her i Norge. Reinøya ute i fjorden har blitt kalt "Nordens Kreta", nettopp av denne grunn. Ikke bare blir utseendet spesielt, men dolomitt har spesielt høy pH, noe som svært mange arter setter stor pris på. Nå er det riktignok mye magnesium og mindre kalsium i dolomitt, i motsetning til kalkstein, og den har dessverre samtidig giftvirkninger på mange arter. Likevel gir denne berggrunnen grunnlag for både en relativt artsrik og ikke minst særpreget flora, med forekomst av mange nasjonalt og dels internasjonalt sjeldne arter.

Figur 10 Nær bilde av dolomitten ved Trollholmsund. Foto: Pål Alvereng

Nå er det for det meste bare ei nokså smal sone ut mot sjøen på Sandvikhalvøya som består av dolomitt. Mye av det avgrensede området, og samtidig også mange av de verdifulle naturforekomstene ligger derimot på biotittskifer, metasandstein og lignende. Dette er ikke nødvendigvis spesielt gunstige bergarter for arts mangfoldet, men i dette området er det derimot tydelig at også disse inneholder mye kalk (og ut fra arts mangfoldet muligens mer kalsiumrik og mindre magnesiumrik enn dolomittfeltene). Betydningen av dette har trolig vært noe undervurdert blant fagfolk tidligere, men er opplagt viktig her.

Til sist kommer brukshistorien og da særlig moderne bruk av landskapet. I motsetning til i mange andre deler av Nord-Norge er det opprettholdt et aktivt utnyttet kulturlandskap på denne halvøya. Og framfor alt er det snakk om mye naturbeitemarker og åpne grunnlendte naturmarker som fremdeles blir godt beitet, særlig av sau og dels tamrein. Den helt dominerende utviklingen andre steder har vært at slike områder dels har blitt overlatt til seg selv og fått gro igjen, eller de har blitt dyrket opp, gjødslet og innlemmet som del av den intensivt utnyttede innmarka. Tilsvarende store områder med relativt godt hevdete og samtidig ekstensivt utnyttede kulturlandskap er nå blitt sjeldne i hele Norge.

Til sammen skaper denne kombinasjonen av klima, geologi og brukshistorie Goarahat og Sandvikhalvøya til et ganske så unikt landskap i norsk sammenheng, Tilsvarende konsentrasjoner av verdifulle naturtyper og sjeldne, rødlistede arter finnes få andre steder.

2.1.2 Revisjon av naturtypelokaliteter

Det var på forhånd kjent 32 naturtypelokaliteter innenfor det nasjonalt verdifulle kulturlandskapet ved Goarahat og på Sandvikhalvøya (inkludert Trollholmen som strengt tatt ligger like utenfor) før feltsesongen 2015. 7 av disse ble reinventert i 2015 og splittet opp i 17 nye lokaliteter. I tillegg ble hele 42 nye lokaliteter påvist dette året. Status etter befaringene i 2015 er dermed at det er beskrevet 76 verdifulle naturtypelokaliteter innenfor UKL Goarahat og Sandvikhalvøya (inkludert Trollholmen), noe som er mer enn en dobling.

De aller fleste lokalitetene er naturbeitemarker, men også spredte andre miljøer ble registrert, som slåttemark, rikmyr, åpen naturlig fastmark og kalkrike områder i fjellet. Revisjonen omfattet for øvrig alle lokaliteter kartlagt av Sommersel m.fl. (2012), så vi anbefaler at alle disse erstattes med dette nye datasettet. Antallet nye lokaliteter, samt behovet for betydelig revisjon av gamle lokaliteter, viser at det var påkrevd med nytt feltarbeid i 2015. Uten dette ville det vært store mangler i oversikten over verdifulle lokaliteter i området, samtidig som mange kjente lokaliteter ville hatt vesentlige svakheter i avgrensning, navnsetting eller verdivurderinger. Kartleggingen i 2015 var for øvrig ikke mer systematisk og omfattende enn at det kan påregnes ytterligere forekomster her som ennå ikke er undersøkt, eksempelvis innenfor relevante naturtyper som rikmyr og kanskje hage-mark. Særlig for åpne kulturmarksmiljø bør en nå likevel forvente at deknningen begynner å bli ganske bra.

Tabell 3 gir en oversikt over fordelingen mellom ulike naturtyper og hvor store areal de omfatter. Nøyaktig halvparten er naturbeitemarker, men selv om det bare er 6 områder med åpen kalkmark, så dekker disse større areal samlet sett (1.641 daa mot 1.389 daa). Det er samtidig viktig å være klar over at en del lokaliteter i praksis er mosaikk mellom ulike naturtyper. Ikke minst er det vanlig at de åpne kalkmarkene også inneholder mindre flekker med naturbeitemarker, samt at det kan stikke opp knauser med åpen kalkmark innenfor enkelte av naturbeitemarkene. Anslått fordeling mellom ulike typer er ikke gjengitt her, men kommer fram i beskrivelsen av hver enkelt lokalitet.

Tabell 3 Oversikt over kartlagte naturtypelokaliteter innenfor det nasjonalt verdifulle kulturlandskapet ved Goarahat og på Sandvikhalvøya i Porsanger kommune.

Hovednaturtype	Areal	Naturtype	A	B	C	Areal (daa)
Ferskvann	424	Kalksjø		6	1	333
		Rik kulturlandskapssjø		1		91
Kulturmark	1397	Slåttemark		4		4
		Naturbeitemark	14	21	3	1389
		Hagemark		1		4
Fjæresone	53	Strandeng og strandsump	1			53
Våtmark	256	Rikmyr	1	4	3	233
		Kilde	2	2		23
Åpen naturlig fastmark	2122	Åpen kalkmark	6			1641
		Rik berglendt mark		1		7
		Kalkrike områder i fjellet	1		1	100
		Rik fastmark i fjellet	2	1		374
SUM			27	41	8	4252

Det er all grunn til å merke seg at tettheten av forvaltningsprioriterte, verdifulle naturtyper innenfor det nasjonalt verdifulle kulturlandskapet her er svært høy sammenlignet med de fleste andre områder av tilsvarende størrelse i Norge. Ikke minst gjelder det for mer eller mindre beitebetingede naturtyper (naturbeitemark, hagemark og åpen kalkmark). Behovet for å lage en beitebruksplan for området har derfor vært høy, uavhengig av forvaltningsstatusen som det har fått. Arealene med naturbeitemark og åpen kalkmark (til sammen over 3 km²) er betydelige og viser at vi her har et landskap som faktisk har mulighet til å bevare en del arealkrevende arter over tid, og ikke bare fungerer som et midlertidig tilfluktssted for arter som mistet sine leveområder andre steder. Det er for eksempel kjent flere sjeldne og rødlistede insekter rundt Goarahat, og dette er et svært viktig poeng i arbeidet med å sikre langsiktig overlevelse for disse artene.

2.1.3 Rødlistearter

I forvaltningsplanen for området (Finnmark fylkeskommune m.fl. 2014) var det listet opp i alt 23 rødlistearter fra området, fordelt på 6 karplanter, 2 moser, 1 sopp, 5 sommerfugler og 9 fuglearter. Siden den gang har det kommet ny rødliste (Henriksen & Hilmo 2015) og våre supplerende kartlegginger i 2015 gav også en rekke nye funn. I alt er det nå kjent 61 rødlistearter herfra, se oversikt i tabell 5 under. Det er for øvrig også registrert rødlistede pattedyr som hare (NT), gaupe (EN), oter (VU – et individ med tilhørende hi registrert under feltarbeidet i 2015 rett nord for Trollholmsund) og trolig også jerv (EN) innenfor området.

For mange arter er det klart at forekomstene innenfor området er regionalt viktige og for enkelte arter er forekomstene også nasjonalt og dels internasjonalt viktige. Samtidig gjelder dette innenfor flere organismegrupper og noe ulike miljøer, noe som er med på å dokumentere og understreke de store naturverdiene som finnes her. Dette gjelder både for fugl, karplanter, moser, sommerfugler og sannsynligvis sopp. De fleste artene er mer eller mindre sterkt knyttet til kulturlandskapet, men de fordeler seg på ferskvann, kalkrike myrer, åpen grunnlendt kalkmark, naturbeitemarker og strandenger.

Av fugl viser det seg at det så langt er i alt 29 rødlistearter som er kjent herfra. Noen av disse er hovedsakelig eller utelukkende knyttet til sjøen og har mindre interesse for kulturlandskapsområdet. Mange er våtmarksfugl som holder til i innsjøene i området, og for eksempelvis horndykker er dette et regionalt meget viktig hekkeområde. Enkelte opptrer helst i skogsmark, men det er også noen kulturlandskapstilknyttede arter her. Bl.a. hekker trolig enkelte par av arter som vipe (EN), storsporve (VU), stær (NT), bergirisk (NT) og gulspurv (NT).

Antall rødlistede karplanter har økt til 7, der smalstarr (NT) og huldreblom (VU) har kommet til, mens rosekarse ikke lenger står på lista. Artene er knyttet til noe ulike miljøer, både ferskvann, kalkrike myrer og kilder (flesteparter), strandeng, fjellhei og tørre berghamre.

To rødlistede lav er kjent fra området, begge arter som vokser på kalkrike berg.

Tre rødlistede moser er kjent fra området, der i hvert fall to er knyttet til kalkrike (dolomitt) berg/kalkgrus. Finnmark fylkeskommune m.fl. (2014) nevner ytterligere en, men ut fra etikettopplysninger er den sannsynligvis funnet et annet sted i kommunen.

Mens Finnmark fylkeskommune m.fl. (2014) bare nevner en rødlistet sopp, er det nå kjent hele 15 arter herfra. Med unntak av en ble alle funnet under feltarbeidet i 2015 og i all hovedsak er det snakk om såkalte beitemarksopp. Det ble også funnet flere ubestemte beitemarksopp under denne kartleggingen og blant dem skjuler det seg ganske sikkert ytterligere rødlistearter. De fleste av artene tilhører den store slekta *Entoloma* – rødsporer – som er svært vanskelig å bestemme og også dårlig systematisk avklart. Det pågår et større utredningsprosjekt omkring denne slekta i Norge for tiden, og det viser seg dels at tidligere antatte ulike arter er samme art, men også at arter må splittes opp (Tor Erik Brandrud og John Bjarne Jordal pers. med.). Dette gjelder også flere av artene som ble funnet i dette området i 2015. Det ble samlet inn en god del belegg fra området dette året, og det er overlevert til de prosjektansvarlige og blir kanskje brukt som grunnlag for å finne mer ut av denne slekta. Ut over beitemarksopp er det fra området også kjent to rødlistede røyksopp som trives i fuktige, kalkrike enger og kildemyrkanter.

Figur 11 Denne vakre soppen ble påvist i Indre Sandvik i 2015. Ut fra soppens utseende og utformingen på de spesielle spoleformede sporene, er dette en spademorkel, dvs. en *Spathularia*-art, men verken utseende eller sporelengde stemmer med gul spademorkel som den nok helst slekter mest på. Søk i relevant litteratur og bilder på Internett gir foreløpig ingen eksakte treff, så inntil videre er det derfor en ukjent art innenfor ei kjent slekt. Foto: Pål Alvereng

Det kan for øvrig nevnes at følgende beitemarksopp som ble funnet i 2015 trolig er nye for Finnmark (basert på Jordal & Brattli 2012 sin oversikt); svartblå rødspore *Entoloma chalybaeum*, ravnerødspore *Entoloma corvinum*, bronserødspore *Entoloma formosum*, lillagrå rødspore *Entoloma griseocyaneum*, *Entoloma kervernii*, lillabrun rødspore *Entoloma porphyrophaeum*, mørktannet rødspore *Entoloma serrulatum*, tyrkerrødspore *Entoloma turci*, *Entoloma xanthochroum*, brun engvokssopp *Hygrocybe colemanniana*, samt usikre funn av *Entoloma coeruleoflocculosum*, askegrå rødspore *Entoloma fuscotomentosum*, *Entoloma longistriatum* og *Entoloma pseudoturci*

Av virvelløse dyr er fem nær truede sommerfuglarter funnet i området, alle primært nær Goaharat (Finnmark fylkeskommune m.fl. 2014 nevner også ei mudderflue, men ut fra etikettopplysninger virker det mer trolig at den er påvist lenger nord langs fjorden). For flere av disse utgjør antall funn i dette området en vesentlig andel av norske funn. Trolig er området viktig for en del sommerfugler (og helst også andre virvelløse dyr) som er knyttet til kalkrike og blomsterrike tørre enger i nordlige strøk.

Tabell 4 Oversikt over kjente rødlistearter innenfor det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet ved Goarahat og på Sandvikhalvøya i Porsanger kommune.

Norsk navn	Latinsk navn	Status	Lokalitet
<i>Fugler</i>			
Alke	<i>Alca torda</i>	EN	
Bergand	<i>Aythya marila</i>	VU	24, 126
Bergirisk	<i>Carduelis flavirostris</i>	NT	

Blåstrupe	Luscinia svecica	NT	
Brushane	Philomachus pugnax	EN	126
Dvergmåke	Hydrocoloeus minutus	VU	126
Fiskemåke	Larus canus	NT	126
Gjøk	Cuculus canorus	NT	
Gulspurv	Emberiza citrinella	NT	
Hauksanger	Sylvia nisoria	CR	24
Havelle	Clangula hyemalis	NT	
Hettemåke	Chroicocephalus ridibundus	VU	126
Horndykker	Podiceps auritus	VU	24, 126, 21, 91, 93, 95
Krykkje	Rissa tridactyla	EN	
Lappfiskand	Mergellus albellus	VU	126
Lappsanger	Phylloscopus borealis	EN	126
Lirype	Lagopus lagopus	NT	
Sivspurv	Emberiza schoeniclus	NT	24, 126
Sandsvale	Riparia riparia	NT	
Sanglerke	Alauda arvensis	VU	126
Sjørørre	Melanitta fusca	VU	126
Snadderand	Anas strepera	NT	
Stjertand	Anas acuta	VU	126
Storspove	Numenius arquata	VU	126
Stær	Sturnus vulgaris	NT	126
Svartand	Melanitta fusca	NT	
Teist	Cephus grylle	VU	
Tyvjo	Stercorarius parasiticus	NT	
Vipe	Vanellus vanellus	EN	
Ærfugl	Somateria mollissima	NT	
<i>Karplanter</i>			
Broddtjernaks	Potamogeton friesii	NT	24

Finnmarksnøkleblom	Primula nutans	VU	3, 5, 115, 140
Gulmyrull	Eriophorum brachyantherum	VU	2, 23, 76, 101, 148
Hengepiggrø	Lappula deflexa	NT	4
Krypsivaks	Trichophorum pumilum	EN	1, 3, 4, 5, 6, 17, 18, 19, 20, 25, 54, 81, 82, 105, 113, 140, 141, 142, 144, 148, 149
Smalstarr	Carex parallela	NT	2, 76*
Huldreblom	Epipogium aphyllum	VU	117
<i>Lav</i>			
Kalkrosettjav	Phaeophyscia constipata	VU	
Tannjordgyle	Enchillum bacmanianum	NT	
<i>Moser</i>			
Blodvrangmose	Bryum wrightii	NT	2, 25, 82
Havvrangmose	Bryum warneum	DD	
Krølltustemose	Tortula leucostoma	VU	
<i>Sommerfugler</i>			
Flekkebjørnespinner	Holoarctica puengeleri	NT	
Polarringvinge	Erebia polaris	NT	108**
Polarsmalmott	Catastia kistrandella	NT	
-	Sophronia gelidella	NT	108**
-	Tinagma dryadis	NT	108**
<i>Sopp</i>			
Askegrå rødspore	Entoloma fuscotomentosum	NT	20*
Brun engvokssopp	Hygrocybe colemanniana	VU	20, 139
Fiolet rødspore	Entoloma mougeotii	NT	20, 23, 102, 104, 109, 117, 121, 134, 136, 137, 138, 139, 140, 145, 146, 147, 148
Krittrøyksopp	Bovista cretacea	VU	
Lillabrun rødspore	Entoloma porphyrophaeum	VU	121
Lillagrå rødspore	Entoloma griseocyanum	NT	20, 104, 121, 125, 133, 134, 137, 138, 139, 140, 141, 148

Myrrøyksopp	Bovista paludosa	NT	19, 136, 140, 148
Ravnerødspore	Entoloma corvinum	NT	5, 19, 20, 105, 108, 109, 116, 118, 119*, 121, 122, 123, 130, 133, 134, 135, 136, 137, 139, 140, 141, 148, 150
Semsket rødspore	Entoloma jubatum	NT	104, 121, 124, 128*, 135, 137
Slåtterødspore	Entoloma pratulense	VU	121, 136
Svartblå rødspore	Entoloma chalybaeum	NT	20, 120
Tyrkerrødspore	Entoloma turci	NT	115, 122
-	Entoloma coeruleoflocculosum	VU	136*
-	Entoloma kervernii	VU	121
-	Entoloma pseudoturci	DD	20*
	Sum: 61 arter		

*) Funnene er litt usikkert bestemt.

***) Det er litt usikkert om funnene er gjort på denne lokaliteten eller like i nærheten.

2.1.4 Artskommentarer – fugl

Alke (EN)

Spredte observasjoner på sjøen. Fugler på næringsøk uten spesiell tilknytting til kulturlandskapsområdet.

Bergand (VU)

Flere observasjoner på Aigirjärvi og enkelte på Ballojärvri. Trolig helst trekk/næringsøk, men kan også hekke i området.

Bergirisk (NT)

Et par spredte observasjoner i området. Hekker sannsynligvis sparsomt.

Blåstrupe (NT)

Observert flere steder i området, særlig inntil innsjøene. Hekker sannsynligvis spredt tilknyttet frodig vegetasjon med kratt og sumpmark.

Brushane (EN)

Særlig sett ved Aigirjärvi, men også enkelte andre steder. Trolig hovedsakelig observasjoner av fugler på trekk.

Dvergmåke (VU)

En observasjon fra 2006 på Aigirjärvi. Tilfeldig funn av fugl uten spesiell tilknytting til området (men arten er under spredning og kan teoretisk sett etablere seg her i framtiden).

Fiskemåke (NT)

Mange observasjoner, særlig knyttet til innsjøene. Er bl.a. funnet hekkende på Aigirjärvi og Kolvikvatnet, og hekker også helst andre steder i området.

Gjøk (NT)

Spredte observasjoner i området og hekker også helst spredt.

Gulspurv (NT)

Et par observasjoner ved Goarahat og Kolvik. Hekker trolig sparsomt tilknyttet kulturlandskapet.

Hauksanger (CR)

Et individ ringmerket høsten 2015 ved Ballojävri. Utvilsomt en fugl på trekk (og på skikkelig avveie, siden dette er en fugl som bare så vidt er funnet hekkende på Sørlandet i Norge).

Havelle (NT)

En del observasjoner på sjøen. Fugler på næringssøk uten spesiell tilknytting til kulturlandskapsområdet.

Hettemåke (VU)

Et par observasjoner på Aigirjärvi. Antagelig omstreifende fugler på næringssøk.

Horndykker (VU)

Hekker ved flere av tjernene i området. Dette området er kjent som verdens nordligste hekkeområde for arten.

Krykkje (EN)

En del observasjoner på sjøen. Fugler på næringssøk uten spesiell tilknytting til kulturlandskapsområdet.

Lappfiskand (VU)

Sett en rekke ganger på Aigirjärvi. Sannsynligvis er arten ganske regelmessig på næringssøk der om sommeren, men det er lite som tyder på at den hekker der.

Lappsanger (EN)

Observert ved Aigirjärvi, sannsynligvis bare en tilfeldig observasjon under trekket.

Lirype (NT)

Enkelte funn er gjort innenfor området, men arten er sikkert sterkt underrapportert. Antas å hekke spredt.

Sandsvale (NT)

Sett en gang ved Aigirjärvi i juni 2010. Trolig tilfeldig streifgjest som ikke hekker her.

Sanglerke (VU)

Sett en gang ved Aigirjärvi i juni 2009. Trolig tilfeldig streifgjest som ikke hekker her.

Sivspurv (NT)

Flere observasjoner ved både Aigirjärvi, Ballojävri og Kolvikvannet. Enkelte par hekker trolig fast både ved disse og andre vann i området.

Sjørørre (VU)

Spredte observasjoner ved Aigirjärvi og Kolvikvannet, samt også enkeltfunn ved Ballojävri og Cuoppojävri. Et par indikasjoner på at arten hekker ved Kolvikvannet.

Snadderand (NT)

En observasjon skal være gjort ved Kolvik i 2003. En sørlig art som nok bare opptrer helt tilfeldig her.

Stjertand (VU)

Noen observasjoner fra Aigirjävri, samt også et par andre funn. Ingen indikasjoner på hekking, men en skal ikke helt utelukke det enkelte år ved de mest vegetasjonsrike tjernene.

Storspove (VU)

Noen observasjoner, særlig rundt Aigirjävri. Det er mulig enkelte par hekker i dette kulturlandskapet.

Stær (NT)

Enkeltfunn ved Aigirjävri og Kolvikvannet. Enkelte par bør kunne hekke i kulturlandskapet i området.

Svartand (NT)

Et par observasjoner på Kolvikvannet og fjorden på utsiden. Trolig fugler på næringssøk/streif/trekk.

Teist (VU)

Spredte observasjoner på sjøen. Fugler på næringssøk uten spesiell tilknytting til kulturlandskapsområdet.

Tyvjo (NT)

Spredte observasjoner, hovedsakelig på sjøen. Fugler på næringssøk som trolig er uten sterk tilknytting til kulturlandskapsområdet.

Vipe (EN)

Noen spredte funn ved Kolvik og Trollholmsund, og ble funnet hekkende ved Kolvik i 2012. Kan være en sparsom hekkefugl i kulturlandskapet innenfor området.

Ærfugl (NT)

En del observasjoner på sjøen. Fugler på næringssøk uten spesiell tilknytting til kulturlandskapsområdet.

2.1.5 Artskommentarer – karplanter

Broddtjernaks (NT)

Funnet en gang i Ballojävri. Antagelig vokser den sparsomt der, og dette er kanskje verdens nordligste kjente forekomst for arten.

Finnmarksnøkleblom (VU)

Vokser i strandeng og er funnet både på Suovdi, innenfor Trollholmsund, ved Storebukta/Raigibakti og på Kolvik. Sandvikhalvøya er trolig et (av flere) kjerneområder for arten i fylket.

Gulmyrull (VU)

Vokser i kildepregede rikmyrer og opptrer trolig spredt innenfor dette landskapet (5 lokaliteter er kjent så langt). Regionalt viktig område for arten.

Hengepiggrø (NT)

Ble funnet i 1915 "ved indgangen til hulen i Trolldholmsundet". Ikke gjenfunnet senere. Kan være utgått.

Krypsivaks (EN)

Arten er kjent i fra i alt 21 lokaliteter innenfor området, hvorav 8 ble funnet i 2015, og på flere av lokalitetene finnes det ulike delforekomster. Dette er en både nasjonalt og også internasjonalt meget sjelden art. Forekomstene ved Goaharat og på Sandvikhalvøya er de klart største i Norge, sammen med nærliggende forekomster ved Børselv (samt på enkelte av øyene mellom).

Smalstarr (NT)

Arten ble funnet i kalkrik fjellhei nord for Anopset og Guovzabakti ved Ytre Sandvik under naturtypkartlegginga i 2009 (Gaarder m.fl. 2011). Kanskje finnes arten også på noen av de andre kalkrike fjellheiene i området.

Huldreblom (VU)

Arten ble funnet ved Kovenleahki utenfor Suovdi nordøst på Sandvikhalvøya under feltarbeidet i 2015 og var vel turens største overraskelse. Dette er slett ingen kulturbetinget art – den vokser helst i litt rik, kildepreget skog og blomstrer først på ettersommeren eller litt ut på høsten, til forskjell fra de aller fleste andre blomsterplanter. Arten er generelt sjelden og i Finnmark i første rekke kjent fra Alta kommune. Funnet her var det første i Porsanger.

2.1.6 Artskommentarer – lav

Kalkrosettlav (VU)

Arten er funnet ved Trollholmsund i 1988. Den vokser på nokså kalkrike, helst nokså vertikale berg (men om den vokser på dolomitt er usikkert) i kontinentale deler av landet. Arten er ikke systematisk gjennomløst i området og kan derfor vokse flere steder, men er sikkert ikke vanlig.

Tannjordglye (NT)

Arten ble funnet ved Goaharat i 1951. Denne arten vokser på kalkstein (og kanskje dolomitt), helst på mer eller mindre flate heller. Arten finnes spredt på slike miljøer her til lands. Det kan godt være at den finnes flere steder i området.

2.1.7 Artskommentarer – moser

Blodvrangmose (NT)

Arten er funnet på åpen dolomittgrus nord for Anopset og øst for Goaharat. Dette er en ekstremt kalkkrevende mose som opptrer spredt og fåtallig i kontinentale områder i Nord-Norge. Dolomittfeltene i Porsanger er antagelig et av de viktigste kjerneområdene for arten i Norden.

Havvrangmose (DD)

Arten ble funnet ved Kolvik i 1894, dvs for over 100 år siden. I rødlista er det oppgitt at den vokser på havstrender (sanddyner), men også har flere funn i fjellet. Økologien virker med andre ord dårlig forstått, samtidig som det bare foreligger et nyere funn i Norge. Hvor og hvordan den vokser/har vokst ved Kolvik er ikke kjent.

Krølltustmose (VU)

Også denne arten ble funnet ved Kolvik i 1894, på dolomittberg. Dette er en overveiende alpin art i Norge og skal vokse på forstyrret kalkrik jord. Den har svært få funn i nyere tid, men ut fra økologien bør den kunne opptre flere steder på Sandvikhalvøya.

2.1.8 Artskommentarer – sommerfugler og mudderfluer

Flekkbjørnespinner (NT)

Flere funn skal være gjort i nyere tid, men nøyaktig stedfesting er ikke kjent (mest sannsynlig rundt Goaharat).

Polarringvinge (NT)

Er registrert ved flere tilfeller rundt Goaharat i nyere tid.

Polarsmalmott (NT)

Er registrert ved flere tilfeller rundt Goaharat i nyere tid.

Sophronia gelidella (NT)

Er registrert ved flere tilfeller rundt Goaharat i nyere tid.

Tinagma dryadis (NT)

Er registrert ved flere tilfeller rundt Goaharat i nyere tid.

2.1.9 Artskommentarer – Sopp

Askegrå rødspore (NT)

Et litt usikkert funn ble gjort på lokalitet 20 Kolvik nord i 2015. Beitemarksopp.

Brun engvokssopp (VU)

Ble i 2015 funnet på to lokaliteter ved Kolvik. En kalkkrevende beitemarksopp.

Fiolett rødspore (NT)

Ble funnet på i alt 17 lokaliteter i 2015, spredt i området og er tydeligvis ikke uvanlig her. Arten vokser i første rekke i kalkrike beitemarker, men forekommer også bl.a. i kalkrike myrkanter.

Krittrøyksopp (VU)

Arten ble funnet på Kolvikneset i 1961, på flere nærliggende del-lokaliteter (men nøyaktig stedfesting av disse er ikke kjent). Den er knyttet til havnære fuktige strandenger og beitemark, samt myrkanter i fjellet. Arten bør kunne ha flere voksesteder på Sandvikhalvøya.

Lillabrun rødspore (VU)

To funn ble gjort av arten på en lokalitet ved Indre Sandvik (nr 121). Beitemarksopp.

Lillagrå rødspore (NT)

Ble funnet på i alt 12 lokaliteter i 2015, spredt i området og er lokalt ikke uvanlig her. Beitemarksopp.

Myrvokssopp (NT)

Arten ble funnet på 4 lokaliteter i 2015. Den er knyttet til kalkrik myrkantmark og kildepreget mark. Arten er sjelden i Norge, men finnes flere steder innenfor dolomittbeltet i Porsanger, og har sannsynligvis også flere voksesteder på Sandvikhalvøya.

Ravnerødspore (NT)

Ble funnet på i alt 23 lokaliteter i 2015, spredt i området og er lokalt ganske vanlig her. Beitemarksopp.

Semsket rødspore (NT)

Arten ble funnet på 6 lokaliteter i 2015 og finnes tydeligvis sparsomt hist og her i området. Beitemarksopp.

Slåtterødspore (VU)

En beitemarksopp som er funnet på to naturbeitemarker i området, ved Kolvik av Jordal & Brattli (2012) samt på Indre Sandvik i 2015.

Svartblå rødspore (NT)

Arten ble funnet på to lokaliteter i 2015, på Kolvik og Ytre Sandvik og finnes trolig hist og her i området. Noe kalkkrevende beitemarksopp.

Tyrkerrødspore (NT)

Arten ble funnet på to lokaliteter i 2015, på Suovdi og Indre Sandvik og finnes trolig hist og her i området. Noe kalkkrevende beitemarksopp.

Entoloma coeruleoflocculosum (VU)

Et usikkert funn ble gjort på Kolvik i 2015. Trolig en sjelden art i området. Trolig kalkkrevende beitemarksopp.

Entoloma kervernii (VU)

Arten ble funnet på Indre Sandvik i 2015. En ganske sjelden og kalkkrevende art, som i første rekke vokser på kalkrike naturbeitemarker, men også kan opptre på annen åpen grunnlendt kalkmark.

Entoloma pseudoturci (DD)

Et usikkert funn ble gjort på Kolvik i 2015. Trolig en sjelden art i området. Trolig kalkkrevende beitemarksopp.

3 KILDER

3.1 Skriftlige kilder

Alm, T. 1999. Reinbeite. I: Norderhaug, A., Austad, I., Hauge, L. & Kvamme, M. (red). Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker. Landbruksforlaget. S. 127-132.

Artsdatabanken 2015. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Direktoratet for naturforvaltning 2007. Kartlegging av naturtyper. Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13, 2. utgave 2007: 1-258 + vedlegg.

Miljødirektoratet 2015. Naturbase kart.

Finnmark fylkeskommune, Sametinget, Fylkesmannen i Finnmark og Finnmarkseiendommen 2014. Forvaltningsplan Goarahat og Sandvikhalvøya - utvalgt kulturlandskap 2014 – 2018. 74 s.

Forskrift om tilskudd til regionale miljøtiltak i jordbruket, Finnmark, FOR-2015-07-01-837.

Forskrift om tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket, FOR-2004-02-04-448. Sist endret: 17. februar 2015.

Fylkesmannen i Finnmark 2015a. Retningslinjer for forvaltning av midler til Goarahat og Sandvikhalvøya - utvalgt kulturlandskap 2015. Fastsatt av regional styringsgruppe for Goarahat og Sandvikhalvøya- utvalgt kulturlandskap 23. mars 2015.

Fylkesmannen i Finnmark 2015b. Regionale miljøtilskudd for jordbruket i Finnmark 2015. Veiledningshefte. 28 s.

Gaarder, G., Flynn, K. M., Golten, I. & Midteng, R. 2011. Biologisk mangfold i Porsanger kommune. Miljøfaglig Utredning rapport 2011-36. 53 s. + vedlegg. ISBN 978-82-8138-497- 2.

Gederaas, L., Salvesen, I. og Viken, Å. (red.) 2007. Norsk svarteliste 2007 – Økologiske risikovurderinger av fremmede arter 2007. Artsdatabanken, Norway.

Gederaas, L., Moen, T.L., Skjelseth, S. & Larsen, L.-K. (red.) 2012. Fremmede arter i Norge – med norsk svarteliste 2012. Artsdatabanken, Trondheim.

Jordal, J. B. & Bratli, H. 2012. Beitemarksopp og naturtypekartlegging i kulturlandskapet i Finnmark og Troms i 2011. Rapport J.B. Jordal nr. 3-2012. 61 s.

Kålås, J. A., Viken, Å., Henriksen, S. & Skjelseth, S. (red.). 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norge.

Landbruksdirektoratet 2016. Utvalgte kulturlandskap i jordbruket. Informasjonsside på Internett. <https://www.slf.dep.no/no/miljo-og-okologisk/kulturlandskap/utvalgte-kulturlandskap>

Porsanger kommune 2014. Kommunal tiltaksstrategi for spesielle miljøtiltak i jordbruket (SMIL-midler) for 2014 til 2017. Revidert for 2014-2017 i sektorstyre for næring, forvaltning og kommunalteknikk 28.03.2014 . 12 s.

Porsanger kommune 2015. Samfunnsplan Porsanger kommune. 15. s.

Sommersel, G.-A., Arnesen, G., Kristiansen, G. 2012. Kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune, Finnmark fylke. Ecofact rapport 256, 153 s.

Uhlig, C., Gaarder, G. & Golten, I. 2013. Biologiske undersøkelser på Reinøya og Mammal med hensyn til reinbeite og biologisk mangfold. Bioforsk Rapport 8(56) 2013. 58 s.

3.2 Muntlige kilder

<i>Navn</i>	<i>Organisasjon/rolle</i>
Einar Andersen	Grunneier og aktiv gårdbruker
Kennet Eliassen	Grunneier og aktiv gårdbruker
Laila Eliassen	Grunneier og aktiv gårdbruker
Ingrid Golten	Porsanger kommune / Landbrukssjef
Jon Inge Henriksen	Grunneier og aktiv gårdbruker
Mona Henriksen	Grunneier og aktiv gårdbruker
Hans Oliver Hansen	Grunneier og aktiv gårdbruker
Roald Olsen	Grunneier og aktiv gårdbruker
Olaf Olli	Grunneier og aktiv gårdbruker

VEDLEGG – NATURTYPEBESKRIVELSER

På de neste sidene følger beskrivelser for alle de 76 naturtypelokalitetene som hittil er kartlagt innenfor Goarahat-Sandvikhalvøya UKL.

1001 Anopset nordøst - Ágir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå

Verdi **A** Areal 652,0 dekar UTM 33W 427941 7797057

Ekstremrik fukteng litt ovenfor sjøen i sørlige del av området. Foto: Geir Gaarder

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Sannsynligvis var det også her Ove Dahl (1934) i sin tid botaniserte, på det han kalte "neset like syd for Kolvik". Aller nordligste deler ble reinventert 11.08.2015 av Geir Gaarder. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger mellom Ágir og Kolvik, sør for Indre Billefjord, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den omfatter en noe lengre strekning med dolomittberg ut mot sjøen mellom Anopset og Tømmernes, dvs Duorgovarri. Lokaliteten grenser nokså skarpt mot innmark i sør og nord, samt mot sjøen i øst og litt gradvis mot bjørkeskog i vest. Bare søndre del ble befart i felt, mens nordlige deler bare ble overfladisk avstandsvurdert fra lokal gardsveg på nordsiden.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Dette omfatter både rike strandberg og berghamre samt dels rasmare, ekstremrike fuktige og overganger mellom reinrosehei og flekkmure-sauesvingelenger, samt så vidt kalkbjørkeskog oppe i berga. Valg av naturtype kan diskuteres, men mye av verdiene antas å være enten kulturbetinget eller i det minste reagerer positivt på en viss grad av kulturpåvirkning. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her primært reinroseheier, samt noe kystlynghei og mindre areal med bart fjell og ei lita grasmyr i sentrale deler av lokaliteten.

Artsmangfold

Området har en ganske rik flora med forekomst av flere kravfulle og sjeldne arter, typisk for de dolomittrike bergene langs Porsangerfjorden. Krypsivaks (EN) ble funnet sparsomt et sted i sør, men opptrer ganske sikkert flere steder i området. Både smalnøkleblom og silkenellik forekommer sparsomt i sørlige deler, og det samme gjelder agnorstarr, hodestarr og fjellkurle. I tillegg bl.a. arter som skredarve, bergrubloom, fjellsmelle, bergstarr, marinøkkel, grønneburkne skredrubloom, lappøyentrøst, rødflangre, brudespore og fjellkvitkurle. Ove Dahl (1934) nevner fra sine kartlegginger arter som grønneburkne, taggbregne, fjell-lok, fjelllodnebregne, marinøkkel, dvergsnelle, blårapp, bergstarr, svartstarr, hårstarr, rabbetust, krypsivaks, brudespore, fjellhvitkurle, myrtevier, rynkevier, fjellsmelle, silkenellik, skredarve, fjellfrøstjerne, rosekarse ("meget sparsomt"), snøsilde, rødsilde, snømure(?), reinrose, setermjelt,

bleiksøte, snøsøte, smalnøkleblom, lappøyentrøst, fjelltettegras, fjellbakkestjerne og fjellkattfot. Under feltarbeidet i nordligste deler i 2015 ble følgende arter notert: Dvergsnelle, harerug, snøsøte, bleiksøte, dvergjamne, ballblom, grønburkne, jåblom, kattfot, fjellsnelle, hårstarr, lodnerublom, fjellrapp og fjell-lok.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites ganske godt av husdyr, mest sau, men også noe storfe. Den virker ikke gjødslet, men avgrenses dels mot intensivt utnyttet og artsfattig engmark. Enkelte kjørespor ble funnet i sør, men generelt er området lite påvirket av nyere inngrep. Det kan være svake tendenser til gjengroing med bjørkekratt i kantsoner mot øst.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Verdivurdering

Lokaliteten får en klar verdi som svært viktig - A, siden det er snakk om en relativt stor og intakt lokalitet med artsrike berg og engsamfunn på dolomitt, som er i god hevd. Dette er sannsynligvis en av de aller mest verdifulle lokalitetene i området, og potensialet for å finne flere kravfulle og rødlistede arter er høy.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et fortsatt ganske høyt og samtidig variert beitetrykk, samtidig som en er på vakt ovenfor overbeite. Alle former for fysiske inngrep bør unngås, samt bruk av motorkjøretøy innenfor området. Litt skånsom rydding av bjørkekratt i kantsoner kan være positivt år om annet.

1002 Anopset nord - Ågir-Indre Billefjord

Naturtype Kalkrike områder i fjellet

Utforming Bergknaus og rasmark

Verdi **A** Areal 152,0 dekar UTM 33W 428064 7797802

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger mellom Ågir og Kolvik, sør for Indre Billefjord, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den omfatter noen bergknauser på sørlige deler av Duorgovarri, litt ovenfor sjøen og nord for Anopset. Lokaliteten grenser litt gradvis mot bjørkeskog (dels rik, dels ordinær) på de fleste kanter, men mot fattigere engsamfunn i sør.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor avgrenset lokalitet er det dels bergknauser med svakt utviklede reinrosrabber og dels grunnlendte og tørkeutsatte myrpartier/fuksig/fuktpanner av ekstremrik karakter. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her stort sett reinrosehei, i mosaikk med fattige bjørkeskoger (noe rikere lokalt mot øst).

Artsmangfold

Området har en ganske rik flora med forekomst av flere kravfulle og sjeldne arter, typisk for de dolomitrike bergene langs Porsangerfjorden. Det kan særlig være grunn til å framheve et par mindre delforekomster av gulull (VU), som her befinner seg på sin vestgrense i regionen. I tillegg bl.a. rabbestarr, smalstarr (NT), fjellkurle, hodestarr, agnorstarr, fjellkvitkurle og brudespore. Også blodvrangmose (NT) ble funnet sparsomt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Trolig er det litt spredt beite av husdyr/tamrein her, men neppe særlig mye lenger, og det er litt preg av gjengroing i kantsoner med bjørkekratt. Ellers ingen fysiske inngrep.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Ågir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både

knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en liten, men viktig del av dette storområdet.

Verdivurdering

Lokaliteten har en klar verdi isolert sett som viktig - B, som følge av forekomst av flere kravfulle og dels rødlistede arter. Sett i sammenheng med en ganske sentral beliggenhet innenfor et verdifullt storområde får den også verdien svært viktig - A.

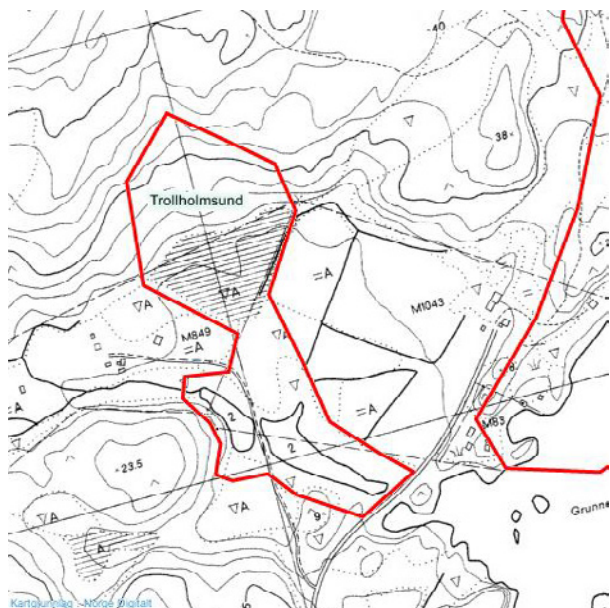
Skjøtsel og hensyn

Det hadde nok trolig vært ønskelig med noe høyere beitetrykk her, samtidig som en unngår for hard nedbeiting og tråkkskader. I tillegg litt rydding av bjørkekratt år om annet. Alle former for fysiske inngrep, samt kjøring med motorkjøretøy bør unngås.

1003 Trollholmsund - Ágir-Indre Billefjord

Naturtype Strandeng og strandsump
Utforming Kortvokst, åpen, artsrik saltsiveng på skjellsand

Verdi **A** Areal 53,0 dekar UTM 33W 430878 7800356

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009 (sistnevnte også et besøk her 26.05.2009). I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonsskartlegging av området. Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger ute på Trollholmsund, sørøst for Indre Billefjord, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den omfatter et flatt område med noe strandeng og myr/sump, samt bakenforliggende fuktsig i en sørvendt skråning, sannsynligvis med innslag av noe dolomitt i berggrunnen. Avgrensning er dels skarp mot dyrket mark i øst, vegen i sør, dyrket eng og fastmark i vest, samt litt gradvis mot skog og fattigere hei i nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Partiene nær vegen ut til Trollholmsund, samt den lokale gardsvegen som skjærer gjennom lokaliteten har preg av brakk strandsump som gradvis blir mer ferskvannspreget sump og etter hvert grunnlendt, tuete rik til ekstremrik myr mot sør. I lisdida er det rike til ekstremrike fuktsig. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her noe grasmyr og strandenger, samt kystlynghei/reinrosehei i nord.

Artsmangfold

Det er en blanding av salteng og brakkvannssumparter på nedre deler av strandflata, bl.a. med en del finnmarksnøkleblom (VU), samt arter som eksimomure, pølstarr, fjøreøsvaks, setersoleie, ishavsstarr og fjørestarr. I sumpa på innsiden av lokalvegen forekommer trådtjønnaks, antatt sumpsivaks og hesterumpe. Sumpsivaks er en sørlig, regionalt sjelden art som trolig bare så vidt er samlet i Sør-Varanger i fylket tidligere. I fuktenga/myra ovenfor kommer arter som myrsnelle, myrtevier og hodestarr inn. I fuktsigene ovenfor i nord forekommer bl.a. smalnøkleblom, krypsivaks (EN), småsivaks, dvergsnelle og agnorstarr, samt på litt tørrere mark der marinøkkel, engfiol, brudespore og norsk vintergrønn.

Bruk, tilstand og påvirkning

Vegen ut til Trollholmsund har i noen grad medført en avsnøring av lokaliteten mot sjøen, og helst også redusert litt på saltvannstilførselen. Det samme gjelder for sumppartiene på innsiden av den lokale gardsvegen. Deler av engflata har nok vært en del mer intensivt brukt før og kanskje stedvis overflatedyrket. I det minste går det ei grøft gjennom området. Det ser ikke ut til å være særlig med husdyrbeite her nå, og trolig er det snakk om svak gjengroing.

Fremmede arter
Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Verdivurdering

Isolert sett har lokaliteten en klar verdi som viktig - B, som følge av god forekomst av kravfulle og dels rødlistede arter, samt innslag av sjeldne og sårbare miljøer (som brakkvannssumper). Det er en fin gradient her fra saltenger, via brakkvannsenger og til mer rein myr. Sett i sammenheng med restene av området virker det samtidig korrekt å gi den verdi svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

Det er viktig å unngå ytterligere fysiske inngrep her, inkludert alle former for utfyllinger og innsnevringer av tilkomst til sjøen. Ekstensivt beite kan med fordel innføres igjen, men en må da passe på så det ikke oppstår tråkkskader. Forurensning må unngås.

1004 Trollholmen - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Åpen kalkmark

Utforming Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet

Verdi **A** Areal 1023,0 dekar UTM 33W 432114 7800781

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder, Miljøfaglig Utredning og Ingrid Golten 27.07.2009 (sistnevnte også en tur hit 23.07.2008), se også Gaarder m.fl. (2011) samt Naturbasenr BN00082965. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Lokaliteten er også oppsøkt av andre botanikere, f.eks. Ove Dahl 26.08.1915 (Dahl 1934). Beskrivelsen er supplert av Geir Gaarder 04.12.2015, basert på befaringsrapport 09.08.2015 sammen med Pål Alvereng og Liv Torunn Sandvik. Sistnevnte befaringsrapport ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Røddlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Naturtype er av den grunn endret, og presisjonen på naturtypeavgrænsningen er økt.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter øya Trollholmen og partier av fastlandet på innsiden, på vestsiden av Porsangerfjorden. Her er det markerte dolomittknauser og grusstrand på innsiden av øya som gjør den landfast ved fjøre sjø. Lokaliteten grenser stort sett mot sjøen, men i øst for det meste skarp grense mot dyrket mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Dette omfatter i første rekke ulike typer åpen grunnlendt naturmark (kalkmark - tørkeutsatt) og kalkberg, men også små parti med ekstremrike fuktsig og mye overganger mellom reinrosehei og flekkmure-sauesvingelenger. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrænset her for det meste reinroseheier på fastlandsdelen, mens de ikke kartla selve Trollholmen.

Artsmangfold

Floraen gir bare inntrykk av å være middels rik til å dreie seg om såpass rik berggrunn. Flere kravfulle arter opptrer likevel, inkludert reinrose, skredrublom, marinøkkel, brudespore hodestarr, agnorstarr, dvergsnelle, smalnøkleblom, fjellkurle, fjellkvitkurle, grønnebukne, snauarve og rødflangre. Ove Dahl fant i 1915 hengepiggefrø (NT) ved "indgangen til hulen i Trollholmsundet" (herb O, Artsdatabanken 2010). Dahl (1934) nevner en hel rekke arter fra Trollholmsundet, sannsynligvis primært innenfor avgrænset lokalitet, som grønnebukne, dvergsnelle, bergstarr, svartstarr, hårstarr, brudespore, fjellhvitkurle, fjellkurle, rødflangre, korallrot, rynkevier, myrtevier, fjellsmelle, fjellarve, skredarve, fjellfrøstjerne, lodnerublom, snøsilde, reinrose, setermjelt, lappøyentrøst, bergveronika og fjelltettegras. Det er klart

potensial for flere kravfulle arter her, innenfor flere organismegrupper. Under feltarbeidet i 2015 ble det også funnet fjellkurle og krypsivaks (EN) på et sted innenfor lokaliteten, samt at mange av tidligere kjente karplanter ble gjenfunnet.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites tilsynelatende ganske godt av husdyr, trolig særlig tamrein. Den virker ikke gjødslet, men avgrenses dels mot intensivt utnyttet og artsfattig engmark. Inntil ganske nylig har det nok her vært større areal med artsrike engsamfunn i øst, men som har forsvunnet som følge av oppdyrking. Lokaliteten benyttes for øvrig mye av friluftsliv og det går sti ut gjennom her. Selv om dette lokalt medfører en viss slitasje, antas dette ikke å påvirke verdiene i særlig grad.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til åpne, tørre kalkheier og kalkberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Verdivurdering

Lokaliteten fikk ved tidligere vurdering verdien svært viktig - A. Denne opprettholdes her fordi lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse (1023 daa - noe som gjør den til en av de overlegent største kalkmarksområdene i landet, selv om en del areal her utvilsomt må føres til andre naturtyper), høy vekt på artsmangfold, høy vekt på tilstand og høy vekt på påvirkning, noe som samlet sett gir en udiskutabel verdi som svært viktig.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et fortsatt ganske høyt og samtidig variert beitetrykk, samtidig som en er på vakt ovenfor overbeite. Alle former for fysiske inngrep bør unngås, samt bruk av motorkjøretøy innenfor området.

1005 Raigebakti vest - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beitetørreng

Verdi **A** Areal 68,0 dekar UTM 33W 430254 7799561

Halvrike berg i sørlige del av lokaliteten.

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009, samt alene 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området (Naturbasenr BN00082939). Det har også vært andre botanikere her, som Kåre Arnstein Lye 30.08.1992 (herb. O, Artsdatabanken 2010). Beskrivelsen er supplert av Geir Gaarder 27.12.2015, basert på befarings 13.08.2015, dels sammen med Pål Alvereng og Liv Torunn Sandvik. Sistnevnte befarings ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Som følge av variasjon i naturtyper mv, er lokaliteten nå splittet i to (der fjellpartiene er skilt ut, se lokalitet Raigebakti nordvest), samt grenser litt justert som følge av mer detaljerte undersøkelser.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger ved Raigebakti ut mot Trollholmsund, sørøst for Indre Billefjord. Det er tydelig noe basisk berggrunn innenfor deler av lokaliteten, trolig innslag av dolomitt, men også fattigere berg i sør. Lokaliteten avgrenses av sjøen i øst, delvis oppgjødslede enger i nord, samt fattigere vegetasjon i nord og dels øst. I sør er grensa mot annen lokalitet (det er tydeligere dolomittinnslag der).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er ganske enhetlig geografisk, men heterogen som naturtype. Mot sjøen er det en del kalkrike strandenger og lave berg. Rundt vegen er det innslag av rike engsamfunn, mye av ganske tørr karakter. I sørlige deler er det halvrike berg med enkelte kravfulle arter, men få reine kalkindikatorer. I nord kommer det inn en bergknaus og med vekselfuktige til tørre engsamfunn i sørkant av rik til ekstremrik karakter. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her en del reinroseheier og risheier, samt litt kystlynghei. Etter NiN er det nok snakk om en god del åpen grunnlendt naturmark her, i uklar overgang mot boreal hei. I tillegg små innslag av myrkanntmark (under 5%), noe semi-naturlig eng med varierende hevdintensitet og noe sterkt endret mark (vegen mv). Gjennomgående er miljøet nokså kalkrikt, men deler må i tillegg betegnes som svært kalkrikt.

Artsmangfold

Floraen er ganske rik med forekomst av flere kravfulle og sjeldne arter. Krypsivaks (EN) ble funnet med flere delforekomster i fuktige sig på vestsiden av vegen i nord, samt også så vidt ned mot stranda i øst, dels ganske rikelig. På bergknausen og i lia der vokser også arter som agnorstarr, hodestarr, brudespore

og fjellkurle. På engene nær vegen ble bl.a. silkenellik funnet. I sjøkanten lokalt en del finnmærksnøkleblom (VU), samt mer vanlige havstrandarter som grusstarr. I bergskrenter i sørlige deler vokser litt flågmure. Her ble også skredarve, marinøkkel og blankbakkestjerne funnet. Kåre A. Lye fant i 1992 også krypsivaks her, "innenfor Storbukta, på vått parti av skrånende strandeng", samt Torbjørn Alm og Geir Arnesen 26.08.2004 ("flatbunnet rikmyrsenkning ned mot sjøen, i mengde og dels dominerende"). Under feltarbeidet i 2015 ble det funnet arter som dvergsnelle, harerug, flekkmure, reinrose, buestarr, bleikstarr, bergstarr, hårstarr, jåblom, fjelltistel, ballblom, marinøkkel og bjørnebrodd, i tillegg til et par funn av krypsivaks (EN). I tillegg ble det gjort enkelte funn av beitemarksopp, med ravnerødspore (NT - to funn), tjærerødspore og sumpvokssopp. Det er potensial for flere krevende arter her, ikke minst beitemarksopp.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites tilsynelatende ganske godt av husdyr. Den virker ikke gjødslet. Det går en bilveg gjennom lokaliteten, uten at dette har hatt vesentlig negativ betydning. Også ei nylig oppsatt hytte i nord har medført litt fysiske inngrep, og litt artsrike engsamfunn har utvilsomt blitt nedbygd, mens de to sønnafor betyr litt mindre. For øvrig er det noen naust nede ved sjøen og gravd vannledning oppover i rike fuktsig ovenfor ei av hyttene.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdien er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Verdivurdering

Lokaliteten er ganske artsrik, variert og med forekomst av flere sjeldne og truede arter og naturtyper. Isolert sett har den en klar verdi som viktig, men som del av et stort verdifullt område får den også verdien svært viktig - A.

1006 Kolvik øst - Åigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B Areal 6,0 dekar UTM 33W 429478 7799433

Sett nedover bakken mot sjøen.

Foto: Geir Gaarder

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Kolvik, i den sørvendte lia i nordøstre del. Det er tydelig noe basisk berggrunn innenfor lokaliteten, trolig innslag av dolomitt eller kalkstein. Lokaliteten avgrenses av sjøen i sør, skogsmark og fattigere hei i nord, samt også for det meste fattigere hei øst og vest. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her litt kystlynghei.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Det er snakk om engbakker av rik til ekstremrik karakter. Mye er tørt, men det er også innslag av fuktsig her.

Artsmangfold

Flere kravfulle og dels rødlistede arter opptrer, som krypsivaks (EN), agnorstarr, hodestarr, brudespore, fjellkurle, fjellhvitkurle, skredarve og lappøyentrøst.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites nok noe av husdyr/tamrein. Den virker ikke gjødslet. Det går en bilveg gjennom lokaliteten. I tillegg kommer ei hytte/hus.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiane er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en liten, men verdifull del av dette storområdet.

Verdivurdering

Isolert sett har lokaliteten en kanskje litt svak verdi som viktig - B, men sett i sammenheng med

storområdet som det er en del av, er det helt klart at verdien skal være viktig og den ligger på grensa mot svært viktig - A. Lokaliteten er liten, men ganske artsrik og brukbart utviklet, med forekomst av flere kravfulle og sjeldne arter.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et fortsatt ganske høyt og samtidig variert beitetrykk, samtidig som en er på vakt ovenfor overbeite. Alle former for fysiske inngrep bør unngås i størst mulig grad, samt bruk av motorkjøretøy utenfor eksisterende veg.

1017	Raigebakti øst - Áigir-Indre Billefjord
Naturtype	Åpen kalkmark
Utforming	Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet
Verdi	A Areal 405,0 dekar UTM 33W 430494 7799282

Oppdyrket areal i nordre deler av lokaliteten (ligger innesluttet av kalkrike heier rundt).

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Antatt samme lokalitet ble også undersøkt av Reidar Elven 06.08.1984 (herb. TRH, Artsdatabanken 2010) og Torbjørn Alm og Geir Arnesen 26.08.2004 (herb TRH, Artsdatabanken 2010). Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015. Beskrivelsen er supplert av Geir Gaarder 26.12.2015, basert på befaring 09.08.2015. Sistnevnte befaring ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Samtidig ble grenser for lokaliteten litt justert som følge av bedre kartgrunnlag, samt ved litt supplerende kartlegging nær Trollholmsund lengst nord.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger nordøst for Kolvik og sør for Trollholmen, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger ganske sentralt innenfor den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen i øst, samt i stor grad mot dyrket mark i vest og nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er mye åpne berg og noe rasmare, samt en del heipregede areal, dels med rike til ekstremrike, grunnlendte fuktsig og dels mer engpreget. Heia kan være lyngrik (dels noe fattig kreklinghei), men har ofte karakter av reinrosehei. Flekkmure-sauesvingeleng forekommer, men sparsomt. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kystlynghei og reinrosehei. Etter NiN2.0 er det derimot i hovedsak trolig snakk om åpen grunnlendt kalkmark i usikker overgang mot boreal hei, samt med enkelte småflekker med kalkrik semi-naturlig eng.

Artsmangfold

Lokaliteten er ganske artsrik og med forekomst av flere av de typiske, kravfulle artene for distriktet. Dette inkluderer et par mindre delforekomster av krypsivaks (EN), samt noe agnorstarr og litt hodestarr og rødflangre. Ellers kan nevnes reinrose, fjellkurle, marinøkkel, skredarve, fjellkvitkurle, lappøyentrøst, brudespore, jervrapp og rabbestarr. Reidar Elven fant både marinøkkel og krypsivaks her i 1984, samt Torbjørn Alm og Geir Arnesen sistnevnte art to ulike steder i 2004. I 2015 ble bl.a. beiterødspore funnet i nord.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk. Oppdyrking har sannsynligvis ødelagt noe verdifulle

arealer i nord, men avgrenset lokalitet virker ganske intakt i sørlige og sentrale deler. Det er litt forstyrrede arealer i nord (vært noe uttak av masser her), der en vei går inn til dyrkingsfeltet, samt nærområdet til den blir brukt bl.a. som oppstillingsplass for enkelte campingbiler mv. Helt i nord ligger et par hyttetomter delvis innenfor lokaliteten.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Verdivurdering

Lokaliteten er stor og velutviklet med forekomster av flere sjeldne og rødlistede arter. Den er dessuten del av et stort, verdifullt område med kalkrike naturtyper. Med grunnlag i faktaark fra høsten 2014 for åpen kalkmark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (397 daa), høy vekt på artsmangfold (forekomst av EN-art), middels vekt på tilstand og høy vekt på påvirkning. Samlet gir dette verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er trolig avhengig av et visst ekstensivt beitetrykk, samtidig som en unngår overbeiting og tråkkskader. Fysiske inngrep bør generelt unngås. Fortsatt bruk av nærområdet til vegen gjennom området som midlertidig opplagsplass for bl.a. biler kan gå ann, men da under klar forutsetning av at de står der temporært, bruksarealet ikke utvides og heller innskrenkes litt, samt at det ikke medfører noen form for forsøpling av nærområdet.

1018 Skadjanjarga - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beitetørreng

Verdi **A** Areal 152,0 dekar UTM 33W 429820 7799146

Avgrenset lokalitet er den sørligste av de som vises her.

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området, samt botanisering av Torbjørn Alm og Geir Arnesen 26.08.2004 (herb. TRH, Artsdatabanken 2010). I tillegg ble beitemarksopp undersøkt nær vegen her 25.08.2011 av Jordal & Bratli (2012). Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger øst for Kolvik og sør for Trollholmen, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger ganske sentralt innenfor den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen på tre kanter, samt dels fattigere mark og dels vegen i nord (et lite parti med rik hei rett på nordsida av vegen er med). Ei lita øy som er landfast på fjøre sjø i øst ble ikke inkludert selv om den trolig også er rik (ble ikke sjekket i felt).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er det en del åpne berg og noe rasmarek, samt noe heipregede areal, med enkelte rike til ekstremrike, grunnlendte fuktig/myr og noe engsamfunn. Heia kan være lyngrik, men har ofte karakter av reinrosehei. Flekkmure-sauesvingeleng forekommer enkelte steder, særlig nær vegen. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kystlynghei og reinrosehei.

Artsmangfold

Lokaliteten er ganske artsrik og med forekomst av flere av de typiske, kravfulle artene for distriktet. Dette inkluderer et par mindre delforekomster av krypsivaks (EN) og smalnøkleblom, samt noe agnorstarr og hodestarr. Ellers kan nevnes reinrose, fjellkurle, skredarve, fjellkvitkurle, lappøyentrøst og brudespore. Også Torbjørn Alm og Geir Arnesen fant bl.a. krypsivaks her i 2004. John Bjarne Jordal og Harald Bratli (2012) fant kjeglevokssopp her i 2011.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk og virker lite påvirket av inngrep, med unntak av veien helt i nord. Spor etter gamle torvuttak finnes sentralt på halvøya.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Verdivurdering

Lokaliteten har isolert sett en ganske klar verdi som viktig - B, siden den er intakt, brukbart utviklet og med forekomster av flere kravfulle og rødlistede arter. Som viktig del av et stort område med mye kalkrike miljøer får den verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et visst ekstensivt beitetrykk, samtidig som en unngår overbeiting og tråkkaskader. Fysiske inngrep bør generelt unngås.

1019 Skadjanjarga vest - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi **A** Areal 7,0 dekar UTM 33W 429497 7799312

Engpartier nær stranda, sett mot øst.

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009 (Naturbasenr BN00082926). I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Røddlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015. Beskrivelsen er supplert av Geir Gaarder 26.12.2015, basert på befaring 12.08.2015. Sistnevnte befaring ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Samtidig ble lokaliteten noe utvidet mot sørøst, som følge av bedre kartlegging og funn av krevende arter der.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger øst for Kolvik og sør for Trollholmen, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger ganske sentralt innenfor den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen i sør og fattigere hei, småskog og engsamfunn på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er det noe flekkmure-sauesvingeleng, samt litt rike fuktsig. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kystlynghei. Etter NiN2.0 er det nok mest snakk om svært kalkrik eng og dels tørreng med klart hevdpreg (ekstensivt hevdpreg), dels i overgang mot eng med mindre hevdpreg.

Artsmangfold

Lokaliteten er liten og ikke svært artsrik, men har flere av de typiske kravfulle artene for engsamfunn i området, som krypsivaks (EN), smalnøkleblom, agnorstarr, marinøkkel, bleiksøte og reinrose i nordre halvdel. Under feltarbeidet i 2015 ble det funnet en ny liten forekomst av krypsivaks lengst sør i lokaliteten, samt beitemarksopp som ravnerødspore (NT), beiterødspore og kritt vokssopp, og i tillegg også myrrøysopp (NT) i et fuktsig. Det er potensial for flere krevende arter her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk. Det ligger et lite naust ned mot sjøen, samt at veien ut til Trollholmsund skjærer gjennom lokaliteten. Det ligger en bål plass med tilhørende enkel sti ned til, helt i sør.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en naturlig del av dette storområdet.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (7 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, høy vekt på rødlistearter, høy på tilstand og stort sett høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien svært viktig - A, noe som innebærer en heving fra tidligere vurderinger (da verdien ble satt til B), dels som følge av endrede kriterier.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et visst ekstensivt beitetrykk, samtidig som en unngår overbeiting og tråkkaskader. Ytterligere fysiske inngrep bør unngås. Litt einer bør ryddes her.

1020 Kolvik nord - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark
Utforming (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå
Verdi **A** Areal 52,0 dekar UTM 33W 429109 7799663

Fuktig strandnær eng innenfor lokalitet, sett oppover den mot nord.

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009 (Naturbasenr BN00082982). I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Røddlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015. Beskrivelsen er supplert av Geir Gaarder 25.12.2015, basert på befaring 11.08.2015 sammen med Ingrid Golten. Sistnevnte befaring ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Da ble samtidig partiene av lokaliteten nedenfor vegen skilt ut som egen lokalitet (sammen med nærliggende enger der).

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Kolvik, sørøst for Indre Billefjord, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger i kanten av den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot vegen i sør og stort sett mot fattigere hei og småskog på andre kanter (dels mer artsfattig eng også). Det er lite tydelige spor etter dolomitt her, men ut fra artsinventaret er det utvilsomt høy pH i grunnen. Den grenser dels mot artsfattig kultuenger, særlig i øst men også dels vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er det noe flekkmure-sauesvingeleng, dels i overgang mot reinrosrabber, samt litt rike fuktsig og særlig i midtre deler litt svakt utviklet rikmyr. I tillegg små areal med saltenger og dels forstrender langs sjøen. Også noen lave bergknauser. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som reinrosehei, samt litt myr sentralt. Trolig må mye etter NiN2.0 betegnes som svært kalkrik eng og fukteng (dels i overgang mot våteng) med mindre hevdpreg, og bare i mindre grad med klart hevdpreg.

Artsmangfold

Lokaliteten er ganske artsrik med bl.a. flere delforekomster av krypsivaks (EN), særlig i øvre deler. I tillegg sparsomt med smalnøkleblom, silkenellik, marinøkkel, agnorstarr, linnmjølke og fjellkurler. Under feltarbeidet i 2015 ble de også gjort mange funn av beitemarksopp her, som opptrådte til dels tallrik i sentrale deler. Dette omfatter bl.a. brun engvokssopp (VU - 2 delfunn - arten er sjelden i Nord-Norge og sammen med en nærliggende lokalitet er dette eneste kjente forekomst så langt i Finnmark), svartblå rødspore (NT - et par funn), fiolett rødspore (NT), lillagrå rødspore (NT - et par funn), mulig askegrå rødspore (NT), mulig *Entoloma pseudoturci* (DD), ravnerødspore (NT) og flere ubestemte rødsporer. Det er godt potensial for flere kravfulle og rødlistede arter her. I tillegg kan nevnes funn av svartknoppmose.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk, men kan nok med fordel være litt høyere enkelte steder. En lokal vei går gjennom området. Det har vært gravd noe grøft i øvre deler (vannledning?) og også vært litt inngrep i myrområdet i midtre deler tidligere. Stedvis en del oppslag av lave lauvkratt.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Verdivurdering

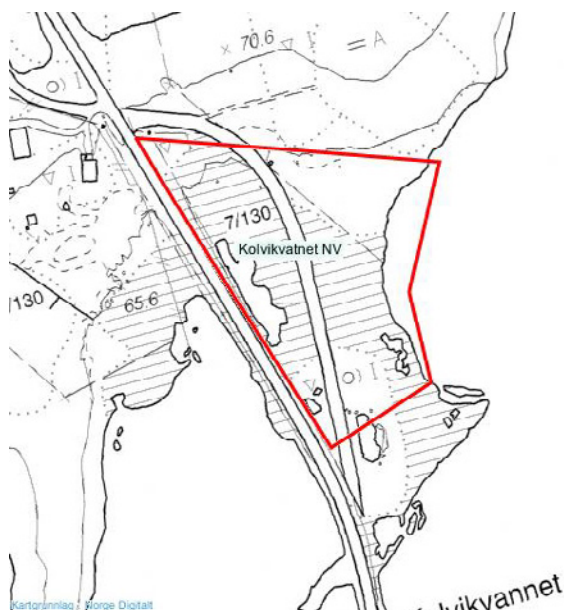
Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (52 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, høy vekt på rødlistearter, middels på tilstand og stort sett høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien svært viktig - A, noe som også samsvarer med tidligere vurderinger.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et visst ekstensivt beitetrykk, samtidig som en unngår overbeiting og tråkkskader. Det er viktig å få ryddet noe busker og småskog i området. Ytterligere fysiske inngrep bør unngås.

1021 Kolvikvatnet nordvest - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype	Rikmyr			
Utforming	Skog- og krattbevokst rikmyr i høgereliggende strøk (MB-NB)			
Verdi	B	Areal	14,0 dekar	UTM 33W 427481 7799325

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger rett inntil østkanten av E6 ved Vonheim, på nordsiden av Kolvikvatnet ved Kolvik, sørøst for Indre Billefjord. Ut fra berggrunnskart skal det være metasandstein o.l. her, men en del artsfunn indikerer tydelig nokså kalkrik mark. Lokaliteten grenser skarpt til E6 i vest, vatnet i øst, fattigere myr og småskog i sør, samt skog og dels dyrket mark (og vegrest) i nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Det er snakk om for det meste fastmattemyr med tendenser til bløtere myr, som stedvis virker ganske grunnlendt og med tydelig kildepreg. Den har dels noe tuete struktur. I tillegg kommer den gamle E6-en som dermed havner innenfor type artsrik vegkant. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som grasmyr.

Artsmangfold

Lokaliteten har en del typiske arter for rik og intermedier myr. Breiull er kanskje mest interessante innslag, siden den er sjelden så langt nordvest. I tillegg bl.a. fjellsnelle, gulstarr, fjøresaulauk, myrtevier, agnorstarr (en del på gamlevegen), dvergsnelle (stedvis en del), linmjølke og småsivaks. Av moser både piprensermose og gullmose. For øvrig ble det under besøket registrert to hornedykkerpar (VU) på vatnet på vestsiden av nye E6, det eine med en liten unge.

Bruk, tilstand og påvirkning

Den gamle E6 skjærer som nevnt gjennom og gror gradvis igjen. Det har sikkert vært noe dreneringseffekt av vegen(e), men ikke mer enn at myra virker nokså intakt.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av.

Verdivurdering

Lokaliteten er liten, kan vanskelig betegnes som spesielt godt utviklet, men inneholder enkelte kravfulle og ganske sjeldne arter, samt ligger helt inntil et verdifullt vatn. Den får derfor verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best hvis lokaliteten får ligge stort sett urørt i framtida. Særlig inngrep som medfører forurensning eller drenering vil være negative.

1022 Fiervjavri sør - Áigir-Indre Billefjord

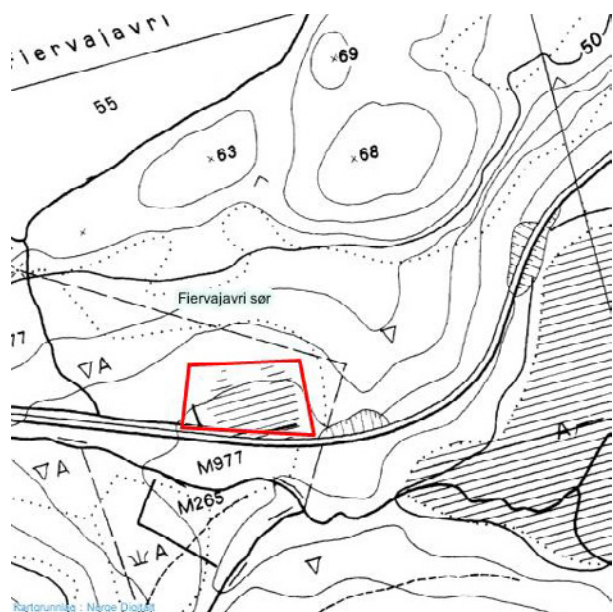
Naturtype Rikmyr

Utforming Åpen ekstremrikmyr i høgereliggende strøk (MB-LA)

Verdi C

Areal 4,0 dekar

UTM 33W 430603 7802624

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger øst for Indre Billefjord, ut mot Sandvik. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser skarpt mot lokalvegen i sør, samt mot fastmark på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Det er snakk om fastmattemyr av middelsrik til ekstremrik karakter. Litt tuete, samt svakt kildepreget i øvre deler. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som grasmyr.

Artsmangfold

Lokaliteten har en del typiske arter for rik til ekstremrik myr. Dette omfatter bl.a. kravfulle arter som agnorstarr og hodestarr, samt fjellfrøstjerne, gulsildre, fjellsnelle og myrtevier.

Bruk, tilstand og påvirkning

Bortsett fra vegen i nedkant virker lokaliteten lite påvirket.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av.

Verdivurdering

Lokaliteten er brukbart utviklet og intakt, men liten og hittil uten funn av spesielt sjeldne eller rødlistede arter. Verdien settes derfor til lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene bevares best hvis lokaliteten får ligge stort sett urørt i framtida.

1023 Ballojavri øst - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype	Rikmyr		
Utforming	Skog- og krattbevokst rikmyr i høgereliggende strøk (MB-NB)		
Verdi	A	Areal	112,0 dekar
			UTM 33W 427677 7800982

Deler av rikmyrspartiet, med en ganske tuete fastmattestruktur her.

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015. Beskrivelsen er supplert av Geir Gaarder 26.12.2015, basert på befaring 12.08.2015. Sistnevnte befaring ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Grensene ble da samtidig revidert, dels som følge av bedre kartgrunnlag (i nordre del) og dels som følge av grundigere undersøkelser i sørlige deler.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger litt sørøst for Indre Billefjord, på østsiden av Ballojavri og øst for E6. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser skarpt mot vatnet i vest, dels skarpt mot dyrket mark i øst og mot fattigere fastmarksskog i sør og nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

I nordøstre deler og ned mot vatnet er det fastmattemyr av rik til ekstremrik karakter, dels nokså tuete. Sentrale, sørlige deler har derimot en del mjukmatte- og lausbotnmyr av ganske rik karakter. I tillegg litt rik fuktskog i kantsoner og dels ned mot vatnet. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som hovedsaklig grasmyr. Generelt må mye av området betegnes som myrkantmark og kantsoner med til dels høgstaudepreget bjørkeskog, selv om det nok også finnes mindre partier med åpen myrflate i sentrale deler.

Artsmangfold

Av interessante artsfunn kan nevnes litt brudespore, særlig på nordøstre deler. Blystarr ble funnet på blautmyrspartiet, og i nærområdet vokste også bl.a. agnorstarr sparsomt. Gulull (VU) ble funnet med noen få eksemplarer i kantsoner mot skog i nordre del. For øvrig diverse typiske rikmyrsarter, inkludert fjellfrøstjerne, hårstarr, myrtevier og gulstarr, samt linmjølke og fjøresauløk. I tillegg et par funn av fiolett rødspore (NT) og tjærerødspore.

Bruk, tilstand og påvirkning

Oppdyrking har nok trolig redusert arealet litt i øst (men en del oppdyrket myr i sørøst har nok bare vært nokså fattig), samt medført litt næringstilsig i sørøst. Ellers virker lokaliteten lite påvirket.

Fremmede arter
Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten høg vekt på størrelse (112 daa), middels til høy på rødlistearter, høy på kjennetegnende arter og middels på hydrologi. Samlet sett ligger lokaliteten i grenseland mellom viktig - B og svært viktig - A. Siden den er såpass stor, har forekomst av flere krevende og dels rødlistede arter, samt potensial for ennå flere, så settes verdien nå til svært viktig - A (den hadde tidligere verdi viktig - B).

Skjøtsel og hensyn

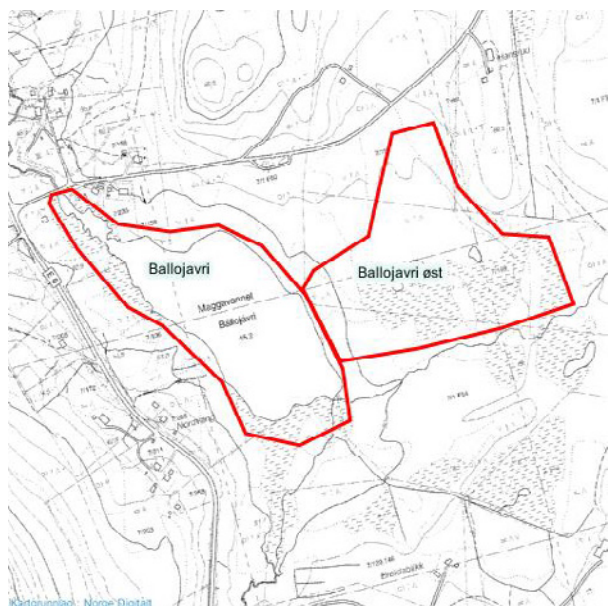
Naturverdiene bevares best hvis lokaliteten får ligge stort sett urørt i framtida. Ytterligere næringstilsig fra tilstøtende jordbruksmark bør unngås. Ekstensivt utmarksbeite går sannsynligvis bra, mens en bør unngå bruk av for mye og tunge dyr.

1024 Ballojavri - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Rik kulturlandskapssjø

Utforming Næringsrik utforming

Verdi **B** Areal 91,0 dekar UTM 33W 427400 7801000

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer artsfunn gjort her av Marit Mjelde 21.07.1995 (herb. O), vist på Artskart. Den ble bare overfladisk undersøkt i 2009. Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger litt sørøst for Indre Billefjord, rett på østsiden av E6. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser skarpt mot fastmark på alle kanter (litt myr er inkludert i nord).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Det er til dels godt utviklede belter med flaskestarr-elvesnellesump flere steder langs vatnet. Ut fra artsfunn er det i tillegg noe langskuddsvegetasjon her, dels av rik karakter. Det er også litt flytebladvegetasjon, helst tusenblad.

Artsmangfold

Mest interessante artsfunn er broddtjønnaks (NT), som Marit Mjelde påviste her i 1995. Hun fant samtidig småtjønnaks i vatnet. For øvrig er det gjort en rekke fugleobservasjoner her, som viser at det er en god lokalitet for våtmarksfugl, inkludert forekomst av horndykker (VU). Under eget feltarbeid ble bl. a. noen stokkender, brunnakker og toppender sett.

Bruk, tilstand og påvirkning

Helst har vatnet blitt litt oppgjødslet av nærliggende landbruksaktiviteter, men det ble ikke observert konkrete spor av dette. For øvrig virker det ikke særlig påvirket.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av.

Verdivurdering

Dette virker å være en brukbart utviklet næringsrik kulturlandskapssjø, og en av de nordligste i landet i

så måte. Dette inkluderer også forekomst av flere typiske arter for slike vatnet. Verdien er derfor helt klart viktig - B, og muligens burde den også fått enda høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn

Det er viktig å unngå fysiske inngrep, samt forstyrrelser av fuglelivet. En bør samtidig passe på at det ikke blir vesentlig forurenset.

1025	Goarahat sør - Áigir-Indre Billefjord		
Naturtype	Åpen kalkmark		
Utforming	Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet		
Verdi	A	Areal 44,0 dekar	UTM 33W 425711 7796047

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Rødlistestatus er oppdatert til rødlista fra 2015 og naturtype endret i henhold til ny mal der også verdivurderingen er oppdatert i samsvar med faktaark fra høsten 2015, men ellers ble det ikke gjort nye botaniske undersøkelser i området i 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger like sør for Aigir/Goarahat, rett på østsiden av E6, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger ganske sentralt innenfor den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen i øst, dels mot nærområdet til E6 i vest, samt mot småvokst bjørkeskog for øvrig (litt bjørkekratt er inkludert av arronderingsmessige årsaker).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er det mest åpne berg og noe rasmarker/bergskrenter mot sjøen, samt små parti med fuktsig og heipreget eng (mindre partier med flekkmure-sauesvingeleng ned mot sjøen i sør). Naturtype kan diskuteres, da verdiene nok i noen grad er kulturbetinget.

Artsmangfold

Lokaliteten er liten, men ganske artsrik, og med forekomst av flere av de typiske, kravfulle artene for distriktet. Dette inkluderer et par mindre forekomster av krypsivaks (EN), samt arter som brudespore, rødflangre, reinrose, fjellhvitkurle, rabbestarr, lappøyentrøst, marinøkkel, silkenellik, smalnøkleblom og skredarve. I tillegg funn av blodvrangmose (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk, men litt preget av gjengroing med bjørkekratt i indre deler. I tillegg litt påvirkning fra E6, i form av muligheter for rasting for folk, samt stier utover til utkikkspunkt mot fjorden.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Àigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Verdivurdering

Lokaliteten fikk tidligere verdi svært viktig - A. Med grunnlag i nye faktaark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (44 daa), arts mangfold og påvirkning, samt middels vekt på tilstand. Dette gir fortsatt en klar verdi som svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

Det vil være en fordel med noe rydding av bjørkekratt her, for å holde landskapet mest mulig åpent, men må da kombineres med et tilstrekkelig godt beitetrykk til å holde trærne nede. En bør samtidig være forsiktig så en unngår for mye tråkkskader og hard nedbeiting. Moderat ferdsel går bra, men intensiv tilrettelegging er skadelig, samtidig som en må være på vakt ovenfor forsøpling.

1054 Innerbukta sør - Ågir-Indre Billefjord

Naturtype Åpen kalkmark

Utforming Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet

Verdi **A**

Areal 55,0 dekar

UTM 33W 425375 7795026

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder, Miljøfaglig Utredning 29.07.2009, se også Gaarder m.fl. (2011) samt Naturbasenr BN00082965. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Beskrivelsen er supplert av Geir Gaarder 07.12.2015, basert på befaring 09.08.2015. Sistnevnte befaring ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Naturtype er av den grunn endret.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger litt sør for Ågir, på østsiden av E6, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger i sørlige del av den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen i øst og mot fattigere bjørkekratt i vest. I sør grenser den mot gammel innmark med hytter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er det en del heipregede areal (reinrosehei - men siden det ligger nedenfor skoggrensa og eksponert mot sjøen føres dette til naturtypen åpen kalkmark), med enkelte rike til ekstremrike, grunnlendte fuktsig/myr. I tillegg mindre innslag av flekkmure-sauesvingeleng særlig i ei sone nede ved sjøen, samt en del kalkrike bergvegger og rasmark. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som reinrosehei.

Artsmangfold

Lokaliteten er ganske artsrik og med forekomst av flere av de typiske, kravfulle artene for distriktet. Dette inkluderer et par små delforekomster av krypsivaks (EN) og smalnøkleblom, samt silkenellik, fjellkurle, brudespore, lappøyentrøst, hodestarr og agnorstarr. Ellers kan nevnes reinrose, grønnburkne, marinøkkel, skredarve, dvergsnelle og rødflangre.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk og virker lite påvirket av inngrep. Et par stier, trolig primært dyretråkk, går gjennom lokaliteten.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Verdivurdering

Lokaliteten fikk ved tidligere vurdering verdien svært viktig - A. Denne opprettholdes her fordi lokaliteten oppnår høy vekt på størrelse (55 daa), høy vekt på artsmangfold, middels vekt på tilstand og høy vekt på påvirkning, noe som samlet sett gir en verdi som svært viktig.

Skjøtsel og hensyn

Det er ganske sikkert positivt for naturverdiene med ekstensivt beite, bare dette ikke medfører tråkkaskader og erosjon. Det er viktig å holde bjørkekrattene unna de åpne heipartiene og om nødvendig rydde vekk kratt år om annet.

1055 Hansrud sørøst - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype	Rikmyr			
Utforming	Skog- og krattbevakst rikmyr i høgereliggende strøk (MB-NB)			
Verdi	C	Areal	71,0 dekar	UTM 33W 428511 7801060

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Rødlitestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger litt sørøst for Indre Billefjord, noe øst for Ballojavri og E6. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser nokså skarpt mot fastmark på de fleste kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

I nordøstre del er det et lite myrtjern som trolig er litt, men ikke svært kalkrikt. Ellers er det myrpartier av fastmattetype her og av intermediær til middelsrik form dels grunnlendte partier med kildepreg. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kalkrik grasmyr. Tendenser til rik skog på kantene.

Artsmangfold

Ingen spesielt sjeldne arter ble påvist, men en del typiske arter for intermediær til rik fastmattemyr, som gulstarr, hårstarr, tepperot, fjellfrøstjerne, linmjølke, myrtevier, brudespore (i kantsoner i nedre deler) og myrsaulauk. I putten vokste vanlig tjønnaks.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten virker lite påvirket.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av.

Verdivurdering

Lokaliteten er ikke særlig stor og kan vanskelig betegnes som spesielt velutviklet eller med viktige artsforekomster. Verdien settes derfor bare til lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

1056 Milletjávri - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype	Kalksjø		
Utforming	Vegetasjonsfri kalksjø		
Verdi	B	Areal	68,0 dekar
			UTM 33W 429181 7800822

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Rødlitestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger litt sørøst for Indre Billefjord, noe øst for Ballojavri og E6. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser nokså skarpt mot fastmark på de fleste kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Milletjavri hadde en gulbrun farge med lyst slam på bunnen som indikerer at dette er et ganske kalkrikt tjern, selv om det ikke ble funnet kransalger her (i det minste ikke sett fra kanten). Ellers er det myrpartier av fastmattetype her og av intermediær til middelsrik form. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kalkrik grasmyr.

Artsmangfold

Ute i tjernet vokser bl.a. vanlig tjønnaks og trådtjønnaks, samt at en stor vannkalv ble sett. På myrpartiene rundt forekommer breiull (sjelden så langt nord), gulsildre, gulstarr, hårstarr, fjøresaulauk, brudespore, trillingsiv og linmjølke.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten virker lite påvirket.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi viktig - B, siden det antagelig er snakk om en svakt utviklet kalksjø på nordgrensa av denne typen sitt utbredelsesområde. I tillegg forekommer enkelte kravfulle myrplanter her.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

1057 Stuorracohka vest - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype	Kalksjø		
Utforming	Vegetasjonsfri kalksjø		
Verdi	B	Areal	33,0 dekar
			UTM 33W 429361 7800423

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger litt sørøst for Indre Billefjord, noe øst for Ballojavri og E6. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser nokså skarpt mot fastmark på de fleste kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Tjernet hadde en gulbrun farge med lyst slam på bunnen som indikerer at dette er et ganske kalkrikt tjern, selv om det ikke ble funnet kransalger her (i det minste ikke sett fra kanten). Ellers er det myrpartier av fastmattetype her og av intermediær til middelsrik form. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kalkrik grasmyr.

Artsmangfold

Det så ut til å være lite høyere vegetasjon i tjernet, bortsett fra en del vanlig tjønnaks. På myrpartiene rundt forekommer agnorstarr, gulsildre, gulstarr, hårstarr, strengstarr, trillingsiv og linmjølke.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten virker lite påvirket, men rester etter uttak av torv på sørsida.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi viktig - B, siden det antagelig er snakk om en svakt utviklet kalksjø på nordgrensa av denne typen sitt utbredelsesområde. I tillegg forekommer enkelte kravfulle myrplanter her.

Skjøtsel og hensyn

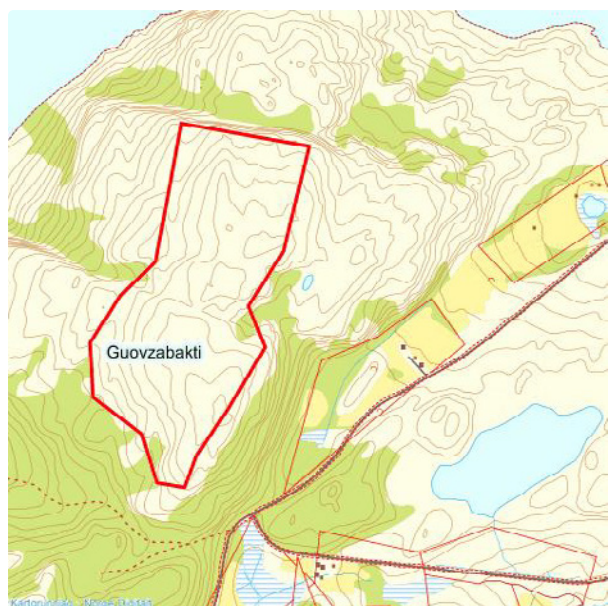
Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

1076 Guovzabakti ved Ytre Sandvik - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Kalkrike områder i fjellet

Utforming Rabbe

Verdi B Areal 194,0 dekar UTM 33W 429812 7803228

Innledning

Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 01.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Rødlitestatus er oppdatert til rødlista fra 2015 for arter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger ute på neset øst for Indre Billefjord, på nordsiden av veien ut til Ytre Sandvik. Den består av noen lave fjellknauser i kanten og rett over bjørkeskogen. Det er generelt grunnlendt her med mye berg i dagen og ganske slakt til litt småkupert. I følge berggrunnskartet skal det være metasandstein her, men dette er neppe korrekt. Berggrunnen er nok noe mer skifrig og ikke minst tydelig kalkrik (ev med innslag av dolomitt) over mye av lokaliteten. Den grenser tilsynelatende ganske skarpt mot fattigere berg/hei og bjørkeskog på alle kanter, men tendenser til rikere vegetasjon ble også funnet på Suovdevarri noen hundre meter mot sørvest, og det skal ikke utelukkes at det også finnes noe mer kalkrike berg øst og nord for avgrenset lokalitet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Det er for det meste grunnlendt rabbevegetasjon på lokaliteten, men også flere partier med vekselfuktig mark med tendenser til myrvegetasjon. Egentlige lesider eller snøleiesamfunn finnes ikke her. Mye har kalkrik karakter (reinrosehei), men det finnes også noe fattigere partier. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her både lavhei, kystlynghei og reinrosehei.

Artsmangfold

Karakterarter er reinrose, rabbestarr og bergstarr. I tillegg går flere kravfulle og til dels sjeldne og rødlistede arter inn spredt, som hodestarr, agnorstarr, reinstarr, fjellkurle, lapprose (en del av denne arten er også registrert her av Mona Henriksen - pers. med. i 2015) og gullull (VU). Usikre funn ble også gjort av smalstarr (NT). I tillegg kommer diverse mer vanlige fjellplanter, inkludert fjellkvitkurle, rødsildre og trillingsiv.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten virker stort sett fysisk upåvirket, men beites nok litt av tamrein. I tillegg er det satt opp en slags sender på toppen (telekommunikasjon), som innebærer noe forstyrret mark på et lite areal.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Et par kilometer lenger sør er det betydelige areal med kalkrik fjellpreget vegetasjon på dolomittberggrunn. Avgrenset lokalitet er i så måte noe avvikende, da det i liten grad ser ut til å være dolomitt her, men floristisk er det store likhetstrekk.

Verdivurdering

Dette er en forholdsvis artsrik lokalitet med ganske velutviklede rabbesamfunn, inkludert forekomst av flere kravfulle og nokså sjeldne arter. Den har derfor en klar verdi som viktig - B og ligger kanskje på grensa mot svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

Bortsett fra forsiktig ekstensivt beite er det beste for naturverdiene at lokaliteten får ligge stort sett i fred. Rydding av bjørk i kantsoner er derimot klart ønskelig for å holde området åpent.

1081 Anopset sør - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk

Verdi B Areal 106,0 dekar UTM 33W 427633 7796462

Innledning

Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 09.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 02.08.2010 sammen med Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015. Nordre del ble reinventert 11.08.2015 av Geir Gaarder som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger sør for Anopset og sørøst for Áigir på vestsiden av Porsangerfjorden. Den omfatter et parti av de østvendte strandbergene her, med tilhørende strandenger og berg. Lokaliteten er litt variert med innslag av både ganske flate partier og berghamre, samt ei litt skjermet bukt. Berggrunnen består stort sett av dolomitt, som gir grunnlag for en kalkkrevende, men noe utarmet flora (sammenlignet med kalkstein). Dels avgrenset mot dyrket mark i nord, mot fattigere hei i sør og litt diffust mot bjørkekratt og fattigere hei i vest. Anopsetholmen inkluderes ikke da den ikke var så rik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Strandenga har litt saltsivenger, men ikke særlig godt utviklet eller store areal. Ellers er det en del naturbeitemarkspregede partier flere steder i området, og under litt tvil er dette ført opp som hovednaturtype. Disse er overveiende av kalkrik, tørr type. Det forekommer også noe mer åpne, kalkrike bergknauser og små innslag av rasmark. I tillegg en del areal som har karakter av hei med lyng. Deler av arealene kan nok som vegetasjonstype føres til reinrosehei. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her mest reinrosehei og noe fattigere lavhei.

Artsmangfold

Samlet sett er lokaliteten ganske artsrik og med funn av flere krevende og sjeldne arter, og potensial for ytterligere slike. I nordre deler ble arter som smalnøkleblom (stedvis rikelig i nord i 2015), skredrublom, silkenellik, rødflangre og skredarve funnet. Fra Anopsetholmen (som egentlig ligger utenfor og ikke var særlig rik) kan nevnes fjøresøte, skredarve og grusstarr. På innsiden av denne ble det bl.a. funnet et bestand med krypsivaks (EN), sammen med bl.a. mye agnorstarr. I strandenga her vokser arter som ishavsstjerneblom, pølstarr og eskimomure, og i lia ovenfor rødflangre og fjellhvitkurle. Også smalnøkleblom finnes flere steder i dette området.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha et ganske godt beitetrykk, helst primært av tamrein. For øvrig ingen synlig påvirkning.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten utgjør en naturlig del av det trefrie landskapet på dolomitt rundt midtre deler av Porsangerfjorden, og da den strandnære utforming.

Verdivurdering

Lokaliteten er ganske stor og nokså variert, med innslag av flere kravfulle og til dels rødlistede arter, inkludert spesialiteten krypsivaks. Verdien settes likevel under tvil ikke høyere enn viktig - B, siden det ikke er funnet så veldig mange krevende arter hittil og arealene tross alt er noe begrenset sammenlignet med de største og beste lokalitetene i området.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et fortsatt ganske høyt og samtidig variert beitetrykk, samtidig som en er på vakt ovenfor overbeite. Alle former for fysiske inngrep bør unngås, samt bruk av motorkjøretøy innenfor området. Litt skånsom rydding av bjørkekratt i kantsoner kan være positivt år om annet.

1082 Goarahat øst - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Åpen kalkmark

Utforming Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet

Verdi **A** Areal 88,0 dekar UTM 33W 426662 7796167

Innledning

Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 09.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 02.08.2010 sammen med Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Beskrivelsen er supplert av Geir Gaarder 09.12.2015, basert på befarig 09.08.2015. Sistnevnte befarig ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Naturtype er av den grunn endret.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger øst for Goarahat og sør for Áigir på vestsiden av Porsangerfjorden. Den omfatter et parti med sørvendte strandnære berg. Det er mye rasmare med dolomittgrus, samt noe bergvegger og mindre parti med naturbeitemarkspreg og bjørkekratt. Berggrunnen består av dolomitt, som gir grunnlag for en kalkkrevende, men noe utarmet flora (sammenlignet med kalkstein). Grenser mot innmarka til Goarahat i vest (egne naturtypelokaliteter), bjørkeskog i nord, mot fattigere hei i øst og mot sjøen i sør.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Det er mest åpne kalkrike bergveggs- og rasmaremiljøer her, men også mindre areal med naturbeitemark (tørr flekkmure-sauesvingeleng) og kalkrik til kalkfattig bjørkeskog. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her mest reinrosehei.

Artsmangfold

Lokaliteten er middels artsrik, med forekomst av flere typiske, kravfulle arter som smalnøkleblom, kalkfiol, rødflangre, lappøyentrøst, brudespore, skredrublom, skredarve, fjellhvitkurle og lokalt god bestand av blodvrangmose (NT) innenfor et lite område. Under feltarbeidet i 2015 ble det i tillegg gjort funn av tre adskilte forekomster av krypsivaks (EN) i øvre deler av lokaliteten. Det er potensial for flere sjeldne og rødlistede arter her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Det beites noe her, særlig av tamrein. For øvrig ingen synlig påvirkning.

Fremmede arter
Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten utgjør en naturlig del av det trefrie landskapet på dolomitt rundt midtre deler av Porsangerfjorden, og da den strandnære utforming.

Verdivurdering

Lokaliteten fikk tidligere verdi A - svært viktig. Med grunnlag i faktaark for åpen kalkmark fra høsten 2014 så oppnår lokaliteten høy verdi på størrelse (88 daa samlet), hø verdi på artsmangfold, middels verdi på tilstand og høy verdi på påvirkning. Samlet sett er det klart at tidligere verdivurdering som svært viktig - A skal opprettholdes.

Skjøtsel og hensyn

Bortsett fra forsiktig ekstensivt beite er det beste for naturverdiene at lokaliteten får ligge stort sett i fred.

1091 Sarvvesjávri øst - Ágir-Indre Billefjord

Naturtype

Kalksjø

Utforming

Vegetasjonsfri kalksjø

Verdi

B

Areal 89,0 dekar

UTM 33W 427535 7799028

Innledning

Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 04.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark. Hele innsjøen er systematisk sjekket med vannkikkert fra båt. Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på østsiden av veien sør for Billefjord på vestsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv. Det er snakk om en kalkrik innsjø. Lokalitetens avgrensning følger breddene av innsjøen. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, med innslag av skifer, metasandstein, fyllitt, glimmerskifer og dolomitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten består av naturtypen kalksjø med tjønnaks-utforming. Vegetasjonstypen er kalkrik-tjønnaks-utforming av langskudd-vegetasjon (P1b). Det er et grunt vann (ikke mer enn 2 meter dypt) med lys bunn.

Artsmangfold

En sparsom forekomst av trådtjønnaks ble funnet, men mye av bunnen har ingen vegetasjon. Horndykker (VU) ble observert og det er en sannsynlig hekkeplass for denne arten og andre våtmarksfugler.

Bruk, tilstand og påvirkning

Det går veier langs bredden i vest og sør.

Fremmede arter

Ingen observert.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med flere små, grunne og kalkrike innsjøer i området mellom Billefjord og Stabburselva.

Verdivurdering

Det er få kravfulle arter som er registrert, men det er en intakt antatt kalksjø på nordgrensen for

naturtypen. Lokaliteten får derfor verdi B –viktig.

Skjøtsel og hensyn

Området bør få stå urørt.

1093 Suovdevárri nord - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Kalksjø

Utforming Kalkrik tjønnaks-sjø

Verdi B

Areal 35,0 dekar

UTM 33W 429519 7802531

Innledning

Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 04.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlitestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av veien til Njárga, ved Billefjord på vestsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv. Det er en lokalitet med en kalkrik innsjø. Lokalitetens avgrensning følger breddene av innsjøen. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, med innslag av fyllitt, glimmerskifer og dolomitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten består av naturtypen kalksjø med tjønnaks-utforming. Vegetasjonstypen er kalkrik-tjønnaks-utforming av langskudd-vegetasjon (P1b). Det er et grunt vann (ikke mer enn 2 meter dypt) med lys bunn.

Artsmangfold

Hele innsjøen er systematisk sjekket med vannkikkert fra båt. Mye av vannet har lite bunnvegetasjon, men artene tusenblad, rusttjønnaks, og trådtjønnaks er observert. Øyestikkere er observert. Det er en sannsynlig hekkeplass for våtmarksfugler, inkludert horndykker (VU).

Bruk, tilstand og påvirkning

Det går en vei langs bredden i øst.

Fremmede arter

Ingen observert.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med flere små, grunne og kalkrike innsjøer i området mellom Billefjord og Stabburselva.

Verdivurdering

Det er få kravfulle arter som er registrert, men det er en intakt antatt kalksjø på nordgrensen for

naturtypen. Lokaliteten får derfor verdi B –viktig.

Skjøtsel og hensyn

Området bør få stå urørt og forurensing bør unngås.

1094 Suovdevárri midtre - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Kalksjø

Utforming Vegetasjonsfri kalksjø

Verdi B

Areal 12,0 dekar

UTM 33W 429441 7802297

Innledning

Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 04.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlitestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av veien til Njárga, ved Billefjord på vestsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv. Det er en lokalitet med en kalkrik innsjø. Lokalitetens avgrensning følger breddene av innsjøen. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, med innslag av fyllitt, glimmerskifer og dolomitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten består av naturtypen kalksjø med tjønnaks-utforming. Det er et grunt vann (ikke mer enn 2 meter dypt) med lys bunn.

Artsmangfold

Hele innsjøen er systematisk sjekket med vannkikkert fra båt. Vannet har ingen bunnvegetasjon. Rikmyrsarter som agnorstarr og gulstarr ble funnet i kantsonen til vannet. Gammarus sp. og vannbiller er observert. Det er en sannsynlig hekkeplass for våtmarksfugler.

Bruk, tilstand og påvirkning

Det går en vei langs bredden i øst.

Fremmede arter

Ingen observert.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med flere små, grunne og kalkrike innsjøer i området mellom Billefjord og Stabburselva.

Verdivurdering

Det er få kravfulle arter som er registrert, men det er en intakt antatt kalksjø på nordgrensen for naturtypen. Lokaliteten får derfor verdi B –viktig.

Skjøtsel og hensyn

Området bør få stå urørt og forurensing bør unngås.

1095 Suovdevárri sør - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Kalksjø

Utforming Kalkrik tjønnaks-sjø

Verdi B

Areal 17,0 dekar

UTM 33W 429200 7801997

Innledning

Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 04.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlitestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av veien til Njårga, ved Billefjord på vestsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv. Det er en lokalitet med en kalkrik innsjø. Lokalitetens avgrensning følger breddene av innsjøen. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, med innslag av fyllitt, glimmerskifer og dolomitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten består av naturtypen kalksjø med tjønnaks-utforming. Vegetasjonstypen er kalkrik-tjønnaks-utforming av langskudd-vegetasjon (P1b). Det er et grunt vann (ikke mer enn 2 meter dypt) med lys bunn.

Artsmangfold

Hele innsjøen er systematisk sjekket med vannkikkert fra båt. Mye av vannet har ingen bunnvegetasjon, men artene tusenblad, rusttjønnaks, og nøkketjønnaks er observert. Det er en sannsynlig hekkeplass for våtmarksfugler, inkludert horndykker (VU).

Bruk, tilstand og påvirkning

Det går en vei langs bredden i øst.

Fremmede arter

Ingen observert.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med flere små, grunne og kalkrike innsjøer i området mellom Billefjord og Stabburselva.

Verdivurdering

Det er få kravfulle arter som er registrert, men det er en intakt antatt kalksjø på nordgrensen for naturtypen. Lokaliteten får derfor verdi B –viktig.

Skjøtsel og hensyn

Området bør få stå urørt og forurensing bør unngås.

1101 Trollholmsund nord - Ágir-Indre Billefjord

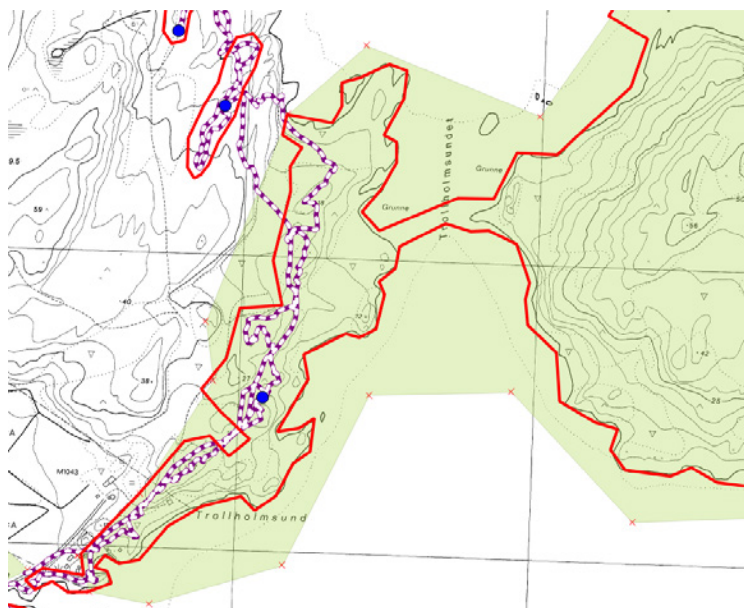
Naturtype Rikmyr

Utforming Åpen ekstremrikmyr i høgereliggende strøk (MB-LA)

Verdi B

Areal 12,0 dekar

UTM 33W 431281 7801095

Omtalt lokalitet er den vesle i nord (der hele er synlig).

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 04.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 09.08.2015 sammen med Pål Alvereng og Liv Torunn Sandvik. Undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger nord for Trollholmsund gård og like vest for selve Trollholmsundet. Det er snakk om noen grunnlendte myrpartier på bergflater med lite løsmasser som heller slakt mot nord. Den avgrenses av fattigere hei på alle kanter. Berggrunnen skal bestå av biotittskifer, men er nok noe kalkrik her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dette er myrkantmark av kalkrik type, dels i overgang mot fastmark (fjellheipreg) av nokså kalkrik type (reinrosehei).

Artsmangfold

Av særlig interesse er sparsom forekomst av gulull (VU). I tillegg diverse andre typiske arter for rik og intermediær myr og myrkantmark, som hårstarr, tvebostarr, tranestarr, svarttopp, bjørnebrodd, fjellsnelle, setermjelt (på fastmarkspartier), fjellsnelle, gulsildre (både den og andre arter vitner om stedvis noe kildepreget myr), hodestarr, linmjølke, myrtevier, jåblom, skogsiv, trillingsiv, reinrose, fjellsmelle, fjellkvitkurle (spredt), bergstarr, myrsauløk, fjellfrøstjerne, rynkevier, brudespore og fjøresauløk.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites nok noe av tamrein. Ellers er den ikke preget av fysiske inngrep.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Det finnes spredt med rikmyrsflekker ute på Sandvikhalvøya.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten så vidt middels vekt på størrelse (12 daa), middels vekt på rødlistearter, høy vekt på kjennetegnende arter og høy vekt på hydrologi. Ut fra dette oppnår lokaliteten minst verdi viktig - B, og den ligger på grensa mot svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er særlig sårbare for fysiske inngrep og forurensning. Ekstensivt husdyrbeite med bl.a. tamrein kan være positivt, bare det ikke medfører tråkkskader.

1102 Satnjalukta sør - Áigir-Indre Billefjord

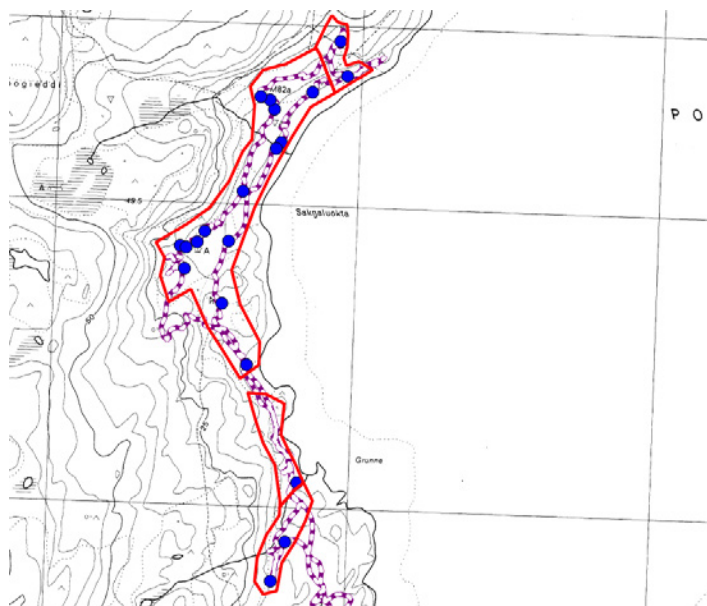
Naturtype Kilde

Utforming

Verdi B

Areal 8,0 dekar

UTM 33W 431203 7801222

Omtalt lokalitet er den sørligste av disse fire.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 04.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 09.08.2015. Undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger nord for Trollholmsund gård og vest/nordvest for selve Trollholmsundet. Et bekkesig kommer ned fra sørvest og et søkk fra sør og danner sammen et kildepreget miljø. Den avgrenses av fattigere hei på de fleste kanter, men går ned til strandkanten i nord. Berggrunnen skal bestå av biotittskifer, men er tydelig noe kalkrik her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Her er det fuktige miljøer som bærer preg av kalkrike grunne kildesamfunn, dels i overgang mot kalkrike kildemyrskanter.

Artsmangfold

Blant annet forekommer det noe sotstarr og agnorstarr her, som begge vitner om svært kalkrike forhold. Også mange andre krevende arter opptrer, som skogsiv, trillingsiv, myrsauløk, tvebostarr, hårstarr, gulsildre, myrtevier, fjellstarr, dvergsnelle, jåblom, svarttop, flekkmure, linmjølke og fjellsnelle. I tillegg ble det også funnet et par beitemarksopp, både fiolett rødspore (NT - et par funn) og vanlig jordtunge/skjelljordtunge.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av tamrein, og har trolig preg av tråkking fra dyrene. Ellers er den ikke preget av fysiske inngrep, bortsett fra at et enkelt trådgjerde går i vestkant av lokaliteten.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Kildepregede partier finnes flere steder i distriktet, også rike kildesamfunn. Lokaliteten må også ses i sammenheng med nærliggende rikmyrer.

Verdivurdering

Basert på faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på rødlistearter, kildevannspåvirkning og biogeografi. Samlet sett antas dette å tilsi verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

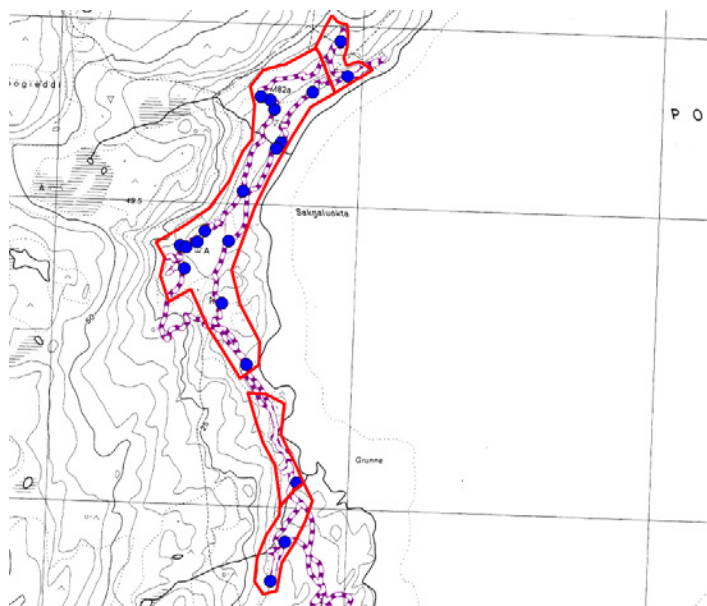
Naturverdiene er særlig sårbare for fysiske inngrep og forurensning. Ekstensivt husdyrbeite med bl.a. tamrein kan være positivt, bare det ikke medfører omfattende tråkkskader.

1103 Satnjuokta sørvest - Ágir-Indre Billefjord

Naturtype Rik berglendt mark

Utforming Rik grunnlendt mark

Verdi B Areal 7,0 dekar UTM 33W 431246 7801385

Omtalt lokalitet er den nest sørlige av disse fire.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 04.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 09.08.2015. Undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger nord for Trollholmsund gård og vest/nordvest for selve Trollholmsundet. Lokaliteten grenser mot sjøen i øst, lavvokst bjørkeskog i vest, kildesamfunn i sør og opphør av bergknauser i nord. Berget er noe oppsprukket med innslag av små kløfter og skifrige bergvegger (2-3 meter høye og av og til 5-10 meter lange kløfter). Berggrunnen skal bestå av biotittskifer, men er stedvis noe kalkrik her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Det er en del fattig kreklinghei på de grunnlendte bergene, men flekkvis også klart rikere miljøer med noe kalkrike bergvegger og bergflåg.

Artsmangfold

Floraen er ikke spesielt artsrik, men den uvanlige arten skredarve ble funnet sparsomt i sørlige del, samt at det ellers er innslag av arter som fjellsmelle, reinrose, rødsildre, gulsildre, hårstarr, myrtevier, jåblom, sotstarr, agnorstarr, rynkevier, fjellstarr, bekkesildre og rødhøstmose. I tillegg ble oter (VU) observert og dette er tydelig fast tilholdssted for arten (dvs oterhi).

Bruk, tilstand og påvirkning

Ingen fysiske inngrep observert.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Berghamre av rik til svært kalkrik karakter finnes flere steder ute på denne halvøya. De trange småkløftene gir derimot området en ganske spesiell karakter.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (7 daa), middels på artsmangfold (oter er riktignok en sårbar art, men vektlegges ikke særskilt her) og ganske høy på tilstand og påvirkning. Ut fra dette skal lokaliteten få verdi svært viktig - A. Denne justeres her derimot ned til viktig - B, da størrelsen bare var så vidt over grensenivået og dette nok kan være en noe utbredt naturtype i regionen, samtidig som få særlig kravfulle arter ble funnet.

Skjøtsel og hensyn

Det viktigste for naturverdiene er å unngå fysiske inngrep her. En bør samtidig unngå mye ferdsel i forplantningstiden for oter, for ikke å forstyrre dyrene for mye.

1104 Satnjalukta vest - Ágír-Indre Billefjord

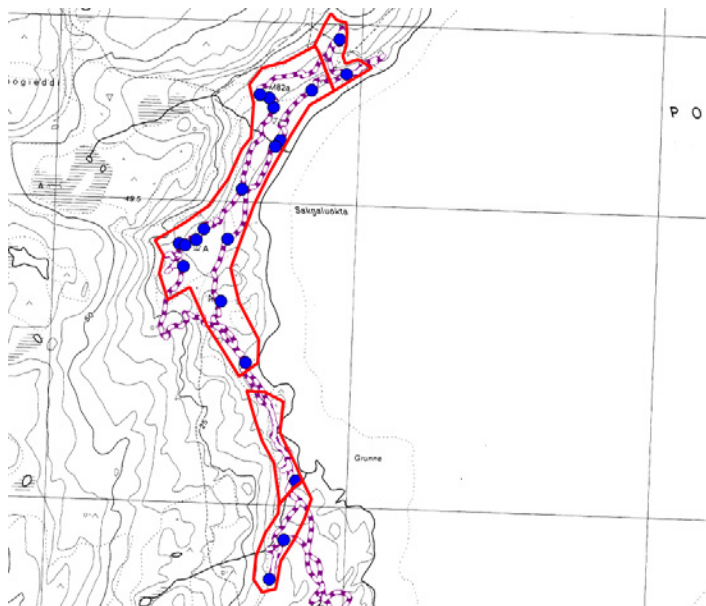
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi **A**

Areal 46,0 dekar

UTM 33W 431060 7801740

Omtalt lokalitet er den store, nest nordlige av disse fire.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 07.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 09.08.2015. Undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger noe nord for Trollholmsund gård og nordvest for selve Trollholmsundet. Det er snakk om ei åpen bukt med enger ned mot strandsona og noe brattere lier på innsiden. Lokaliteten grenser dels mot småvokst bjørkeskog i søndre del og mot åpen hei i nordre del. Berggrunnen skal bestå av biotittskifer, men virker til dels nokså kalkrik her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Det meste kan nok betegnes som kulturmarkseng, om enn i overgang mot rik hei i nordre del. Antagelig har det meste lågurtkarakter, selv om en ikke skal utelukke innslag av kalklågurtarter her også. I søndre del er enda nokså fuktig, dels noe kildepreget våteng (dvs lite myrarter), sentrale del virker mest frisk, mens det er mer tørreng i nordre del.

Artsmangfold

Karplantefloraen må betegnes som middels til ganske artsrik, med forekomst av flere kalkkrevende arter (særlig i litt fuktige partier), som gulstarr, fjellstarr, hårstarr, jåblom, fjellfrøstjerne, dvergjamne, fjelltistel og dvergsnelle (dels mye i midtre deler). I tillegg andre kulturmarksengplanter på primært noe bedre drenert mark som bleiksøte, marinøkkel (en del), finnskjegg, harerug, blåklokke, småengkall, flekkmure, snøsøte, silkenellik (bare ett eks sett), sauesvingel, og kattedot. Stedvis mye sølvbunke i de fuktigste engene. Samtidig var det til dels høyt mangfold av beitemarksopp her, særlig rødsporer. Det ble gjort flere funn (til dels rikelig med fruktlegemer) av arter som fiolett rødspore (NT), lillagrå rødspore (NT), blåsvart rødspore (NT), tjærerødspore og blekskivet rødspore. Også kjeglevokssopp og sumpvokssopp ble påvist, samt semsket rødspore (NT), samt flere ubestemte rødsporer. Potensialet for ytterligere funn av rødlistede beitemarksopp vurderes som høyt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Ingen fysiske inngrep observert. Området beites en del, særlig av tamrein, men beitetrykket kan godt være ennå litt høyere.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere områder med artsrike kulturmarker på denne halvøya, som denne lokaliteten er en viktig del av.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (46 da), middels vekt på kjennetegnende arter (når sopp er inkludert), høy vekt på rødlistearter (som følge av vurdering av potensial), middels vekt på tilstand og høy vekt på påvirkning. Ut fra en samlet vurdering er det klart at lokaliteten skal ha verdi svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

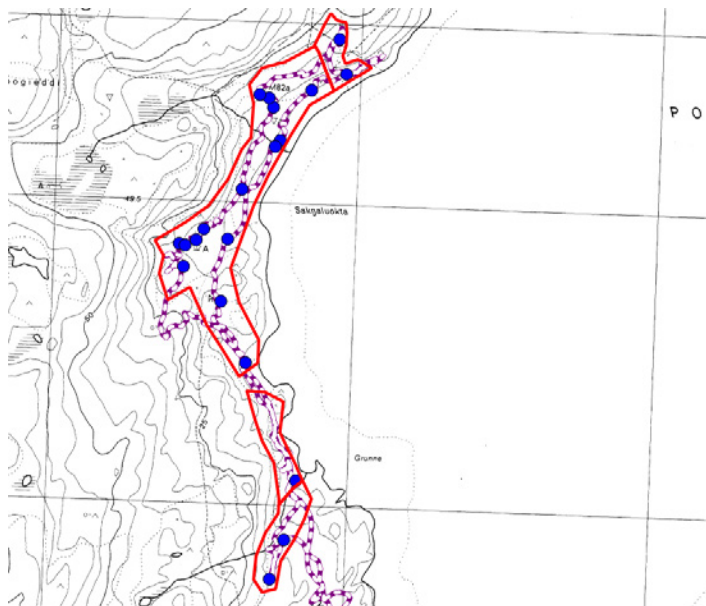
Det er viktig å opprettholde dagens beitetrykk og det skader ikke om det blir ennå noe høyere. Det er litt preg av gjengroing med einer og vierkjerr her, så det ville vært en fordel om en (manuelt) fikk fjernet en del av dette. Det er viktig å unngå fysiske inngrep som skader feltsjiktet.

1105 Satnjuokta nordvest - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Kilde

Utforming

Verdi **A** Areal 5,0 dekar UTM 33W 431331 7802115

Omtalt lokalitet er den vesle lengst i nord.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 07.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 09.08.2015. Undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger noe nord for Trollholmsund gård og nordvest for selve Trollholmsundet. Den omfatter noen fuktige sig på grunnlendt mark som heller ned mot sjøen i sørøst. På nord- og vestsida er det fattigere hei, mens det ligger ei naturbeitemark på sørvestsiden. Berggrunnen skal bestå av biotittskifer, men er tydelig ganske så kalkrik her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er ei blanding av kalkrike, grunnlendte kilder/kildesig og litt fattigere hei med mindre kildepåvirkning.

Artsmangfold

Av særlig interesse her er forekomst av en del (flere kvadratmeter) krypsivaks (EN) i nedre deler, innenfor en lokalitet som ligger tydelig utenfor dolomittbeltet (noe som virker svært sjelden for denne kalk-/dolomittspesialisten). For øvrige arter som hodestarr (litt), agnorstarr (en del), tvebostarr, hårstarr, gulsildre, jåblom, myrtevier, fjellsnelle, småsivaks, fjellfrøstjerne, rynkevier, bjørnebrodd, trillingsiv, fjellstarr og svartstarr. Også ravnerødspore (NT) ble funnet, på en litt engpreget flekk.

Bruk, tilstand og påvirkning

Ingen fysiske inngrep observert. Området beites nok av tamrein, uten at det nødvendigvis er spesielt viktig her. En gammel melkebutt stod i et av kildeoppkommene, sikkert satt der for noen år siden for avkjøling til et eller annet formål.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere områder med artsrike kulturmarker på denne halvøya, som denne lokaliteten er en

viktig del av.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på rødlistearter, middels på biogeografi og kildevannspåvirkning. Ut fra artsfunn virker det korrekt å gi lokaliteten verdien svært viktig - A.

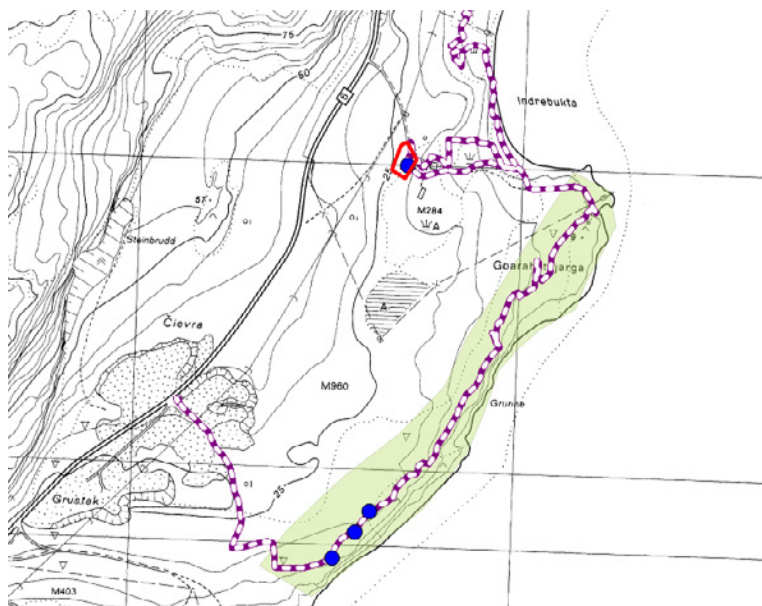
Skjøtsel og hensyn

Det er særlig viktig å unngå fysiske inngrep både innenfor og nær inntil lokaliteten (som kan true kvalitet og mengde på kildetilsiget). Ekstensivt beite er helst bare positivt.

1106 Innerbukta - slåtteeng - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Slåttemark
Utforming Rik slåtteeng

Verdi **B** Areal 0,9 dekar UTM 33W 425476 7795540

Omtalt lokalitet er den vesle røde figuren

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 08.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 09.08.2015. Undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på det vesle bruket i Innerbukta, sør for Goarahat og rett øst for E6. Det er snakk om en slakt sørøstvendt skråning inne på kulturmarka på gården, der lokaliteten grenser skarpt mot vegen i nord, skog i vest og dels sør, samt mer gradvis mot tidligere oppdyrket og oppgjødslet eng mot øst. Berggrunnen består av dolomitt og har derfor høy pH.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dette er frisk til ganske tørr lågurt- eller kalklågurteng, trolig med en gradient i kulturpåvirkning (fra kulturmarkseng og over til sterkt endret mark med engpreg).

Artsmangfold

Her vokser det bl.a. en del bleiksøte og snøsøte, samt arter som flekkmure, harerug, mariønkkel, sauesvingel, småengkall og blåklokke. I tillegg en del silkenellik, særlig i nordre partier. Det er et klart potensial for beitemarksopp her, gjerne også rødlistearter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Mye av enga ser nå ut til å bli slått som del av et større plenareal rundt huset, men hele har opplagt vært del av gammel slåttemark her. Øvre halvdel var ikke plenklipt i år, og det er litt uklart om denne slås årlig eller befinner seg i en tidlig gjengroingsfase. Sannsynligvis har enga, særlig de nedre delene, blitt litt gjødslet tidligere, men tydeligvis ikke mer enn at mye av mangfoldet er opprettholdt, og de gjødsles neppe nå lenger. Vanligvis foregår det også noe etterbeite på enga, av sau og/eller ungdyr.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere områder med artsrike kulturmarker på denne halvøya, som denne lokaliteten er en del

av.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark fra høsten 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på størrelse (0,9 daaa), typevariasjon og arts mangfold. Derimot er det høy vekt på tilstand og påvirkning, samt høy vekt også på landskapsøkologisk betydning. Ut fra dette er det isolert sett vanskelig å gi den høyere verdi enn lokalt viktig basert på faktaarket. Nærheten til andre kulturmarker og sjeldenheten til artsrike slåtteenger i regionen, gjør at den likevel heves til viktig - B. her.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare naturverdiene er det viktig med jevnlig skjøtsel der graset fjernes samtidig som enga ikke blir gjødslet eller fysisk påvirket. Det beste er trolig slått en gang i året på ettersommeren kombinert med noe etterbeite. Plenklipp eller bare husdyrbeite tar også var på deler av naturverdiene, men medfører ikke minst at mengden blomstrende urter går ned.

selaginoides) og bjønnbrodd (*Tofieldia pusilla*). Det engpregede området har mange av de samme krevende artene, men her er det dominans av gras, med arter som sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*) og rødsvingel (*Festuca rubra*). Det er mange av de samme urtene som på enga, men i tillegg kommer mer klassiske engarter som ryllik (*Achillea millefolium*), karve (*Carum carvi*), smalnøkleblom (*Primula stricta*), engsoleie (*Ranunculus acris*), engsyre (*Rumex acetosa*), løvetann (*Taraxacum* sp.), kvitkløver (*Trifolium repens*) og rødkløver (*Trifolium pratense*). De vestlige delene er mer gjengrodd, med mye einer og bjørkeoppslag, men her fins fortsatt eksempler på de mer krevende artene som går i de to andre områdene. Under feltarbeidet i 2015 ble det funnet ganske mye bleiksøte, noe dvergsnelle, samt arter som reinrose, snøsøte, rødflangre, bjørnebrodd og silkenellik.

Bruk, tilstand og påvirkning

Mens Sommersel m.fl. (2012) karakteriserte (med rette) området som nokså gjengrodd i 2012, har det siden den tid vært ryddet vekk mye av busker og trær her, og nå er det meste av beitemarka helt åpen. Under besøket i 2015 var det samtidig et godt beitetrykk her av sau. Selv om artsmangfoldet samlet sett kunne betegnes som ganske artsrikt jf Sommersel m.fl. (2012) sin omtale, så var likevel inntrykket i 2015 at engfloraen hadde vært ganske utarmet tidligere og feltsjiktet var gjennomgående glissent med liten diversitet.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten inngår som en del av et aktivt kulturlandskap, med dels mer intensivt drevet innmark, men også en god del arealer med kulturmarkseng og åpen kalkmark som beites.

Verdivurdering

Sommersel m.fl. (2012) gav lokaliteten verdien viktig - B. Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten knapt inngangsverdi på størrelse (samlet ca 3 daa, men arealet med kulturmarkseng er vesentlig mindre), artsmangfold og rødlistearter, og tilstand og påvirkning har tilsagt lav vekt inntil nylig. Samlet sett gir dette isolert sett ingen spesiell naturverdi, men sett i sammenheng med kulturlandskapsverdiene rundt er det aktuelt at verdien skjønnsmessig bør settes til lokalt viktig - C.

hårstarr (*Carex capillaris*), bergstarr (*Carex rupestris*), reinrose (*Dryas octopetala*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), snøstøte (*Gentiana nivalis*), bleikstøte (*Gentianella aurea*), flekkmure (*Potentilla cranzii*), gulsildre (*Saxifraga aizoides*), bitter bergknapp (*Sedum acre*), dvergjamne (*Selaginella selaginoides*) og bjønnbrodd (*Tofieldia pusilla*). Det engpregede området har mange av de samme krevende artene, men her er det dominans av gras, med arter som sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*) og rødsvingel (*Festuca rubra*). Det er mange av de samme urtene som på enga, men i tillegg kommer mer klassiske engarter som ryllik (*Achillea millefolium*), karve (*Carum carvi*), smalnøkkelblom (*Primula stricta*), engsoleie (*Ranunculus acris*), engsyre (*Rumex acetosa*), løvetann (*Taraxacum* sp.), kvitkløver (*Trifolium repens*) og rødkløver (*Trifolium pratense*). De vestlige delene er mer gjengrodd, med mye einer og bjørkeoppslag, men her fins fortsatt eksempler på de mer krevende artene som går i de to andre områdene. Under feltarbeidet i 2015 ble det innenfor denne lokaliteten funnet arter som dvergsnelle, harerug, flekkmure, bleikstøte, sauesvingel, blåklokke, fjellsnelle, kattedot, hårstarr, dvergjamne, marinøkkel, mulig bergrubblom og et par funn av skredarve. I tillegg ble et par arter beitemarksopp påvist, inkludert ravnerødspore (NT), samt også spiss vokssopp og beiterødspore. Også John Bjarne Jordal og Harald Bratli (2012) fant spiss vokssopp her i 2011, samt mørk vorterøksopp. Potensialet for flere arter beitemarksopp, også rødlistearter, vurderes som ganske stort. I tillegg er det påvist flere rødlistede sommerfugler på eller nær denne lokaliteten, som *Tinagma dyradis* (NT - Reidar Voith i 2009 og Leir Aarvik i 2012), polarringvingen (NT - Kjell Magne Olsen i 2015) og *Sophornia gelidella* (NT - Leif Aarvik i 2012).

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites antagelig primært av sau (men sikkert også litt av tamrein) og beitetrykket virker ganske godt. Samtidig er det partier som er nokså gjengrodd med einer, særlig ned mot vegen i vest. Gjødslingshistorikken er ikke nærmere sjekket opp. Deler virker lite til helt ugjødslet, men samtidig har de øvre, flattere partiene i nord noe nitrofilt preg og har helst vært mer påvirket av dette tidligere.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

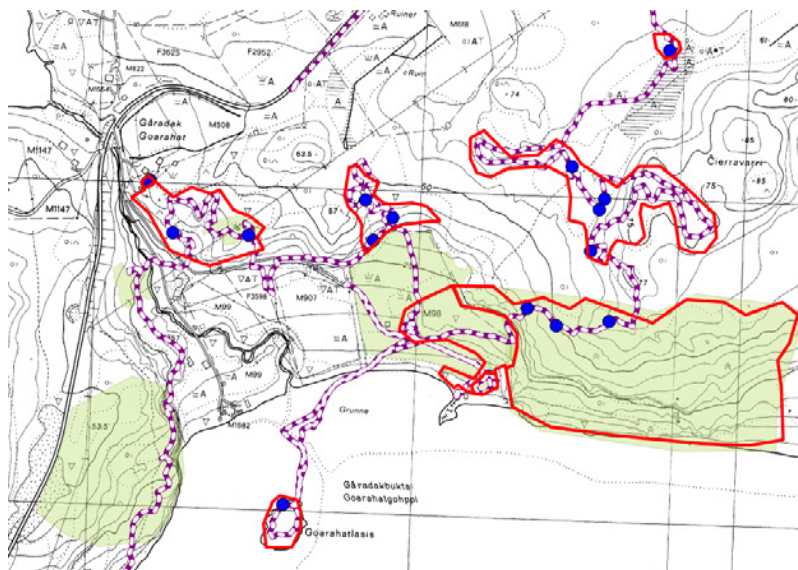
Lokaliteten inngår som en viktig del av et aktivt kulturlandskap, med dels mer intensivt drevet innmark,

1109 Goarahat - nordøstre lokalitet - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B Areal 7,0 dekar UTM 33W 426075 7796506

Omtalt lokalitet er den midtre i nord, med litt trekantet form.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 09.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 09.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Det har vært en del undersøkelser på Goarahat av ulike fagfolk tidligere, kanskje også på denne, men ingen observasjoner kan føres spesifikt tilbake hit.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av Porsangerfjorden, omtrent 28 km nordover fra Lakselv sentrum, i bukta like øst for Gáradakvannet. Avgrenset lokalitet ligger under og inntil en sørvendt berghammer, og grenser foruten mot denne mot mer oppgjødslet innmark i sør og skog- og krattkledd vegetasjon i nord og øst. Berggrunnen består av dolomitt og er kalkrik. Miljøet er friskt til noe tørt, samt overganger mot grunnlendt kalkrik myrkantvegetasjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Mye her må betegnes som frisk, litt rik mark, dvs lågurtbeiteeng i overgangen mot kalklågurtmark. Dels er det nok også partier med mer artsfattig, trolig tidligere gjødslet mark (dvs sterkt endret mark med engpreg) særlig mot sør og sørøst.

Artsmangfold

Under feltarbeidet ble det funnet kalkkrevende arter som hodestarr, hårstarr, fjellsnelle, dvergsnelle, fjellsmelle, reinrose, bleikspøte. I tillegg til arter som harerugog kattefot. Også spredt med beitemarkssopp ble funnet, som beiterødspore, ravnerødspore (NT), tjærerødspore, fiolett rødspore (NT), mulig vorterødspore, *Entoloma caesiocinctum* og kjeglevokssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites antagelig primært av sau (men sikkert også litt av tamrein) og beitetrykket virker ganske godt. Samtidig er det partier som er nokså gjengrodd med einer, særlig ned mot vegen i vest. Gjødslingshistorikken er ikke nærmere sjekket opp. Deler virker lite til helt ugjødslet, men samtidig har de øvre, flaterne partiene i nord noe nitrofilt preg og har helst vært mer påvirket av dette tidligere.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten inngår som en viktig del av et aktivt kulturlandskap, med dels mer intensivt drevet innmark, men også en god del arealer med kulturmarkseng og åpen kalkmark som beites.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (7 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, middels på rødlistearter (ut fra potensial), middels på tilstand og påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et fortsatt høyt beitetrykk, gjerne fra flere dyreslag, i tillegg til at det ikke gjødsles. Det vil samtidig være en klar fordel om en fikk ryddet vekk ikke minst litt bjørk i kantsonene her.

krevende artene, men her er det dominans av gras, med arter som sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*) og rødsvingel (*Festuca rubra*). Det er mange av de samme urtene som på enga, men i tillegg kommer mer klassiske engarter som ryllik (*Achillea millefolium*), karve (*Carum carvi*), smalnøkleblom (*Primula stricta*), engsoleie (*Ranunculus acris*), engsyre (*Rumex acetosa*), løvetann (*Taraxacum* sp.), kvitkløver (*Trifolium repens*) og rødkløver (*Trifolium pratense*). De vestlige delene er mer gjengrodd, med mye einer og bjørkeoppslag, men her fins fortsatt eksempler på de mer krevende artene som går i de to andre områdene. Under feltarbeidet i 2015 ble det innenfor denne lokaliteten funnet arter som bleiksøte, snøsøte, harerug, sauesvingel (dels mye), hårstarr, kattedot, reinrose, fjellfrøstjerne, fjellrapp og marinøkkel. Potensialet for beitemarksopp, også rødlistearter, er til stede, men bare beiterødspore ble funnet under besøket.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites antagelig primært av sau (men sikkert også litt av tamrein) og beitetrykket virker ganske godt. Mye virker noe gjødslet, men det er også mindre gjødselpåvirkede partier.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten inngår som en naturlig del av et aktivt kulturlandskap, med dels mer intensivt drevet innmark, men også en god del arealer med kulturmarkseng og åpen kalkmark som beites.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark (antas viktigste type for verdsetting) oppnår lokaliteten så vidt høy vekt på størrelse (kanskje 3 daa med kulturmarkseng), lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter (ut fra potensial), lav på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

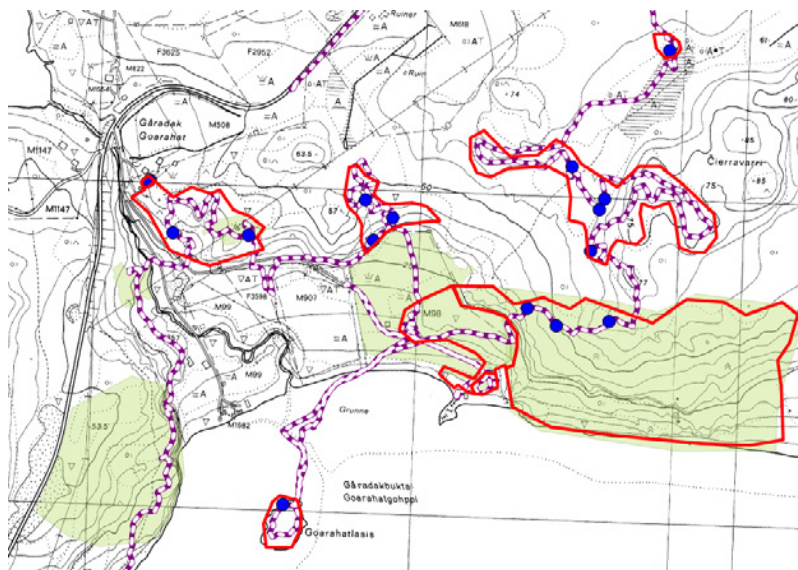
Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et fortsatt høyt beitetrykk, gjerne fra flere dyreslag, i tillegg til at det ikke gjødsles.

1111 Goarahat - slåtteeng i øst - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Slåttemark
Utforming Rik slåtteeng

Verdi B Areal 0,9 dekar UTM 33W 426255 7796222

Lokaliteten er en liten figur ned mot sjøen nokså sentralt i kartutsnittet.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 09.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 09.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Tidligere har lokaliteten vært en del av et større kulturlandskapsområde (BN00089926), basert på Sommersel m.fl. (2012), men som følge av nylig endret hevdregime er denne vesle lokaliteten nå skilt ut og omtalt for seg selv. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av Porsangerfjorden, omtrent 28 km nordover fra Lakselv sentrum, i bukta like øst for Gáradakvannet. Avgrenset lokalitet er et lite inngjerdet engparti ned mot sjøen i sørøst. Berggrunnen består av dolomitt og er kalkrik. Miljøet er gjennomgående ganske tørt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten har tørr til frisk, kalkrik eng i overgang mellom kulturmarkseng og sterkt endret mark med engpreg (her under litt tvil ført til førstnevnte type).

Artsmangfold

Det ble ikke tatt noen full artsliste under feltarbeidet i 2015, men observerte arter var bl.a. smalnøkkeblom, flekkmure, blåklokke mv. Ganske mye kvitkløver vitner nok om tidligere noe gjødsling. I tillegg ble det funnet litt beiterødspore her og et funn av kjeglevokssopp, og det er potensial for flere arter beitemarksopp.

Bruk, tilstand og påvirkning

Dette har vært tidligere slåtteeng som i en periode har vært brukt som beitemark, men som for et par år siden igjen ble inngjerdet og skjøttet som tradisjonell slåtteeng fra 2013. Enga bærer noe preg av tidligere gjødsling, men ikke mye og den har ikke vært gjødslet de seinere årene.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten inngår som en del av et aktivt kulturlandskap, med dels mer intensivt drevet innmark, men også en god del arealer med kulturmarkseng og åpen kalkmark som beites.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for slåttemark oppnår lokaliteten middels vekt på størrelse (0,9 daa), lav vekt på typevariasjon og artsmangfold, høy vekt på tilstand, middels til lav på påvirkning og høy på landskapsøkologi. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

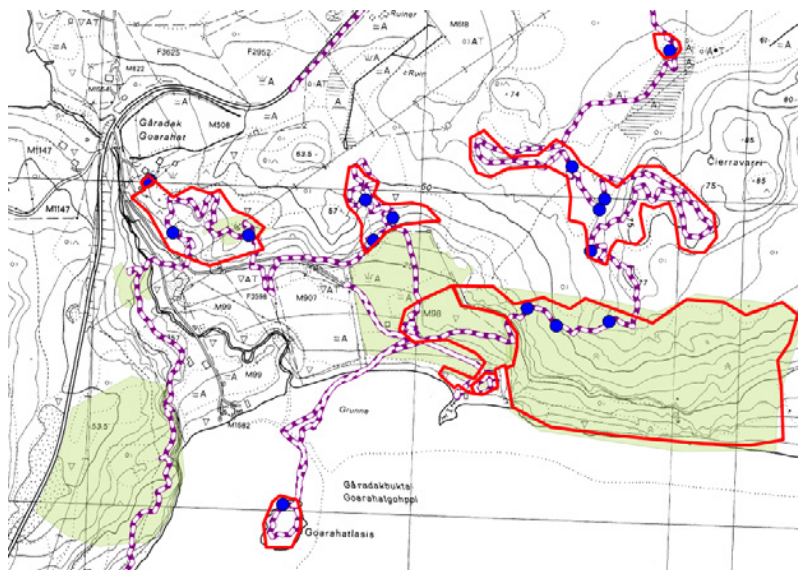
Det er viktig å opprettholde en fast skjøtsel og da gjerne med slått, der graset fjernes, samtidig som det ikke gjødsles. Etterbeite er sannsynligvis en fordel.

1112 Goarahat - Goarahatlasis - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B Areal 4,0 dekar UTM 33W 425947 7796035

Omtalt lokalitet er holmen lengst sør.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 09.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 09.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Det har vært en del undersøkelser på Goarahat av ulike fagfolk tidligere, kanskje også på denne, men ingen observasjoner kan føres spesifikt tilbake hit.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av Porsangerfjorden, omtrent 28 km nordover fra Lakselv sentrum, i bukta like øst for Gåradekvannet. Bukta er nokså grunn og med en del blottlagt fjøre på lav vannstand, samt en holme i ytre deler, der sistnevnte er avgrenset og omtalt her. Berggrunnen på består av dolomitt og er kalkrik. Miljøet er friskt til noe tørt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Her er det dels lågurteng, men helst mest svært kalkrik eng i overgangen mot kalkrik åpen grunnlendt naturmark (anslått fordeling 4:6).

Artsmangfold

Floraen er ikke spesielt artsrik her, men en del typiske eng- og heiarter for distriktet forekommer, som silkenellik, harerug, blåklokke, bleiksøte, reinrose, svartstarr, fjellsmelle, hårstarr, jåblom, lodnerublom, fjellhvitkurle og marinøkkel. I tillegg ble vanlig jordtunge/skjelljordtunge funnet, og det er potensial for flere arter beitemarksopp her. Holmen har samtidig en ternekoloni.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites antagelig primært av tamrein (sikkert populær plass særlig i varme perioder på sommeren for å slippe unna noe av insektplagen) og beitetrykket virker ganske godt. Holmen har ganske sikkert ikke vært gjødslet eller jordbearbeidet tidligere.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten inngår som en del av et aktivt kulturlandskap, med dels mer intensivt drevet innmark, men også en god del arealer med kulturmarkseng og åpen kalkmark som beites.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark (antas viktigste type for verdsetting) oppnår lokaliteten middels vekt på størrelse (knappt 2 daa med kulturmarkseng), lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter (ut fra potensial), høy på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

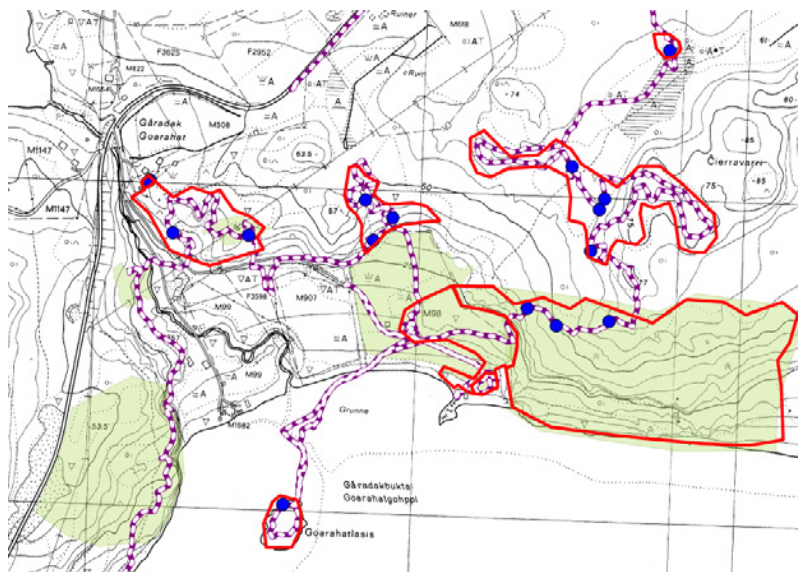
Naturverdiene er avhengig av et fortsatt høyt beitetrykk, gjerne fra flere dyreslag, i tillegg til at det ikke gjødsles.

1113 Cierravarri - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Åpen kalkmark

Utforming Grunnlendt kalkmark utenfor Oslofeltet

Verdi **A** Areal 26,0 dekar UTM 33W 426423 7796426

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 09.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 09.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av Porsangerfjorden, litt øst for Goarahat og sør for E6, oppe på en rund åskolle. Berggrunnen på består av dolomitt og er kalkrik. Det er snakk om grunnlendt mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dette er et overgangsområde mellom åpen, grunnlendt naturmark og fjellhei, der det er valgt å føre det til førstnevnte siden det tross alt finnes skog høyere oppe. Dolomitt dominerer, noe som gjør miljøet generelt kalkrikt. Dels er det tørt og veldrenert her, men det er også innslag av en del fuktig, i overgang mot myrkanntmark. Litt middels rik til nokså fattig (tilsynelatende - kreklingdominert) småvokst bjørkeskog er inkludert av arronderingsmessige årsaker.

Artsmangfold

Av særlig interesse er flere forekomster av krypsivaks (EN), i første rekke innenfor midtre deler av området. For øvrig funn av andre krevende arter som reinrose (mye), lappøyentrøst, bergstarr, rabbestarr, bjørnebrodd, svarttopp, hårstarr, gulsildre, dvergjamne, fjellsmelle, dvergsnelle, agnorstarr, hodestarr, rødsildre, rynkevier, myrtevier og rødflangre (sparsom).

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites nok noe av tamrein. Skoggrensa virker stabil, men dette er noe vanskelig å vurdere basert på et slikt enkeltbesøk.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Flere slike åpne kalkmarker på dolomittfeltene her på vestsiden av Porsangerfjorden forekommer, der avgrenset lokalitet utgjør en del av disse.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark for åpen kalkmark fra høsten 2014 så oppnår lokaliteten høy verdi på størrelse (26 daa), høy verdi på artsmangfold, middels verdi på tilstand og høy verdi på påvirkning. Samlet sett gir dette verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

Et ekstensivt beitetrykk av tamrein er trolig positivt for naturmangfoldet. En bør generelt unngå fysiske inngrep. Hogst av bjørk vurderes ikke som negativt, men det usikkert hvor positiv betydning det har her.

1114 Cierravarri nord - Áigir-Indre Billefjord

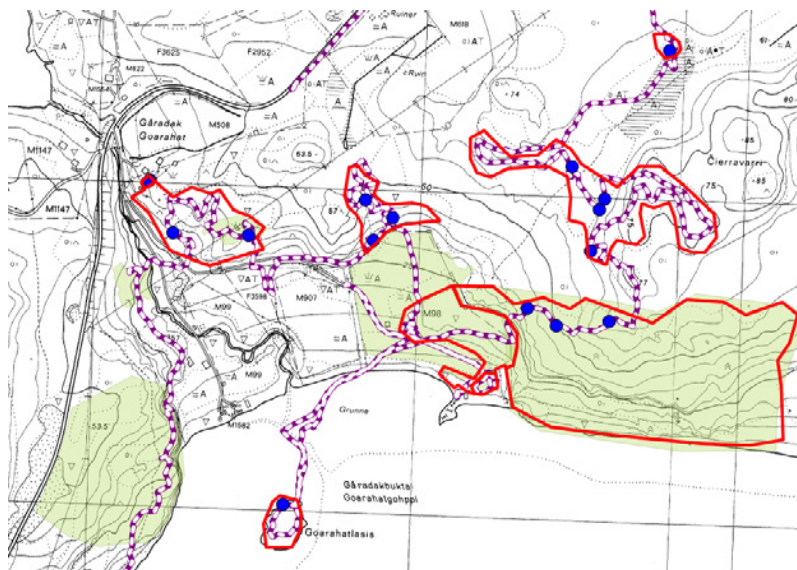
Naturtype Rikmyr

Utforming Skog- og krattbevokst rikmyr i høgereliggende strøk (MB-NB)

Verdi C

Areal 1,0 dekar

UTM 33W 426545 7796737

Omtalt lokalitet er den vesle i nordøst.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 09.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 09.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av Porsangerfjorden, litt øst for Goarahat og sør for E6, på nordsiden av en åskolle, og rett på vestsiden av et nydyrkingsfelt. Berggrunnen på består av dolomitt og er kalkrik. Lokaliteten grenser mot fattigere myr i sør og mot skogsmark i vest og nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten omfatter dels rik myrkanntmark og dels kalkrik bjørkeskog (svak høgstaude- eller fuktig lågurt) i overgang mot hagemark, anslått fordeling 5:5.

Artsmangfold

På lokaliteten ble det funnet flere noe kalkkrevende arter, som fjellfrøstjerne, hodestarr, hårstarr, jåblom, tvebostarr, brudespore, dvergjamne, kattedot, fjelltistel og trådstarr. I engpreget parti i skogen vokste det samtidig enkelte beitemarksopp, både tjærerødspore og mulig *Entoloma lividocyanulum*.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites nok noe av tamrein, kanskje også storfe. Det har som før nevnt nylig blitt dyrket opp helt inntil, og det går et gjerde mot denne innmarka. Kanskje har partier av lokaliteten gått tapt som følge av dette, men det er ikke sikkert.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Rikmyr og kalkrik bjørkeskog finnes flere steder i området.

Verdivurdering

Lokaliteten er såpass liten og naturtypetilørighet diskutabel at det er usikkert hvilket type faktaark som

her bør velges. Uansett virker det ikke korrekt å gi den høyere verdi enn lokalt viktig - C. Dette kan i det minste forsvares med grunnlag i faktaark for rikmyr.

Skjøtsel og hensyn

Det er særlig viktig å unngå fysiske inngrep her. En bør også unngå flatehogst, men uttakt av enkelte trær trolig gjør lite skade.

1115 Suovdi - Áigir-Indre Billefjord

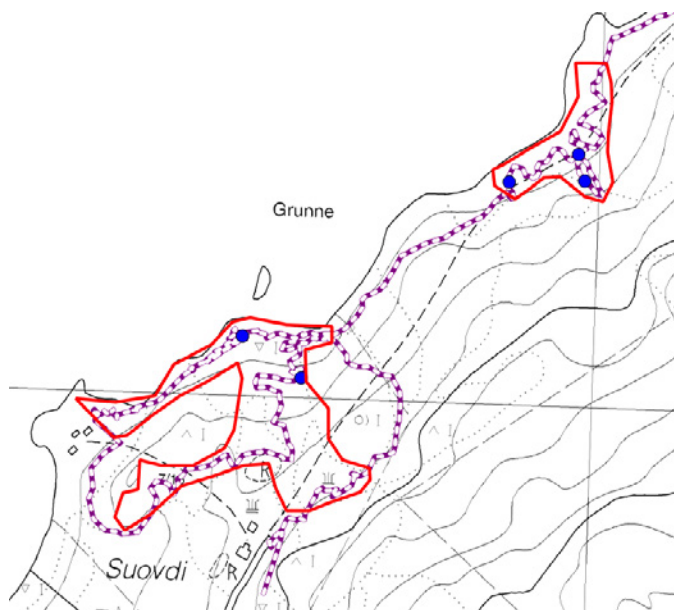
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B

Areal 14,0 dekar

UTM 33W 428874 7803117

Omtalt lokalitet er den sørvestre av disse to.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 09.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 10.08.2015, sammen med Pål Alvereng, Ingrid Golten og grunneier. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på gårdsbruket Suovdi, det østligste på sørsiden av Indre Billefjord. Den omfatter noen engpartier rett nord for gårdshusene, ned mot stranda. Disse grenser dels mot sterkere oppgjødslet mark i sørvest, mot skogsmark i sør og vest og mot sjøen i nord. Berggrunnen skal bestå av glimmerskifer, stedvis i vekslning med kalkglimmerskifer, noe det helst er litt innslag av her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Det er nok noe av arealet på innsiden av gjerdet som må føres til sterkt endret mark med engpreg, men en del der er samtidig nokså tydelig en del mindre gjødslet eng der (men da som kan betegnes som semi-naturlig eng med gjødselpåvirkning), samtidig som det finnes areal langs stranda som er ugjødslet (eng med ekstensivt hevdpreg). Noe er nok nokså kalkrik, men det er samtidig en del areal her som er kalkrike. Samtidig er det meste av frisk karakter.

Artsmangfold

På de sentrale/sørlige delene av enga er det ikke så mye naturengarter, men litt spredt finnes slike som engfrytle, bleikløtte, blåkløtte, sauesvingel, harerug, samt lokalt også marinøkkel og jåblom, samt at dvergsnelle i tillegg ble funnet her. I mer kalkrike partier ned mot sjøen forekom i tillegg flekkmure, bergstarr, hårstarr, silkenellik, småengkall, rynkevier og aksfrytle, samt helt ned mot stranda også finnmarksnøkleblom (VU) og eskimomure. I tillegg ble deet gjort spredte funn av beitemarksopp, inkludert litt beiterødspore og kjeglevokssopp, samt enkeltfunn av tyrkerrødspore (NT), mulig tjærerødspore og mulig *Entoloma longistriatum*. Det er potensial for flere arter beitemarksopp her, kanskje også rødlistearter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites sau og beitetrykket (særlig innenfor gjerdet) virker ganske godt, mens det kan være noe svakt på utsiden. Mye av partiene innenfor gjerdet bærer som nevnt preg av tidligere noe

gjødselpåvirkning.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (samlet 14 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, middels vekt på rødlistearter, middels på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

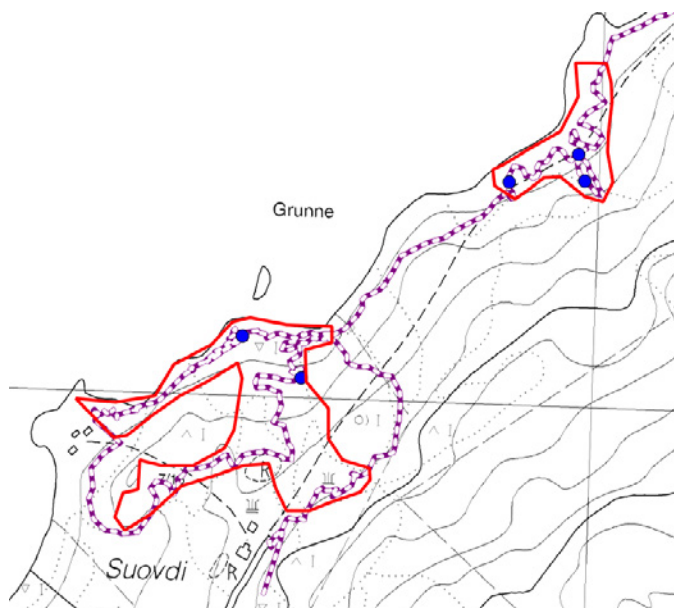
Naturverdiene er avhengig av et fortsatt høyt beitetrykk, i tillegg til at det ikke gjødsles. Det kan godt ryddes vekk ennå noe mer bjørk innenfor lokaliteten, uten at dette er kritisk med det første.

1116 Suovdi nordøst - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B Areal 5,0 dekar UTM 33W 428874 7803117

Omtalt lokalitet er den nordøstre av disse to.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 09.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 10.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger nordøst for gårdsbruket Suovdi, det østligste på sørsiden av Indre Billefjord. Det er snakk om litt rikere, dels engpregde partier i en ellers heipreget sone langs sjøen på strekningen. Berggrunnen skal bestå av glimmerskifer, stedvis i veksling med kalkglimmerskifer, noe det sannsynligvis er litt innslag av her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Her er det utvilsomt en overgang mellom semi-naturlig eng og boreal hei (eller fjellhei under skoggrensa), men ut fra artsfunn er det valgt å betrakte dette som førstnevnte type. I tillegg er det litt vanskelige overganger mellom fastmark og kildepåvirket mark, og det er skjønnsmessig anslått 20% med sistnevnte. Også kalkrikheten varierer nok en del, men deler er i det minste nokså kalkrik til kalkrik.

Artsmangfold

Av karplanter ble det påvist bl.a. fjellfrøstjerne, gulsildre, dvergjamne, fjellstarr, bleiksøte, agnorstarr, bjørnebrodd, tvebostarr, harerug, setermjelt, småengkall, hårstarr, museøre, marinøkkel, myrtevier, dvergsnelle og fjellsmelle. I tillegg forekommer det også litt beitemarksopp her, primært rødsporer. Det ble gjort et par funn av beiterødspore og mørktannet rødspore, i tillegg til enkeltfunn av tjærerødspore og ravnerødspore, samt et par ubestemte arter. Det er trolig litt potensial for ytterligere beitemarksopp her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av sau og tamrein, men beitetrykket er nok noe svakt til å opprettholde engpreget over tid. Ellers er området ugjødslet og ikke jordbearbeidet.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (samlet 5 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter (men kanskje middels ut fra potensial), middels på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

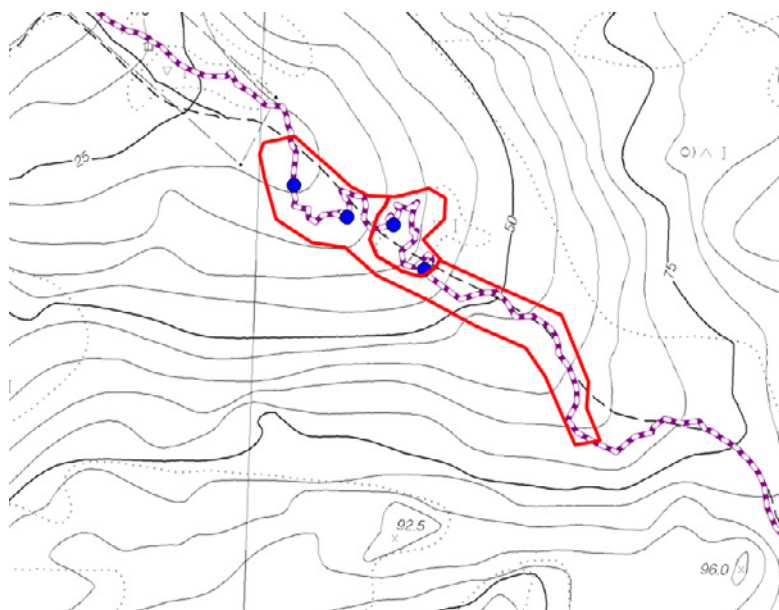
For å bevare naturverdiene er det ønskelig å øke beitetrykket noe ut over dagens nivå. Rydding av busker og kratt kan også være nødvendig på sikt, men området holder seg greit åpent ennå.

1117 Kovenleahki - kilde - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Kilde

Utforming

Verdi **A** Areal 9,0 dekar UTM 33W 429456 7803196

Omtalt lokalitet er den langstrakte, dominerende.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 09.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 10.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger nordøst på Sandvikhalvøya, i en liten nordvestvendt dal ned mot Indre Billefjord, rett på innsiden av Guovzabakti. Det er snakk om et bekkesig med generelt kildepreget vegetasjon langs lange partier. Berggrunnen skal bestå av glimmerskifer, stedvis i veksling med kalkglimmerskifer, noe det sannsynligvis er noe innslag av her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten betraktes som gjennomgående kalkrike svake grunnkilder (dels i form av kildebekk), dels åpent og dels kildepåvirket bjørkeskog. Det er nok også mindre partier både ovenfor og nedenfor som kunne vært ført til samme miljø, samtidig som det nødvendigvis må være noe mer ordinær fastmarkskog som også havner innenfor avgrenset lokalitet.

Artsmangfold

Mest spesielle og overraskende funn her var en liten forekomst av orkidéen huldreblom (VU - 4 eksemplær nær hverandre ble funnet). Arten er generelt sjelden til meget sjelden i Finnmark (med unntak av Alta, der den er litt mer hyppig), og dette er hittil første og eneste kjente forekomst i Porsanger, og dermed også en av de nordligste i Norge (og helst i verden). For øvrig en del typiske arter for kildemiljøer, som gulstarr, hårstarr, tvebostarr, trillingsiv, myrtevier, fjellfrøstjerne, bjørnebrodd, fjelltistel, gulsildre og linmjølke (sparsom) og i øvre deler litt fjell-lok. På lokaliteten med huldreblom ble også fiolett rødspore (NT) funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning

Det ligger ei gammel åpen eng inntil her (egen lokalitet). Skogen er ikke spesielt gammel og det er lite dødt trevirke. Ingen fysiske inngrep observert.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Slike rike kildesamfunn virker sjeldne i regionen, men kan være mangelfullt undersøkt.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på rødlistearter, kildevannspåvirkning og biogeografi. Ut fra artsfunn så skal lokaliteten trolig få verdien svært viktig - A, og siden dette også er en regionalt meget sjelden art virker verdien korrekt.

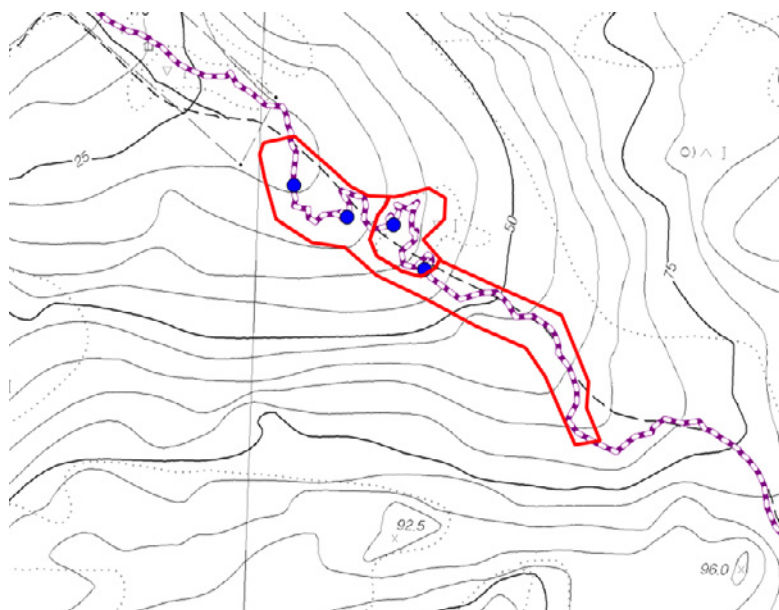
Skjøtsel og hensyn

Det er særlig viktig å unngå fysiske inngrep som medfører drenering av marka, men også hard hogst må unngås her. Det er ukjent hvordan husdyrbeite påvirker en art som huldreblom, men sannsynligvis er det ikke positivt med hardt beitetrykk på høsten i det minste (i blomstringsperioden for arten).

1118 Kovenleahki - eng - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Slåttemark
Utforming Rik slåtteeng

Verdi B Areal 2,0 dekar UTM 33W 429488 7803191

Omtalt lokalitet er den vesle delvis runde avgrensningen midt på kartutsnittet.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 09.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 10.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger nordøst på Sandvikhalvøya, i en liten nordvestvendt dal ned mot Indre Billefjord, rett på innsiden av Guovzabakti. Den omfatter et åpent engparti som er omgitt av skog på alle kanter. Berggrunnen skal bestå av glimmerskifer, stedvis i veksling med kalkglimmerskifer, noe det sannsynligvis er noe innslag av her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dette er ei frisk (til nesten fuktig/kildepreget) semi-naturlig eng som umiddelbart kan virke noe gjødselpåvirket, men trolig bør betegnes som ekstensivt hevdpreget.

Artsmangfold

Av karplanter ble det påvist bl.a. fjellfrøstjerne, gulsildre, dvergjamne, fjellstarr, bleiksøte, agnorstarr, bjørnebrodd, tvebostarr, harerug, setermjelt, småengkall, hårstarr, museøre, marinøkkel, myrtevier, dvergsnelle, snøsøte, engfrytle og fjellsmelle. I tillegg forekommer det også litt beitemarksopp her, primært rødsporer. Det ble gjort et par funn av beiterødspore og mørktannet rødspore, i tillegg til enkeltfunn av tjærerødspore og ravnerødspore, samt et par ubestemte arter. Det er trolig litt potensial for ytterligere beitemarksopp her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av sau og tamrein, men beitetrykket er nok noe svakt til å opprettholde engpreget over tid. Det er noe preg av gjengroing med bjørk i kantsoner og også så vidt oppslag ute på enga. Ellers er området ugjødslet og ikke jordbearbeidet.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten så vidt høy vekt på størrelse (vel 2 daa), middels vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter, middels på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

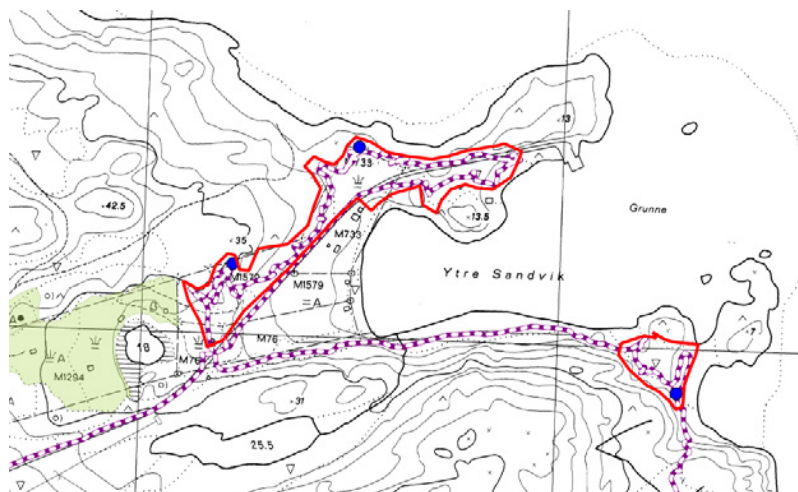
For å bevare naturverdiene er det ønskelig å øke beitetrykket noe ut over dagens nivå. Her burde en nok også forsøkt å gi inn med en form for beitepusser for å redusere innslaget av sølvbuketuer, under forutsetning av at en unngår fysisk påvirkning og får fjernet noe av strøet i etterkant på en miljømessig gunstig måte (det mest praktiske er kanskje å fått inn en hest eller to for en lengre periode på sommeren). Også viktig å ta vekk noe oppslag av bjørk i kantsonene og dels også inne på enga.

1119 Ytre Sandvik - odden - Ágir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beitetørreng

Verdi **B** Areal 22,0 dekar UTM 33W 431161 7803576

Omtalt lokalitet er den nordvestre av disse to.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 10.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 10.08.2015, sammen med Pål Alvereng, Ingrid Golten m.fl. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Det er ikke kjent konkrete, tidligere undersøkelser herfra.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger ytterst i Ytre Sandvik, helt nordøst på Sandvikhalvøya. Den omfatter en del engpartier langs vegen som ender ute på odden her og avgrenses dels mot fattig hei (i øst, dels sørøst og i nordvest), dels mot grus- og steinstrand (og åpen grusmark) i nord og sørøst, samt mot sterkt endret mark med engpreg og vegen (i vest og sørvest). Berggrunnen skal bestå av metasandstein og virker ganske kalkfattig, men trolig er det samtidig litt lokale innslag av løsmasser med skjellsand her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dette er ganske gjennomført tørre enger, med bare tendenser til friske innslag i vestre deler. Samtidig er de overveiende kalkfattige til intermediære, men mindre areal har preg av å være nokså til klart kalkrike. Det er i tillegg uklare overganger mellom ganske tydelig gjødselpåvirkede enger nær vegen og lite til helt ugjødslede enger særlig i kantsoner mot nord. Fordelingen i grunntyper etter NiN2.0 blir ut fra dette nokså skjønnsmessig, men det meste er nok sterkt endret mark med engpreg (der vegen er inkludert), og bare små areal med semi-naturlig eng.

Artsmangfold

Stort sett er engfloraen artsfattig, med dominans av sauesvingel, blåklokke og noe harerug, men lokalt (dels nær ytre naust og dels i kanten mot åpen steinmark helt i nord for dette naustet) er det noe mer kalkrike innslag med arter som hårstarr, lodnerublom, bergurblom, skredarve, fjellsmelle, småengkall, marinøkkel, fjellrapp, rødsildre, buestarr, reinrose, kattefot og fjellstarr. Av beitemarksopp forekommer både beiterødspore og kjeglevokssopp spredt, men i nordre deler ble det også gjort enkeltfunn av noe mer kravfulle arter som fjellvokssopp, mørktannet rødspore og antatt ravnerødspore (NT). Det er potensial for flere arter beitemarksopp her, også rødlistearter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av sau og tamrein, og beitetrykket virker godt nok. Det står et par naust og hytter

helt inntil lokaliteten, og partier langs vegen ut på odden brukes nok som parkeringsplass for biler. Engene langs vegen har vært gjødslet inntil for noen år siden.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (antatt minst 4 daa naturbeitemark), lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter, lav til middels på tilstand og middels på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

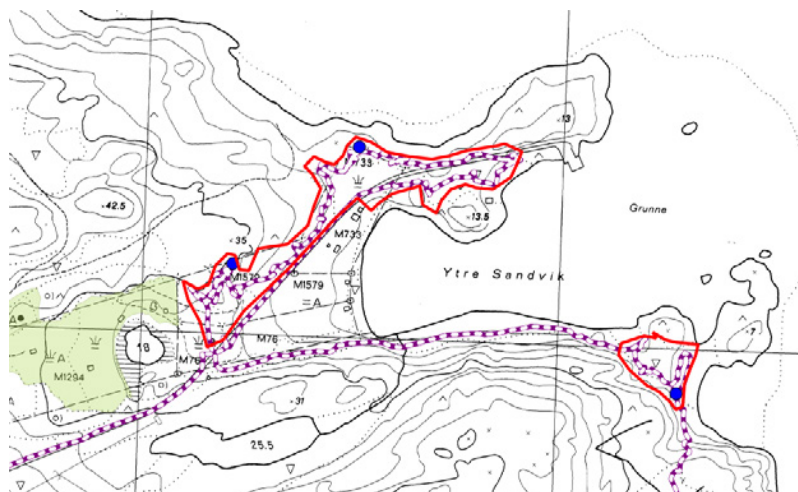
Naturverdiene er avhengig av et fortsatt høyt beitetrykk, i tillegg til at det ikke gjødsles. Det er viktig å unngå ytterligere fysiske inngrep her, men fortsatt ekstensiv bruk av vegen og arealet inntil i forbindelse med tilfeldig bilkjøring og naustbruk er neppe til merkbar skade (så sant det da ikke blir stående eksempelvis bobiler her over lengre perioder).

1120 Ytre Sandvik - odde i sørøst - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beitetørreng

Verdi B Areal 5,0 dekar UTM 33W 431541 7803281

Omtalt lokalitet er den sørøstre av disse to.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 10.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 10.08.2015, sammen med Pål Alvereng, Ingrid Golten m.fl. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Det er ikke kjent konkrete, tidligere undersøkelser herfra.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger utenfor Ytre Sandvik, helt nordøst på Sandvikhalvøya. Det er snakk om noen strandnære engpartier ute på en odde på sørsiden av den vesle bukta her. Berggrunnen består av biotittskifer og virker ikke særlig kalkrik, men trolig er det samtidig litt lokale innslag av løsmasser med skjellsand her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Her er det noe litt kalkrike enger, dvs nokså til klart kalkrik eng med ekstensivt til mindre hevdpreg, men det er også innslag av en del som må betegnes som noe kalkrik boreal hei (fordeling 5:5). Det er valgt å føre all eng som tørreng, men dette er diskutabelt da deler viser mer preg av frisk eng og dels fukteng.

Artsmangfold

Engfloraen er ikke spesielt artsrik, men omfatter bl.a. buestarr, harerug, fjellsmelle, bleiksoete, engfrytle, gulaks, hårstarr, blåklokke, jåblom, flekkmure og litt reinrose og fjellstarr. Inn mot heia i sør er det dels sølvbunkedominert eng. I tillegg ble et par beitemarksopp funnet, både beiterødspore, kjeglevokssopp og blåsvart rødspore (NT). Det er potensial for flere arter beitemarksopp her uten at dette virker spesielt høyt, kanskje også rødlistearter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av sau og dels tamrein, og beitetrykket virker godt nok, selv om det også kan være høyere. Ingen indikasjoner på gjødsling ble sett. Det har vært litt fysiske inngrep i partier her under andre verdenskrig (dvs for 70 år siden), tilknyttet noen forsvarsanlegg som har stått sør for odden.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (5 daa), knapt lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter, høy på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

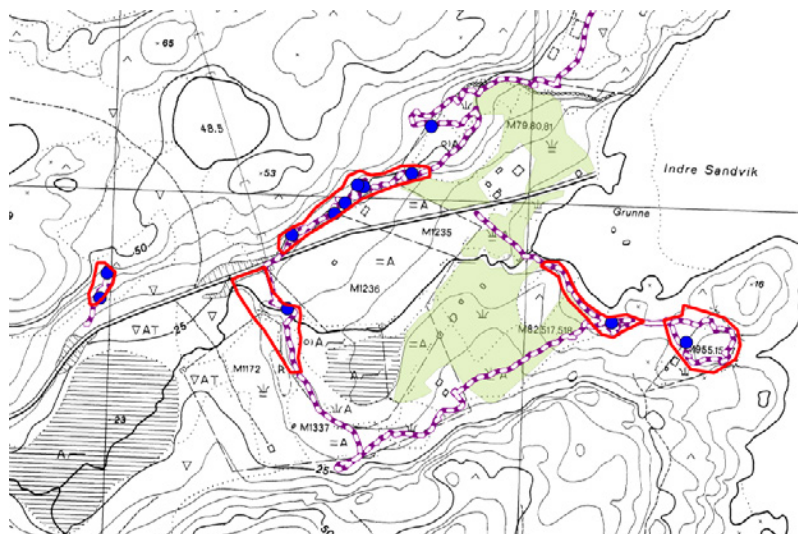
Naturverdiene er avhengig av et fortsatt høyt beitetrykk, i tillegg til at det ikke gjødsles.

1121 Indre Sandvik - nord - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi **A** Areal 4,0 dekar UTM 33W 431176 7802862

Omtalt lokalitet er den langstrakte på nordsiden av veien ned til bukta.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 10.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 10.08.2015, sammen med Pål Alvereng, Ingrid Golten m.fl. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Det er ikke kjent konkrete, tidligere undersøkelser herfra.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Indre Sandvik, som ei sone mellom den oppgjødslede, sterkt endrede marka langs nordsiden av veien ned til bukta, og heia på oversiden. Overgangene er gjennomgående ganske tydelige. Den grenser til dels mot lave bergvegger i nordvest og særlig i vestre del er det litt steiner og blokker. Berggrunnen skal bestå av glimmerskifer og virker stort sett ikke særlig kalkrik her, men med litt unntak.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Enga er trolig overveiende frisk, til dels kanskje noe tørr og den er stort sett ikke mer enn intermediær til nokså kalkrik, selv om enkelte artsfunn også vitner om innslag av svært kalkrik mark i små partier. Den har samtidig et klart hevdpreg, uten å virke påvirket av gjødsling.

Artsmangfold

Engfloraen er ikke artsrik, og preges av arter som sauesvingel, harerug og blåklokke, samt sparsom forekomst av noe mer krevende arter som marinøkkel, silkenellik, snøsøte og dvergjamne, men i tillegg ble det også helt lokalt funnet både hårstarr og agnorstarr i fuktige sig. Derimot var det en del beitemarksopp her, og særlig et parti i midtre deler hadde usedvanlig høye konsentrasjoner av slike, høyere enn det som sannsynligvis er påvist noen andre steder i Finnmark fylke så langt. Flere krevende og rødlistede arter ble funnet, inkludert lillabrun rødspore (VU - 2 funn, virker generelt sjelden også i dette distriktet), lillagrå rødspore (NT), ravnerødspore (NT), semsket rødspore (NT), bronserødspore, beiterødspore, mørktannet rødspore, tjærerødspore, fiolett rødspore (NT), slåtterødspore (VU), *Entoloma kervernii* (VU), fjellvokssopp, kritt vokssopp, mulig sumpvokssopp, hvit køllesopp, gul småfingersopp og flere ubestemte rødsporer. Potensialet for å finne flere arter beitemarksopp, også rødlistede og truede arter, vurderes som høyt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av sau og dels tamrein, og beitetrykket virker godt nok, selv om det også kan være høyere. Ingen indikasjoner på gjødsling ble sett innenfor lokaliteten, selv om en nok ikke helt bør utelukke litt tidligere påvirkning i kantsoner. Et gammelt steingjerde danner dels grense mot den mer oppgjødslede innmarka i nedkant.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya, men dette peker seg ut som en av de mest verdifulle.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (vel 4 daa), knapt lav vekt på kjennetegnende arter, men høy vekt på rødlistearter, høy på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

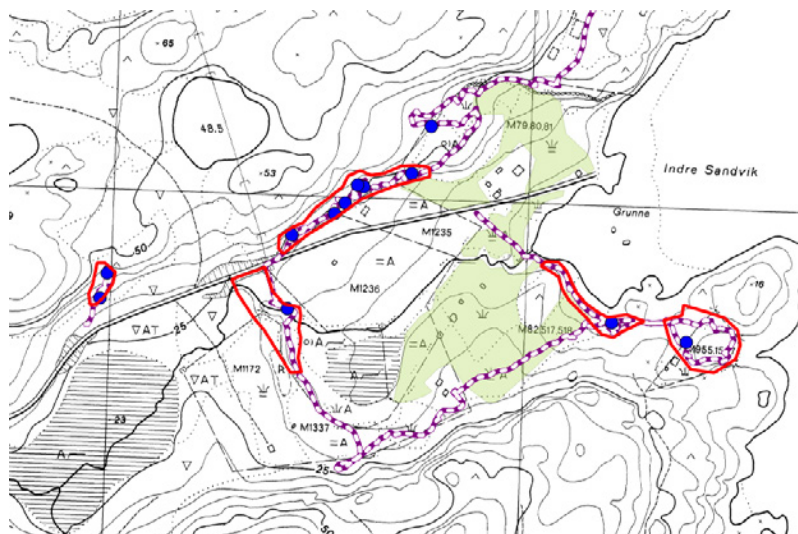
Naturverdiene er avhengig av et fortsatt høyt beitetrykk, i tillegg til at det ikke gjødsles. Det er viktig å unngå at lokaliteten gror igjen med lauvtrær.

1122 Indre Sandvik - ved bekken - Ágir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi **B** Areal 5,0 dekar UTM 33W 431091 7802713

Omtalt lokalitet ligger rett på sørsiden av vegen utover mot vika og er orientert nord-sør.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 10.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 10.08.2015, sammen med Pål Alvereng, Ingrid Golten m.fl. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Det er ikke kjent konkrete, tidligere undersøkelser herfra.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Indre Sandvik, i ei grunn ravine langs en liten bekk på innsiden av den dyrkede marka. Berggrunnen består av glimmerskifer og er her uvanlig skriferig, samt at artsmangfoldet også peker klart i retning av nokså kalkrike forhold. Lokaliteten grenser mot sterkt endret engmark på de fleste kanter, litt uklart i sør.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Her er det overveiende frisk og dels noe fuktig mark, som samtidig virker kalkrik. Det er samtidig stedvis et glissent feltsjikt, dels manglende i nordre del, men økende mot sør. For øvrig virker det ikke gjødslet eller jordbearbeidet. Lokaliteten lar seg derfor vanskelig plassere presist innenfor grunntypenivået i NiN, men vurderes å være ei semi-naturlig eng (boreal hei virker ikke logisk).

Artsmangfold

Det er ikke noen rik flora her, men kalkkrevende arter som dvergsnelle og jåblom er vanlige. I tillegg forekommer bl.a. setermjelt og snøsoete, samt et økende innslag av sølvbunke mot sør. Et par beitemarksopp ble også funnet, deriblant ravnerødspore (NT) og tyrkerrødspore (NT). Det er nok potensial for flere arter beitemarksopp her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av sau og dels tamrein, og beitetrykket virker godt. Lokaliteten virker stort sett lite eller ikke gjødslet, men gjødselpåvirkningen er trolig gradvis økende mot sør.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya, og denne ligger innenfor et knippe slike på Indre Sandvik.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (knappt 5 daa), knapt lav vekt på kjennetegnende arter, lav til middels (ut fra potensial) vekt på rødlistearter, høy på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien lokalt viktig - C. Nærhet til andre verdifulle lokaliteter og et potensial for mer krevende arter gjør at verdien justeres opp til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

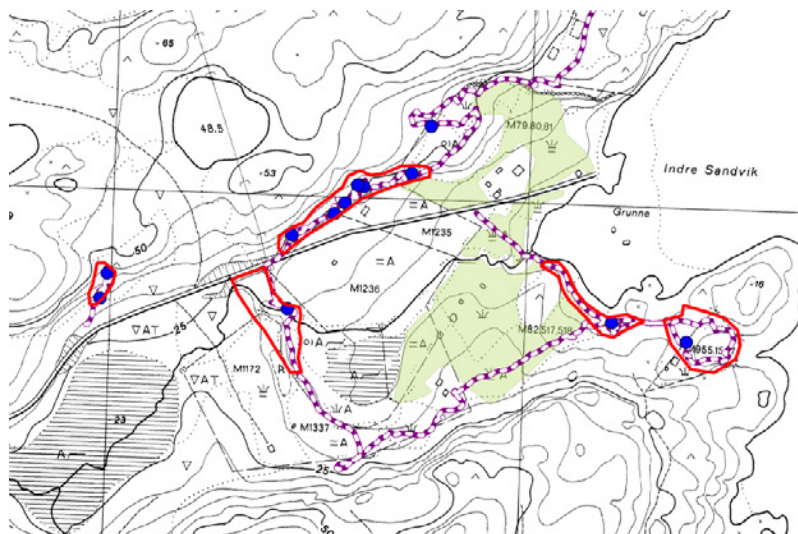
Naturverdiene er avhengig av et fortsatt høyt beitetrykk, i tillegg til at det ikke gjødsles.

1123 Indre Sandvik - sør - Ágir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi C Areal 2,0 dekar UTM 33W 431481 7802696

Omtalt lokalitet ligger sør for veien, i ei bue ned mot stranda innerst i bukta.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 10.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 10.08.2015, sammen med Pål Alvereng, Ingrid Golten m.fl. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Kulturmarka på Indre Sandvik ble også kartlagt av Gunn-Anne Sommersel m.fl. (Sommersel m.fl. 2012) i 2012, inkludert deler av den nye avgrensede lokaliteten, men da ble et mye større areal og av det som i 2015 ble vurdert å være sterkt endret engmark registrert (NB00089908) og da med verdi lokalt viktig. Siden bare en liten andel nå er videreført, samt supplert med en del areal på utsiden, er deres beskrivelse ikke inkludert her.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Indre Sandvik, og omfatter ei smal sone ovenfor stranda ned mot innerste deler av bukta, diffust avgrenset mot sterkt endret engmark på innsiden, samt mot hei i sør. Berggrunnen består av glimmerskifer, men om det er den eller noe skjellsandpåvirkning som medfører en noe kalkrik flora er ikke kjent.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Engpartiene blir her klassifisert som friske (selv om også litt tørrere partier finnes, samt svakt kildepreg i sør) og noe kalkrike enger med en del påvirkning av gjødsel, dvs kalkrik eng med gjødselpåvirkning (T32-C10).

Artsmangfold

Av karplanter ble det påvist noe krevende arter som dvergsnelle, marinøkkel, sauesvingel, harerug og fjellstarr, i noen fuktige også hårstarr og agnorstarr, i tillegg til enkelte mer vanlige naturengarter. I tillegg forekom det spredt med beitemarksopp, som ravnerødspore (NT), tjærerødspore, mørktannet rødspore og beiterødspore. Det er potensial for flere arter beitemarksopp.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av sau og dels tamrein, men beitetrykket virker noe svakt. Det er tydelig at engene innenfor har vært en del gjødslet og jordbearbeidet tidligere. Helst har det også skjedd her, men i mindre grad.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya, og denne ligger innenfor et knippe slike på Indre Sandvik.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten så vidt høy vekt på størrelse (vel 2 daa), knapt lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter, lav på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn

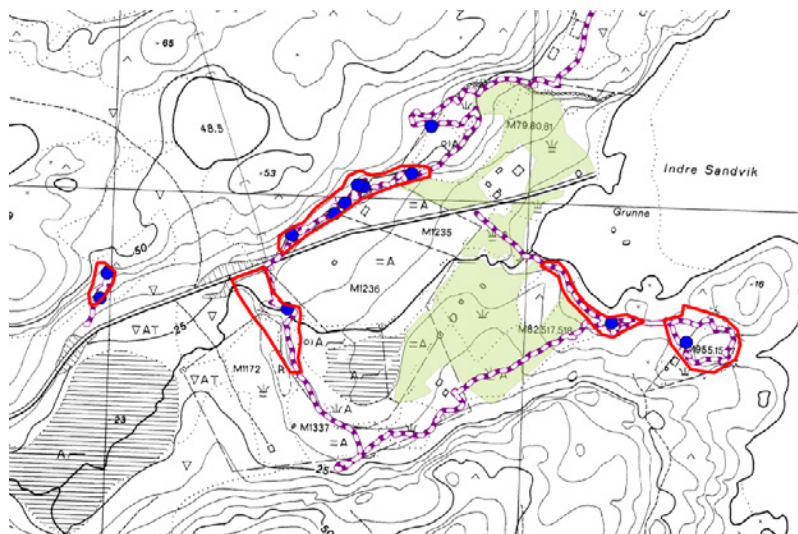
Naturverdiene er avhengig av et ganske høyt beitetrykk, i tillegg til at det ikke gjødsles.

1124 Indre Sandvik - sørøst - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi **B** Areal 5,0 dekar UTM 33W 431571 7802673

Omtalt lokalitet er den runde i sørøst.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 10.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 10.08.2015, sammen med Pål Alvereng, Ingrid Golten m.fl. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Det er ikke kjent tidligere undersøkelser herfra.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Indre Sandvik, og omfatter et engparti som ligger i kanten av innmarksområdet i sørøst, delvis omgitt av berghamre/hei og stranda i øst. Mot vest viser gamle plogfurer hvor grensa går mot tidligere mer intensivt utnyttet eng. Berggrunnen består av glimmerskifer, men her kan også skjellsandpåvirkning føre til at det er litt halvrikt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Engpartiene blir her klassifisert som friske og litt kalkrike enger med en del påvirkning av gjødsel, dvs nokså kalkrik eng med gjødselpåvirkning (T32-C16).

Artsmangfold

Av karplanter ble det funnet arter som flekkmure, marinøkkel, blåklokke og småengkall, men det var også mye sølvbunke. I tillegg forekom litt beitemarksopp her, med artene liten vokssopp, kjeglevokssopp, beiterødspore, semsket rødspore (NT) og *Geoglossum montanum*. Det er potensial for flere arter beitemarksopp.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av sau og dels tamrein, men beitetrykket virker noe svakt. Enga har helst både vært litt gjødslet og jordbearbeidet tidligere, men ikke i omfattende grad og for en del tid tilbake. Enga ble slått fram til 1970-tallet (opplyst fra lokalkjente personer).

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya, og denne ligger innenfor et knippe slike

på Indre Sandvik.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (5 daa), knapt lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter, lav på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien lokalt viktig - C. Nærhet til andre verdifulle lokaliteter og et potensial for mer krevende arter gjør at verdien justeres opp til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

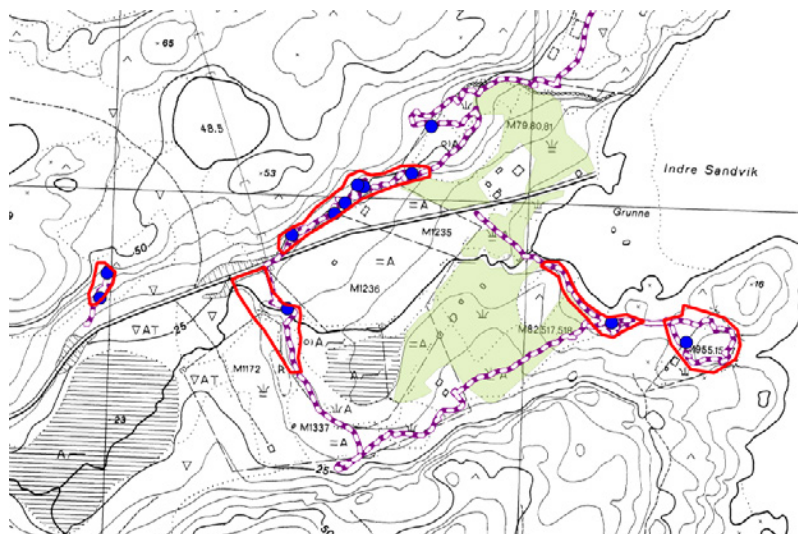
Naturverdiene er avhengig av et ganske høyt beitetrykk, i tillegg til at det ikke gjødsles.

1125 Indre Sandvik - vest - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi **B** Areal 1,0 dekar UTM 33W 430866 7802745

Omtalt lokalitet er den vesle i vest.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 25.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 11.08.2015, sammen med Pål Alvereng, Ingrid Golten m.fl. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Det er ikke kjent tidligere undersøkelser herfra.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Indre Sandvik, og omfatter et hei- og engpreget parti i utmarksområdet vest for bebyggelsen, omgitt av fattigere hei. Berggrunnen består av glimmerskifer, men tydeligvis er det noe kalk i grunnen her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dette er helt ugjødslet utmark, med ei blanding av boreal hei (av noe kalkrik type, i overgang mot fjellhei) og nokså kalkrik eng med mindre hevdpreg.

Artsmangfold

Karplantefloraen ble ikke spesielt grundig undersøkt, men flere kalkkrevende fjellplanter forekommer, deriblant fjellsmelle. Av beitemarksopp ble både lillagrå rødspore (NT), mørktannet rødspore og tjærerødspore funnet. I tillegg ble det funnet en gul spademorkel-art (dvs ganske sikkert ikke den "vanlige" gule spademorkelen), som kan være svært sjelden. Det er potensial for flere krevende arter her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av sau og dels tamrein, men beitetrykket virker ganske godt. Det er ingen indikasjoenr på gjødsling eller gjengroing.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya, og denne ligger innenfor et knippe slike på Indre Sandvik.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten Iva til middels vekt på størrelse (knapt 1 daa), knapt lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter (men spademorkelen kan tilsi høyere verdi), høy på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien lokalt viktig - C, men der nærhet til andre verdifulle lokaliteter og mulig funn av spesielt sjelden art gjør at verdien justeres opp til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Det viktigste for naturverdiene er å opprettholde et godt beitetrykk samt unngå alle former for fysiske inngrep.

1126 Aigirjärvi - Áigir-Indre Billefjord

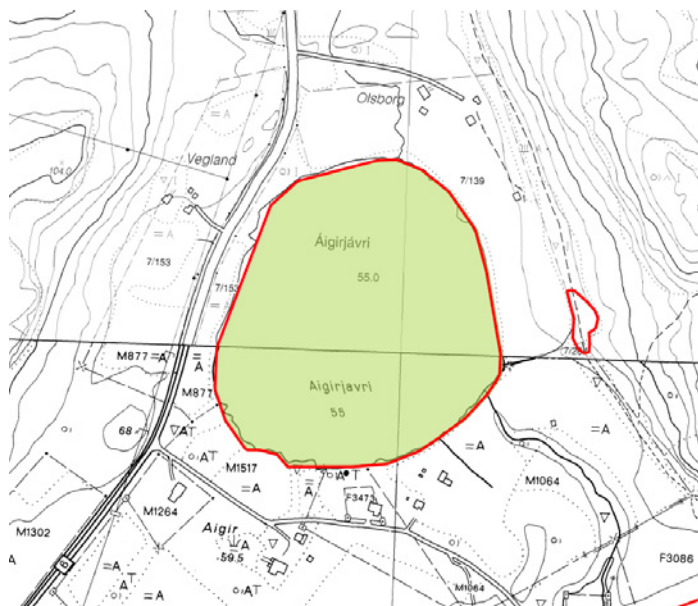
Naturtype Kalksjø

Utforming Kalksjø med kransalger og langskuddsvegetasjon

Verdi C

Areal 79,0 dekar

UTM 33W 427135 7797530

Innledning

Lokaliteten er fra tidligere registrert i Naturbase som naturtype, riktignok med nokså mangelfull beskrivelse. Det er usikkert hvem som har registrert den, men beskrivelsen bygger på opplysninger hos Langangen (2003). Kartlagt på nytt av Kjell Magne Olsen og Jon T. Klepsland, begge BioFokus, 22.08.2012, i forbindelse med kartlegging av kalksjøer i Finnmark, på oppdrag fra Fylkesmannen. Rødlistestatus for arter er oppdatert til rødlista fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Aigirjavri (Áigirjärvi) er en nesten rund sjø som ligger like nord for E6 ved Aigir, nesten innerst i Porsangerfjorden. Sjøen er kalkrik – i 2003 ble det registrert et kalkinnhold på 26 mg/l (Langangen 2003), mens det i 2011 ble målt 20,44 – og med høy pH (8,6 i 2003). I 2011 ble innholdet av klorofyll a målt til 8,0 µg/l.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Kalksjø av tjønnakstype, delvis med tette belter av elvesnelle og flaskestarr langs bredden. Ellers er det jevnt over en smal og delvis glissen kantsone av viere og bjørk. Mer eller mindre glisne matter med nøkketjønna, trådtjønna, småtjønna og storvassoleie på den løse gytjebunnen.

Artsmangfold

Mattglattkrans *Nitella opaca* er oppgitt i Naturbase, men det er usikkert hvor denne opplysningen stammer fra. I 2003 og 2011 kunne kransalger ikke påvises. I Artskart går det frem at sjøen er en viktig fuglelokalitet, men en lang rekke rødlistede arter påvist: fiskemåke (NT), stjertand (VU), storspove (VU), hettemåke (VU), strandsnipe, sjøorre (VU), lappsanger (EN), stær (NT), lappfiskand (VU) (de fleste observasjoner fra sensommer/høst), bergand (VU) (kun sensommer/høst), brushane (EN) (vår) og sanglerke (VU) (vår). I tillegg er den tilfeldige gjesten egretthege påvist (19. og 20.05.2002). Ørret skal finnes i sjøen.

Bruk, tilstand og påvirkning

Det er jordbruk rundt en stor del av bredden, og en viss påvirkning fra dette må påregnes. Lokaliteten hadde ganske høye tall for fosfor- og nitrogeninnhold (hhv. 0,013 og 0,32 mg/l) i forhold til de andre kalksjøene, og dette er antakelig et resultat av eutrofiering fra landbruket. Dersom E6 saltes om vinteren, vil i det minste den vestlige delen av sjøen påvirkes av dette.

Fremmede arter

Ingen observert.

Del av helhetlig landskap

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er knyttet til kalksjøer, rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette strområdet.

Verdivurdering

Kalkrik innsjø med flere tjønnaksarter, men uten kransalger. Et stort antall rødlistede fuglearter er påvist, men det er usikkert hvor mange av disse som hekker. Lokaliteten gis verdi C.

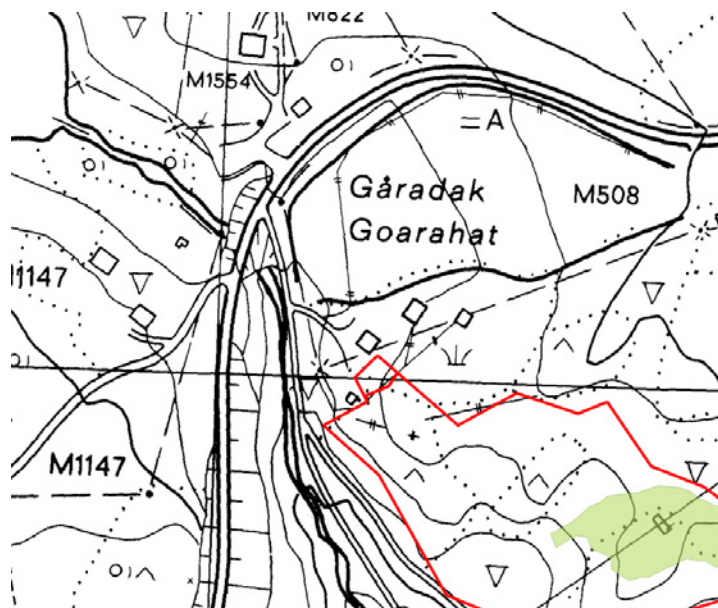
Skjøtsel og hensyn

Minimalisere avrenning fra jordbruket og E6.

1127 Brosted på Goarahat - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Slåttemark
Utforming Rik slåtteeng

Verdi B Areal 0,2 dekar UTM 33W 425742 7796536

Omtalt lokalitet er den vesle røde figuren sentral på bildeutsnittet.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 10.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 10.08.2015, sammen med Pål Alvereng, Ingrid Golten m.fl. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Lokaliteten har også blitt besøkt av bl.a. Ingrid Golten tidligere (2014).

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på bruket Brosted på Goarahat, like nedenfor svingen E6 gjør gjennom denne grenda. Det er snakk om noen engflekker på sørsiden av husene, mot gjerdet mot innmarka nedenfor. Lokaliteten grenser mot bygninger, gjerdet, en enkel veg i øst og gårdstunet i nord. Berggrunnen består av dolomitt, noe som gir grunnlag for kalkkrevende vegetasjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten har tørr, seminaturlig kalkrik til svært kalkrik eng som helst er litt gjødselpåvirket (dvs her plassert som T32-C10).

Artsmangfold

Av særlig interesse her er en sparsom forekomst med dunkjempe, en regionalt meget sjelden art. Forhistorien er ikke kjent, men siden andre forekomster mangler i distriktet virker det sannsynlig at den har kommet med hestefór eksempelvis under andre verdenskrig. Det er ikke noe som tyder på at forekomsten er helt nyetablert og arten viser svak spredning innenfor en liten del av enga. Ellers finnes arter som flekkmure (mye), harerug, blåklokke, silkenellik, bleiksøte, dvergsnelle, marinøkkel, sauesvingel, snøsøte, fjellsemelle, fjellrapp og katterfot. I tillegg ble det funnet et par eksemplarer av beiterødspore, og det er nok potensial for flere arter beitemarksopp her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Siden enga ligger utenfor beiteområdet plasseres den her som ei slåttemark. Enga har ikke vært slått de siste årene, men den bærer ikke preg av gjengroing. Gjødselhistorikk er ikke sjekket i detalj, men enga må ha vært lite gjødslet tidligere og det er i det minste mange år siden sist (den virker ganske så ugjødslet).

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, og ikke minst er det en del slike her på Goarahat.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for slåttemark oppnår lokaliteten lav vekt på størrelse (vel 0,2 daa), lav vekt på artsmangfold, middels på tilstand og påvirkning samt høy på landskapsøkologi. Samlet gir dette verdien lokalt viktig - C. Siden lokaliteten ligger innenfor et område med store konsentrasjoner av verdifulle kulturmarkstyper, så settes den likevel her opp til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Det beste for naturverdiene er årlig sein slått og fjerning av graset, samt ingen gjødsling eller fysiske inngrep. Etterbeite vil være en fordel.

1128 Anopset ved gamle idrettsplass - Áigir-Indre Billefjord

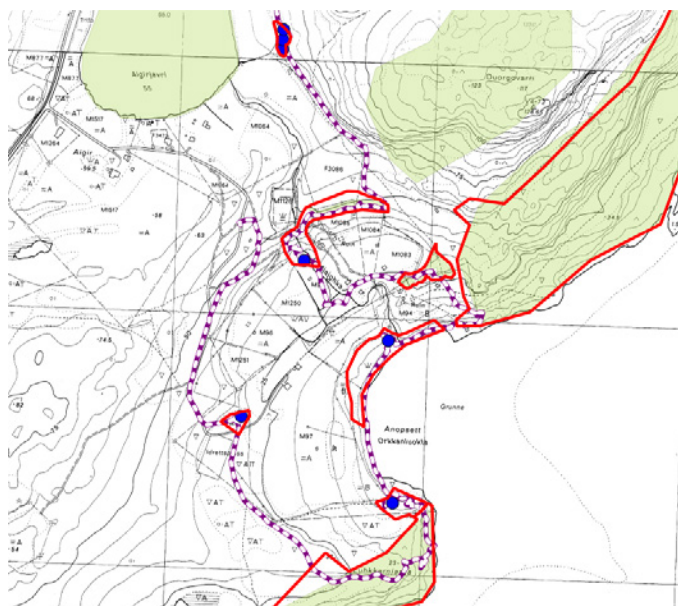
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beitetørreng

Verdi C

Areal 1,4 dekar

UTM 33W 427310 7796777

Omtalt lokalitet er den vesle som ligger litt vest for midten på kartutsnittet.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 10.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 11.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Anopset, inntil vegen som svinger seg ned mot brukene i bukta der, en avskjæring mot bl.a. den gamle idrettsplassen. Det er snakk om et restmiljø med engpreg rundt avskjærselen, der det i stor grad er tørr boreal hei rundt. Berggrunnen består av dolomitt, noe som gir grunnlag for kalkkrevende vegetasjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten har tørr, seminaturlik kalkrik kalkrik eng som er preget av ekstensiv hevd (dvs her plassert som T32-C18), men der også en del veg og vegkantareal må inkluderes av arronderingsmessige årsaker (anslått fordeling 5:5). Miljøet er tørt.

Artsmangfold

Blant annet finnes det en dvergsnelle her, samt arter som flekkmure, harerug, bleiksoete og sauesvingel. I tillegg ble det gjort et par funn av beitemarksopp, av beiterødspore og mulig semsket rødspore (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning

Helst har beitemarka vært lite gjødslet, men partier kan ha blitt utsatt for litt kjøring med motoriserte kjøretøy, samt kanskje vært litt forstyrret mark tidligere. Lokaliteten beites bl.a. av sau og helst også tamrein.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluderer flere slike her på Anopset.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten lav vekt på størrelse (under 1 daa), knapt lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter, høy på tilstand og lav på påvirkning. Samlet gir dette verdien lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et fortsatt godt beitetrykk, ingen gjødsling og ingen nye fysiske inngrep.

1129 Anopset sørøst - Áigir-Indre Billefjord

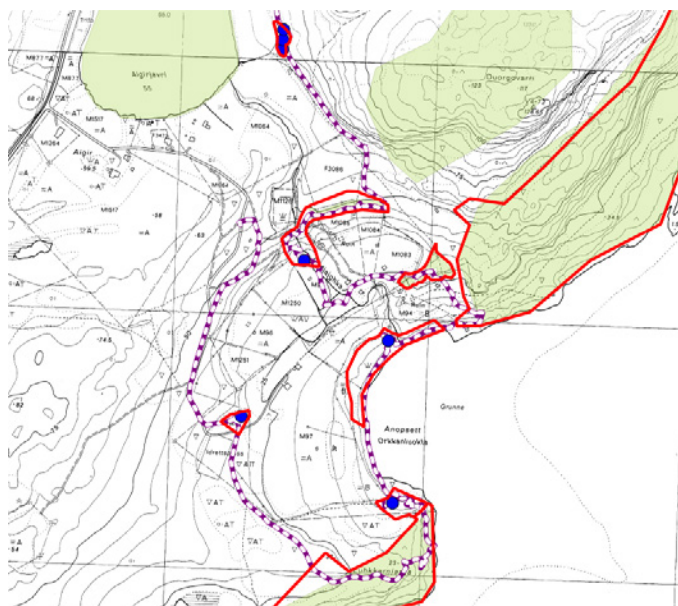
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B

Areal 3,0 dekar

UTM 33W 427606 7796609

Omtalt lokalitet er den vesle i sør, rett ovenfor den store nederst, inntil sørsiden av bukta.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 10.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 11.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Anopset, ned mot sjøen på sørsiden av bukta. Det er litt småhaugete terreng her, der berget stikker flekkvis opp. Lokaliteten grenser mot et stor område med åpen kalkmark i sør og øst, mot sjøen i nord og mot inngjerdet og oppgjødslet innmark i vest. Berggrunnen består av dolomitt, noe som gir grunnlag for kalkkrevende vegetasjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Vegetasjonen er svært lavvokst, men virker likevel noe frisk, til dels nesten svakt snøleiepreget i skyggen av enkelte av småknausene, men også noe mer tørr eng. Samtidig er den utpreget kalkkrik (dvs preget av dolomitten), og den kartlegges her som svært kalkkrik eng med ekstensivt hevdpreg (T32-C8).

Artsmangfold

Fjellplanter preger floraen her og bl.a. ble fjellkurler funnet sparsomt. I tillegg arter som rynkevier, jåblom, blåklokke, dvergsnelle, hårstarr, reinrose, harerug, småengkall, dvergjanne, silkenellik og fjellrapp. Av beitemarksopp ble bare beiterødspore funnet, men her er det utvilsomt potensial for flere krevende sopparter, helst også rødlistearter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites av sau og helst noe av tamrein og beitetrykket virker godt. Samtidig bærer beitemarkene ingen preg av gjødsling. En enkel ferdselsveg (med stipreg) går ned gjennom lokaliteten til et par naust.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluderer flere slike her på Anopset.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (vel 3 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter, høy på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette ikke høyere verdi enn lokalt viktig - C, men siden lokaliteten har en del potensial for mer krevende arter og ligger helt inntil et stort beitet kalkrikt område av høy verdi, er det klart at verdien også til denne lille lokaliteten minst skal være viktig - B. En bør snarere være forberedt på at supplerende undersøkelser gir grunnlag for ennå høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn

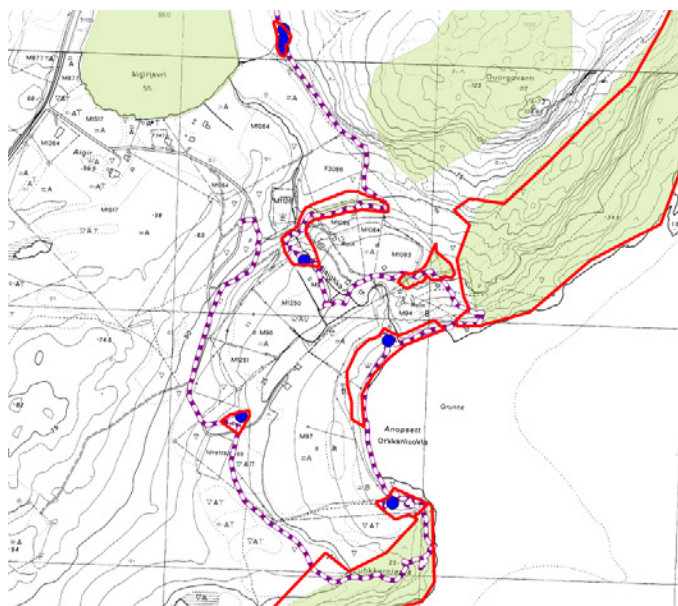
Naturverdiene er avhengig av et fortsatt godt beitetrykk, ingen gjødsling og ingen fysiske inngrep.

1130 Anopset: Øvre Bergehaugen øst - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming

Verdi B Areal 10,0 dekar UTM 33W 427599 7796927

Omtalt lokalitet ligger som ei bue inne i bukta.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 11.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 11.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Anopset, ned mot sjøen inne i bukta. Her er det tydeligvis nokså tykke lag med finkornede løsmasser som danner en nokså bratt skråning ned mot sjøen, og som grenser skarpt mot sterkt endret mark på oversiden. Berggrunnen består av dolomitt, noe som gir grunnlag for kalkkrevende vegetasjon, og selv om det er løsmasser her, virker det sannsynlig at disse for en del har sitt opphav i disse kalkrike bergene.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dette er en noe rufsete, sammensatt lokalitet der presise grunntypeinndelinger etter NiN2.0 (og andre systemer for dens saks skyld) virker vanskelig. Marka er ustabil der massene flere steder tydelig siger langsomt ned mot sjøen og vaskes vekk (torva ligger dels i løse flak ned mot stranda). Lokale folk kunne fortelle at en utrasing på nordsiden av bekken her for et par år siden faktisk tok livet et par sauer som beitet der! I partier finnes det en del veldrenert eng her med litt til klart kalkrik vegetasjon, men samtidig vitner utrasingene stedvis også om fuktig og kildepåvirkning på marka (men det er usikkert hvor mye denne påvirker vegetasjonen). I tillegg er det noe skogkledd mark her (en del Salix), men som også er markant kulturpåvirket, dvs preg av hagemark, der det samtidig er vanskelig å vurdere hvor tørkeutsatt og kalkkrevende feltsjiktet er. Ut fra en samlet vurdering benyttes derfor bare delnaturtypen rik beiteeng her (men 40% av arealet anses ikke å være semi-naturlig eng i en tilstand som forsvarer spesiell verdi) og det foretas ingen nærmere inndeling i NiN2.0-grunntyper, selv om det ganske sikkert er snakk om en del variasjon i miljøforholdene.

Artsmangfold

Karplantefloraen er ikke spesielt artsrik, men inneholder en del typiske naturengarter og dels kalkkrevende arter, som sauesvingel, bleiksøte, marinøkkel, jåblom, silkenellik, flekkmure, dvergjamne, småengkall, ballblom, hårstarr, harerug og fjelltistel. På en liten veldrenert bakke sentralt i lokaliteten (opp mot innmarka) ble det samtidig gjort funn av to beitemarksopp - ravnerødspore (NT) og antatt vorterødspore. Det er nok potensial for flere arter beitemarksopp her, men neppe særlig høyt. Derimot

kan en kanskje ikke utelukke eksempelvis forekomst av krevende leirjordsmoser på utraste partier.

Bruk, tilstand og påvirkning

Et gjerde går ned langs bekken og skjærer dermed lokaliteten i to skjøtselsmessig. På sørsiden beiter nok en del sau og helst også litt tamrein og beitetrykket virker ganske godt til litt svakt (det er litt gjengroing med lauvtrær her). På nordsiden så sperres dyrene i større grad ute og her er beitetrykket svakere. På nordsiden virker samtidig vegetasjonen litt preget av å ha mottatt gjødsel, mens det i liten grad gjelder på sørsiden.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Anopset.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (anslått minst 6 daa naturbeitemark), lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter, middels på tilstand og middels på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et godt beitetrykk, men uten at det blir for mye tråkk og erosjonsskader her, ingen gjødsling og ingen fysiske inngrep. I tillegg vil det være positivt med litt rydding av trær og busker for å opprettholde et overveiende åpent landskap.

1131 Anopset: Øvre Bergehaugen nord - Áigir-Indre Billefjord

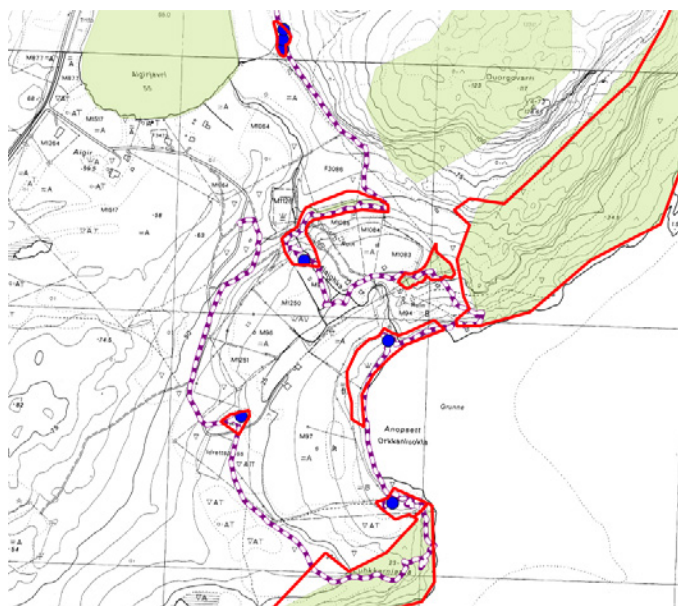
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beitetørreng

Verdi B

Areal 3,0 dekar

UTM 33W 427687 7797078

Omtalt lokalitet er en liten rød figur sentralt i kartutsnittet, rett på vestsiden av den store med grønn farge.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 11.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 11.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Lokaliteten ble først kartlagt av Gunn-Anne Sommersel i Ecofact, Ingrid Golten og Julie Aslaksen 19.07.2012, se Sommersel m.fl. (2012), men da sammen med en annen lokalitet litt lenger vest (her kalt Øvre Bergehaugen vest). De er nå gitt separate beskrivelser, der naturbasenummeret følger omtalt lokalitet (BN00089900). Beskrivelsen er supplert og nye verdivurderinger er samtidig utført.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Anopset, på østre del av innmarksområdet ned mot sjøen, rett øst og nord for husene som ligger der. Den avgrenses dels mot sterkt endret mark i sør og vest og nordvest, mot mer gjengroende eng i øst og nordøst. Berggrunnen består av dolomitt, noe som gir grunnlag for kalkkrevende vegetasjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Miljøet virker for det meste tørt, samtidig som det er tydelig kalkrikt og preg av semi-naturlig eng, dels i overgang mot rik boreal hei.

Artsmangfold

Sommersel m.fl. (2012) nevner følgende arter fra de to lokalitetene samlet sett; "De viktigste grasartene er rødsvingel (*Festuca rubra*) og sauesvingel (*Festuca ovina*). Enga er for det meste urterik. I tillegg til silkenellik (*Dianthus superbus*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), og bleiksøte (*Gentianella aurea*), så ble det registrert mye ryllik (*Achillea millefolium*), kattefot (*Antennaria dioica*), harerug (*Bistorta vivipara*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), snøsøte (*Gentiana nivalis*), bleiksøte (*Gentianella aurea*), småengkall (*Rhinanthus minor*), engsoleie (*Ranunculus acris*) og følblom (*Scorzoneroidees autumnalis*). Det er i tillegg en god del einer (*Juniperus communis*) i området." Artene ble gjenfunnet i 2015, inkludert marinøkkel, en del silkenellik og mye bleiksøte. Det er potensial for beitemarksopp her, men gjengroingen gjør at det trolig er lite fruktlegemer å finne.

Bruk, tilstand og påvirkning

Dette har vært en del av et beiteområde, men det gror nå igjen og preges i økende grad av einerkratt

samt strø og ubeitede urter og gras. Også enkelte tidligere litt forstyrrede partier er inkludert i lokaliteten.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Anopset.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten så vidt høy vekt på størrelse (ca 3,5 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter, lav på tilstand og middels på påvirkning. Samlet gir dette verdien lokalt viktig - C. Sett i sammenheng med omliggende semi-naturlige enger og åpen kalkmark er det mulig lokaliteten skulle vært verdsatt litt høyere, ikke minst hvis hevd ble tatt opp igjen, og under tvil er det derfor valgt å sette verdien til viktig - B. Hvis gjengroingen fortsetter virker det klart at i løpet av få år bør verdien settes ned. Sommersel m.fl. (2012) gav for øvrig de to lokalitetene samlet sett verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

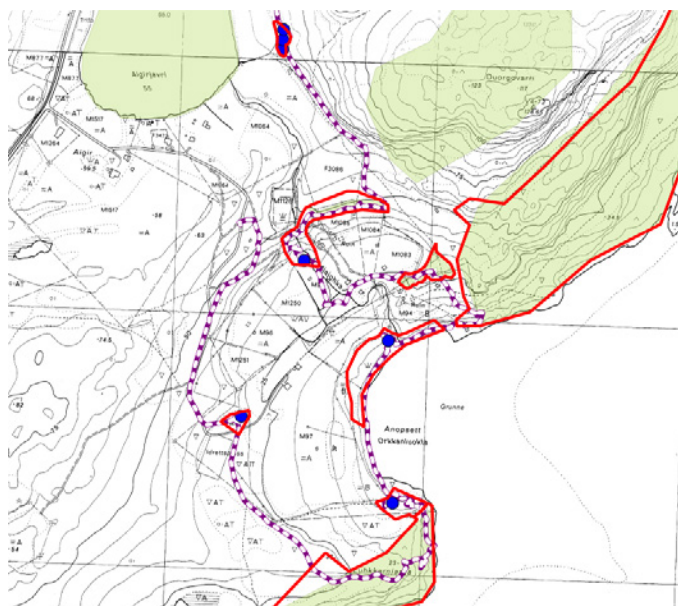
Naturverdiene er helt avhengig av at tradisjonell beiting blir gjeninnført, gjerne kombinert med litt fjerning av einer. Samtidig er det viktig å unngå gjødsling eksempelvis gjennom tilleggsfóring av dyrene.

1132 Anopset: Øvre Bergehaugen vest - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beitetørreng

Verdi B Areal 9,0 dekar UTM 33W 427433 7797082

Omtalt lokalitet ligger sentralt i kartutsnittet (og i grenda), med en noe uregelmessig, smal form.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 11.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 11.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Lokaliteten ble først kartlagt av Gunn-Anne Sommersel i Ecofact, Ingrid Golten og Julie Aslaksen 19.07.2012, se Sommersel m.fl. (2012), men da sammen med en annen lokalitet litt lenger sørøst (her kalt Øvre Bergehaugen nord). De er nå gitt separate beskrivelser, der naturbasenummeret følger den andre lokaliteten (BN00089900). Beskrivelsen er supplert og nye verdivurderinger er samtidig utført, samt at lokaliteten er en del utvidet ikke minst fordi flere krevende arter også ble funnet rundt bekken i vest.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Anopset, på nordøstre del av innmarksområdet ned mot sjøen, ovenfor husene som ligger der og rundt og øst for Gadjajohka, i øvre del av terassesystemene en har her. Den avgrenses for en stor del mot sterkt endret mark på de fleste kanter. Berggrunnen består av dolomitt, noe som gir grunnlag for kalkkrevende vegetasjon. Bl.a. stikker litt berghamre opp på sidene av den vesle kløfta som bekken danner.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Miljøet virker for det meste tørt, samtidig som det er tydelig kalkrikt og preg av semi-naturlig eng i overgang mot sterkt endret mark med engpreg (fordeling anslås til 6:4), der det semi-naturlige engpreget var dominerende i østre del og mer gjødselpåvirket sterkt endret engmark i vestre del.

Artsmangfold

Sommersel m.fl. (2012) nevner følgende arter fra de to lokalitetene samlet sett; "De viktigste grasartene er rødsvingel (*Festuca rubra*) og sauesvingel (*Festuca ovina*). Enga er for det meste urterik. I tillegg til silkenellik (*Dianthus superbus*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), og bleiksøte (*Gentianella aurea*), så ble det registrert mye ryllik (*Achillea millefolium*), katterot (*Antennaria dioica*), harerug (*Bistorta vivipara*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), snøsøte (*Gentiana nivalis*), bleiksøte (*Gentianella aurea*), småengkall (*Rhinanthus minor*), engsoleie (*Ranunculus acris*) og følblom (*Scorzoneroidees autumnalis*). Det er i tillegg en god del einer (*Juniperus communis*) i området." Fra feltarbeidet innenfor denne konkrete lokaliteten i 2015 kan følgende arter nevnes; harerug, bleiksøte, blåklokke, dvergjamne, ballblom, dvergsnelle, snøsøte, flekkmure, marinøkkel, fjellrapp, sauesvingel,

kattefot og mulig bergrublom. I tillegg ble det gjort et par funn av beiterødspore og ett av en hittil ubestemt rødspore-art. Det er potensial for flere arter beitemarksopp her, også rødlistearter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Det er til dels godt beitetrykk i området, om enn litt preget av svakere beite og noe oppslag av lave einerkraut i østre del. Trolig er det primært storfe som går på vestre deler og primært sau på østre deler. Samtidig virker de vestre delene litt påvirket av gjødsel (bla. vitner en del kvitkløver om dette), mens dette ikke gjaldt de østre delene. Forvaltningsmessig er dette egentlig snakk om et par delområder adskilt av gjerder.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Anopset.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (over 5 daa naturbeitemark), lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter, middels på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B. Sommersel m.fl. (2012) gav for øvrig de to lokalitetene samlet sett verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

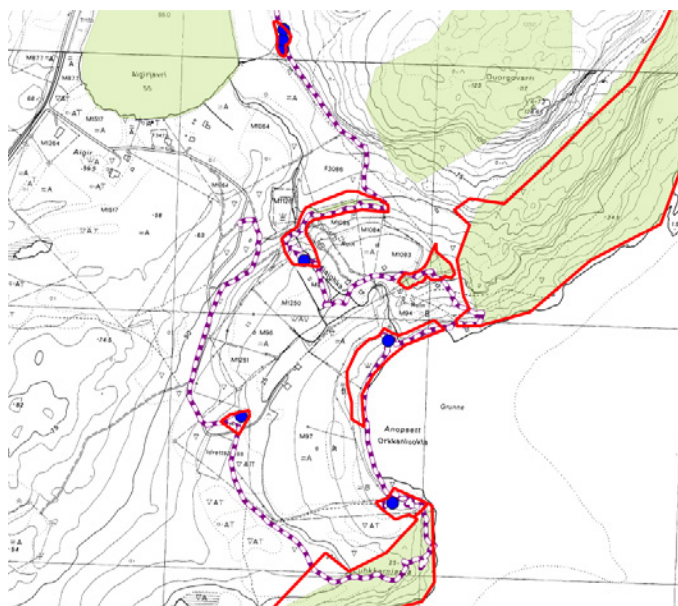
Naturverdiene er avhengig av et fortsatt godt beitetrykk. Gjødsling og tilleggsfóring av dyrene som beiter kan raskt føre til at verdiene blir redusert.

1133 Áigirjávri øst - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B Areal 1,3 dekar UTM 33W 427392 7797496

Omtalt lokalitet er den vesle i øvre bildeutsnitt.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 23.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 11.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Anopset/Áigir, på østsiden av den dyrkede marka på østsiden av Áigirjávri. Her er det ei sone med engpreget utmarksbeite som avgrenses skarpt mot inngjerdet innmark og også nokså skarpt mot bjørkeskog rundt. Berggrunnen består visstnok av metasandstein, men det virker nokså kalkrikt her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten har grunnlendt, nokså veldrenert og kalkkrevende vegetasjon, som del av et ugjødslet utmarksbeite. Med andre ord snakker vi om svært kalkrikt tørtreng med mindre hevdpreg i overgang mot tilsvarende litt mindre tørr eng.

Artsmangfold

Karplantefloraen er ikke spesielt artsrik, men inneholder en del typiske naturengarter og dels kalkkrevende arter, som smalnøkleblom, kattefot, dvergjamne, småengkall, fjellkattefot, flekkmure, fjellfrøstjerne, jåblom, bleiksøte, fjellsmelle, bergstarr, fjellrapp, dvergsnelle, hårstarr og setermjelt. I tillegg kom det inn enkelte beitemarksopp, både ravnerødspore (NT), lillagrå rødspore (NT) og mørktannet rødspore. Det er potensial for flere arter krevende beitemarksopp her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er ganske sikkert ikke påvirket av gjødsling. Den beites av rein og helst også noe sau, og beitetrykket virker middels godt. Det går et tråkk av beitedyr (preg av sti) langs kanten av gjerdet gjennom lokaliteten. I sørlige del kan det ha vært tatt ut noe løsmasser for en del ti-år siden, men sporene virker nokså utvisket nå. Det er preg av langsom gjengroing med buskvegetasjon (einer) på lokaliteten.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Anopset.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten middels vekt på størrelse (1,3 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, middels vekt på rødlistearter (ut fra potensial), høy på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

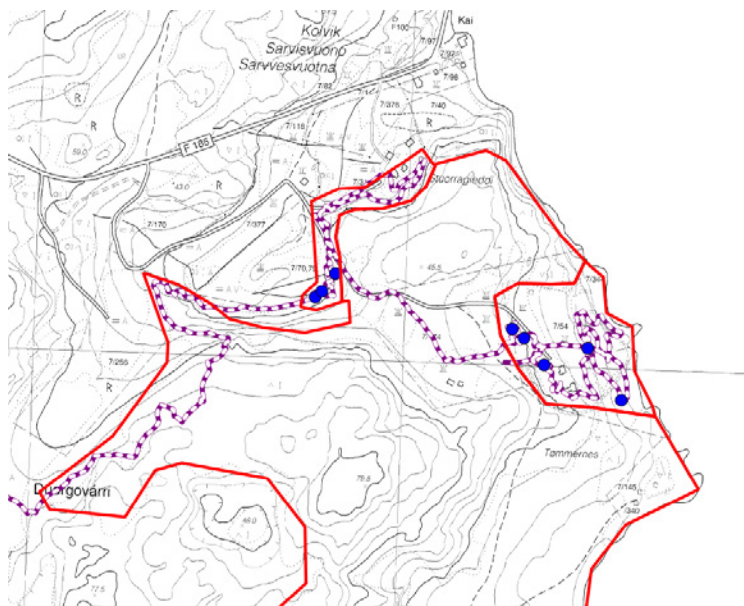
Det er viktig å opprettholde et godt beitetrykk, minst like høyt som dagens nivå. Litt fjerning av einerkratt og bjørk i kantsoner år om annet er også nødvendig for å bevare naturverdiene.

1134 Kolvik ved Stuorragiedii - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B Areal 11,0 dekar UTM 33W 428619 7798525

Omtalt lokalitet ligger som et smalt bånd i nord.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 23.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 11.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Kantsoner av lokaliteten har tidligere vært inkludert i naturtypelokalitet Anopset nordøst (BN00082945), registrert av Gaarder m.fl. (2011), uten konkrete registreringer innenfor denne nye lokaliteten.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Kolvik, på sørsiden av bukta, inn mot heiene som går sørover mot Anopset. I praksis er det snakk om ei sone med mer ekstensivt utnyttede eng, beliggende mellom mer intensivt utnyttede enger i vest og nordvest, og mer heipregede areal (dels åpen grunnlendt naturmark) i sør og dels øst. Berggrunnen består av dolomitt og har derfor gjennomgående høy pH.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten har grunnlendt, for det meste nokså veldrenert og kalkkrevende vegetasjon, som del av et ugjødslet utmarksbeite, men det er også partier med mer fuktig eng i sør, samt at nordre del virker noe mer gjødselpåvirket (bl.a. med en del sølvbunke og fravær av beitemarksopp). Med andre ord snakker vi om mye svært kalkrik tørreng med mindre hevdpreg i overgang mot tilsvarende frisk og fuktig eng, samt noe eng med klart hevdpreg og gjødselpåvirkning. Samlet sett anslås det her å være en jevn fordeling mellom eng med klart hevdpreg, mindre hevdpreg og ekstensivt hevdpreg, mens fordeling tørreng, frisk eng og fukteng settes til 5:4:1.

Artsmangfold

Engfloraen er ikke særlig artsrik, men omfatter til dels krevende arter som harerug, dvergjamne, dvergsnelle, jåblom, snøsøte, bleiksøte, flekkmure, marinøkkel, silkenellik og rynkevier. I tillegg finnes noe beitemarksopp, med størst diversitet og mest kravfulle arter i sørligste halvdel. Dette omfatter fiolett rødspore (NT - flere funn), lillagrå rødspore (NT), ravnerødspore (NT), beiterødspore, vorterødspore, bleikskivet rødspore, tjærerødspore, mørktannet rødspore og kjeglevokssopp. Det er klart potensial for flere arter beitemarksopp her, også krevende og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har klare forskjeller/gradienter i tidligere bruk. Særlig sørlige halvdel bærer overveiende

preg av å ha vært deler av utmarksbeite i lang tid, uten gjødselpåvirkning, men ei sone inntil innmarksgjerdet har nok vært jordbearbeidet for lang tid tilbake og kan være litt gjødselpåvirket. I tillegg går det ei grøft (dels tørr) i kanten mot gjerdet på sørsiden av bygdevegen som går gjennom lokaliteten. På nordsiden av denne vegen har nok arealene i større grad vært del av gamle innmarksbeiter og særlig de nordligste delene, nær et bolighus der, bærer noe preg av tidligere gjødsling. Det er ellers stedvis litt einerkratt og unge til halvgamle bjørketrær. Lokaliteten blir en del beitet av både sau og rein, og beitetrykket varierer noe, men virker stedvis ganske godt, stedvis noe svakt.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Kolvik.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (samlet areal 11 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, middels vekt på rødlistearter, middels på tilstand og middels på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Det er viktig å ha et godt beitetrykk, dvs helst noe mer enn nå. Her er det samtidig et klart behov for å rydde vekk småkratt av bjørk og dels einer for å opprettholde åpne engsamfunn. Dette bør samtidig skje innen få år, da det lokalt er ganske tett med småbjørk i søndre halvdel.

1135 Kolvik: Tømmernes - Áigir-Indre Billefjord

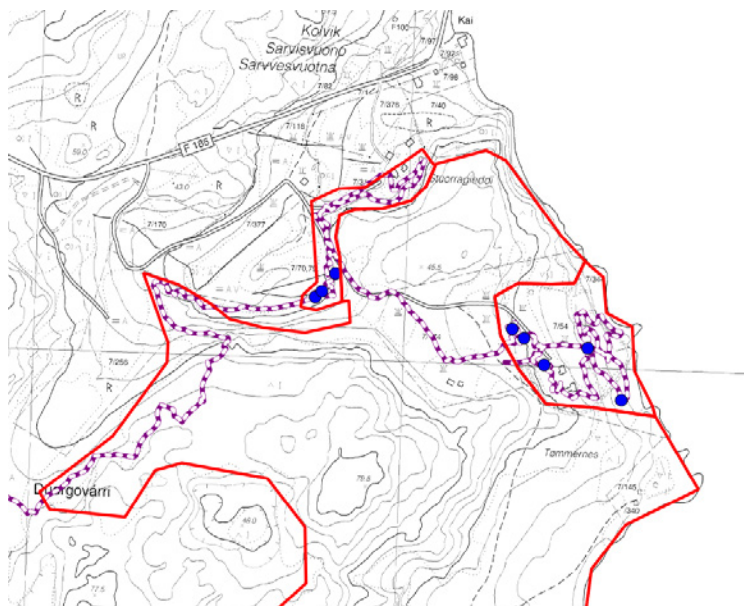
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beitetørreng

Verdi **A**

Areal 27,0 dekar

UTM 33W 428920 7798425

Omtalt lokalitet er den som er utskilt i øst, ned mot sjøen.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 23.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 11.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Kolvik, på sørsiden av bukta, ned mot sjøen. Det er snakk om engene på et gammelt, nedlagt bruk, som nå er en del av et større utmarksbeiteområde. Den er omgitt av sjøen i øst og ellers i stor grad mot hei/åpen grunnlendt naturmark. Berggrunnen består av dolomitt og har derfor gjennomgående høy pH.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Her er det tørt til frisk, veldrenert mark som nok gjennomgående er svært kalkrik (men det er ikke alltid tydelige preg av dette). Samtidig må den betegnes som ekstensivt brukt til å ha klart hevdpåvirkning og noe gjødselpåvirket, samtidig som deler også har heipreg (dvs eng med mindre hevdpreg).

Artsmangfold

Flere noe kalkkrevende (fjell)planter forekommer, som dvergsnelle, hårstarr, rynkevier, reinrose, svartstarr, snøsøte og fjellstarr, i tillegg til arter som harerug, engfrytle, jåblom, sauesvingel, bleiksøte og silkenellik. I tillegg et knippe beitemarksopp, inkludert ravnerødspore (NT - et par funn), semsket rødspore (NT) og *Entoloma xantochroum*, samt andre arter som tjærerødspore, beiterødspore, kjeglevokssopp og kritt vokssopp, og ytterligere et par ubestemte rødsporer. Det er klart potensial for flere arter beitemarksopp her, også krevende og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Det meste av engene har nok vært både jordbearbeidet og litt gjødslet tidligere, men for lang tid tilbake, samtidig som kantsoner flere steder helst ikke har vært pløyd og kanskje heller ikke gjødslet i det hele tatt før. Området beites nå av sau og tamrein og beitetrykket virker godt. Det går en enkel gårdsvei inn til bruket som ligger sentralt på lokaliteten.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Kolvik.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (27 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, middels vekt på rødlistearter (ut fra potensial), middels på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B. Siden lokaliteten er nokså stor og ligger sentralt innenfor et stort kulturlandskapsområde av høy verdi, så settes her verdien opp til svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

Det er viktig å opprettholde det gode beitetrykket samt unngå alle former for fysiske inngrep eller gjødsling.

1136 Kolvik - enger på sørsiden av bukta - Áigir-Indre Billefjord

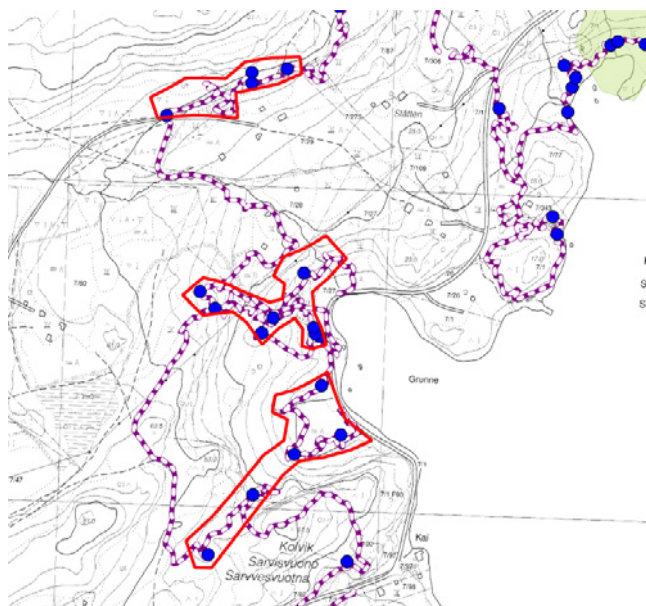
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Beitevåteng

Verdi **A**

Areal 16,0 dekar

UTM 33W 428614 7799020

Omtalt lokalitet er den sørligste av disse tre.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 23.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 11.08. og 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. I tillegg ble beitemarksopp undersøkt nær vegen her 25.08.2011 av Jordal & Bratli (2012), se nærmere omtale av deres lokalitet "Kolvik sør/Sarvisvuono". Flere artsfunn og noe mer grundige undersøkelser medfører at lokaliteten er en del utvidet sammenlignet med deres kartlegging. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Kolvik, på sørsiden av den vesle, indre bukta. Den omfatter et engparti rett på innsiden av vegen her, samt partier med eng/myrlendt mark oppover lia og inn på ei lita slette i sørvest. Lokaliteten grenser for det meste mot småskog, berghamre og hei, bortsett fra vegen i nordøst. Berggrunnen består av dolomitt og lokaliteten har derfor gjennomgående høy pH.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Mye av marka her er fuktig og dels myrlendt, samtidig som den er preget av hevd (beite). Berggrunnen fører samtidig til at miljøet er generelt kalkrikt. Antagelig bør en betrakte mye som kalkrik beitevåteng, i uklar overgang mot ekstremrik myrkanntmark (mest tydelig i søndre del).

Artsmangfold

Av karplanter herfra kan nevnes arter som fjell-lok og myrtevier, samt arter som agnorstarr, fjellsnelle, engfrytle, jåblom, hodestarr, tvebostarr, småørkvein, harerug, bjørnebrodd, gulsildre, rynkevier, dvergsnelle og svarttopp. Myrrøysopp (NT) ble funnet både på flata ned mot sjøen (to adskilte funn) og på det myrlendte partiet i søndre del av lokaliteten. På de litt bedre drenerte engpartiene i nedre deler ble det også påvist noe beitemarksopp, med arter som blekgrønn kragesopp, fiolett rødspore (NT), ravnerødspore (NT), tjærerødspore, mørktannet rødspore, mulig *Entoloma coeruleoflocculosum* (VU) og antatt *Entoloma longistriatum*. I 2011 fant i tillegg John Bjarne Jordal og Harald Bratli blåstilket rødspore, vorterødspore, slåtterødspore (VU) og beiterødspore her. Det er klart potensial for flere krevende og dels rødlistede arter her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er en del av beiteområdene for sau og tamrein i området, men det virker litt uklart hvor mye

som beites akkurat her (Jordal & Bratli (2012) sitt inntrykk var at lokaliteten ble lite beitet for tiden). I det minste er det mye oppslag av småvokst bjørk og dels vierkratt i kantsoner til enga ned mot sjøen, samt ikke minst i bakkene oppover mot flata i sør. Ei grunn grøft danner grense mot innmarkspartiet nær vegen og det har også vært gravd litt i lisida oppover mot sørvest.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Kolvik, men denne skiller seg noe ut ved å være såpass fuktig (dvs ha mye preg av våteng).

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (16 daa), middels vekt på kjennetegnende arter, høy vekt på rødlistearter (ut fra potensial), middels på tilstand og middels på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B, på grensa mot svært viktig - A. Siden lokaliteten er nokså stor, representerer en noe avvikende lokalitet sammenlignet med mange av de andre lokalitetene i området og ligger sentralt innenfor et stort kulturlandskapsområde av høy verdi, så settes her verdien opp til svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare naturverdiene er det nødvendig med et godt beitetrykk samtidig som en unngår fysiske inngrep. I tillegg er det her et helt klart behov for rydding av busker og kratt, og dette bør skje i løpet av få år for ikke å miste verdier i området. Det gamle innmarkspartiet nær vegen er i gradvis overgang mot semi-naturlig eng (kan nå betegnes som sterkt endret mark med engpreg), og kan i løpet av noen år betraktes som en integrert del av de semi-naturlige engene i dette området (området er samtidig svært kalkrikt). Det ble under klar tvil ikke inkludert i lokaliteten i 2015.

1137 Kolvik - beitebakker inne i bukta - Áigir-Indre Billefjord

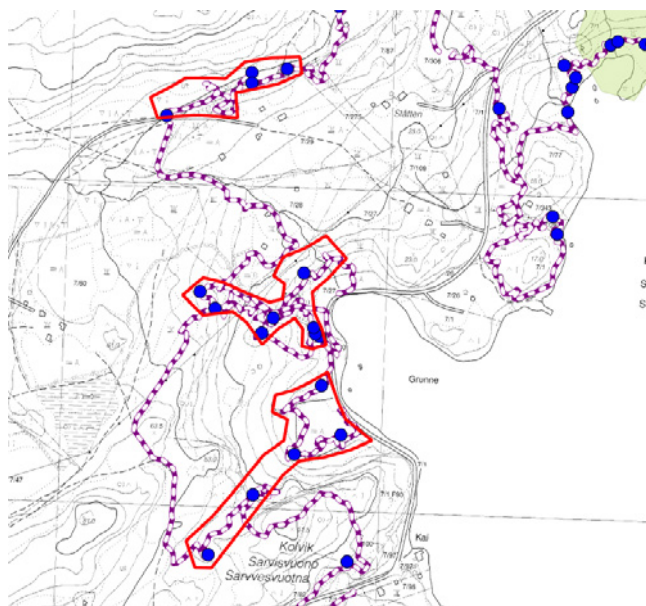
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi **A**

Areal 17,0 dekar

UTM 33W 428643 7799217

Omtalt lokalitet er den nordre av de to inne i bukta.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 25.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 11.08. og 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Kolvik, på vestsiden av den vesle, indre bukta. Det er snakk om skrånende beitebakker som dels grenser mot hei i sør, mot mer oppgjødslet eng og hyttetomt i vest/nordvest og nordøst, samt mot mer artsfattig eng og veggen i øst. Berggrunnen består av dolomitt og lokaliteten har derfor gjennomgående høy pH.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dette vurderes å være hovedsakelig frisk engmark av kalkrik type, selv om det ikke alltid er så tydelig kalkpreg på vegetasjonen, og det er samtidig mindre innslag av mer sesongfuktig eng, samt helst også noe tørreng. Etter NiN2.0 er det da trolig svært kalkrik (og i mindre grad nokså kalkrik) eng med klart hevdpreg.

Artsmangfold

Full karplanteliste er ikke utarbeidet, men registrerte arter omfatter bl.a. dvergsnelle, dvergjamne, blåklokke, fjelltistel, harerug, kattefot, jåblom, hårstarr, flekkmure, marinøkkel og silkenellik. I tillegg finnes noe beitemarksopp, med funn av ravnerødspore (NT - flere funn), fiolett rødspore (NT - et par funn), lillagrå rødspore (NT), semsket rødspore (NT), tjærerødspore, mørktannet rødspore, beiterødspore, kjeglevokssopp, spiss vokssopp og grønn vokssopp. Det er klart potensial for flere krevende og dels rødlistede arter her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er en del av beiteområdene for sau og tamrein i området, og beitemarka virker nokså godt nedbeitet, men det er stedvis noe oppslag av sølvbuketuer samt litt einerkratt. I tillegg spredt innslag av bjørk. Trolig har partier, særlig i nordøst, vært litt gjødslet tidligere, mens de sørvestre delene sannsynligvis er ugjødslet. Det går en enkel, eldre veg opp til ei hytte som ligger på nordvestsiden av lokaliteten, samt at det har vært noen småinngrep i kantsoner i sør, nær ei nyere hytte som står der.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Kolvik.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (17 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, middels vekt på rødlistearter, middels til høy på tilstand og middels til høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B, på grensa mot svært viktig - A. Siden lokaliteten er nokså stor og ligger sentralt innenfor et stort kulturlandskapsområde av høy verdi, så settes her verdien opp til svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av fortsatt godt beitetrykk, minst like høyt som dagens, samt at det ikke foretas noen fysiske inngrep her. I tillegg hadde det vært en klar fordel om en fikk fjernet litt einer, særlig i sørvestre del, men også av lauvtrær kan med fordel enkelte tas ut.

1138 Kolvik øvre 1 - Áigir-Indre Billefjord

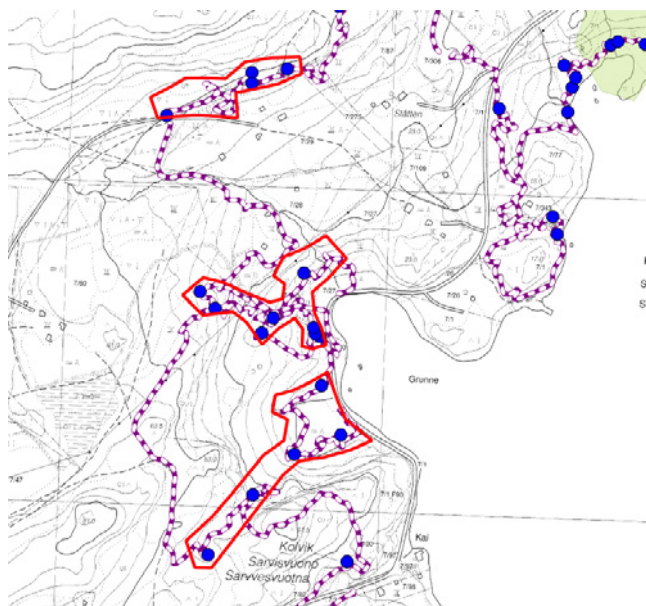
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B

Areal 11,0 dekar

UTM 33W 428416 7799546

Omtalt lokalitet er den øvre av disse tre.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 25.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Kolvik, opp mot noen berghamre ovenfor hoveddelen av bebyggelsen. Berggrunnsforholdene er litt uklare (det ser ikke ut til å være dolomitt her), men miljøet virker gjennomgående nokså kalkrikt. Lokaliteten grenser mot en veg og noe innmark (skilt med gjerde) i sør, mot mer fattig og dels gjenvokst hei i vest og nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Engpartiene er friske til tørre og del av utmarksbeite (i kantsone mot innmark). Etter NiN2.0 er det da trolig nokså kalkrik eng (og dels tørreng) med klart til mindre hevdpreg.

Artsmangfold

Av karplanter forekommer bl.a. flekkmure, harerug, bleikløtte, blåklokke, småengkall, sauesvingel, setermjelt, kattefont, dvergsnelle og fjellfrøstjerne. Det ble gjort spredte funn av beitemarksopp, av lillagrå rødspore (NT - et par funn), fiolett rødspore (NT), tjærerødspore og mørktannet rødspore. Det er potensial for flere beitemarksopp her, også rødlistearter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er en del av beiteområdene for sau og tamrein i området, og beitemarka virker nokså godt nedbeitet, men det er det en del oppslag av lauvkratt her. Disse engpartiene virker helt ugjødslet. En sti går gjennom lokaliteten (mest brukt som dyretråkk) og det er delvis steingjerder her.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Kolvik.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (11 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, middels vekt på rødlistearter (ut fra potensiale), middels til høy på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

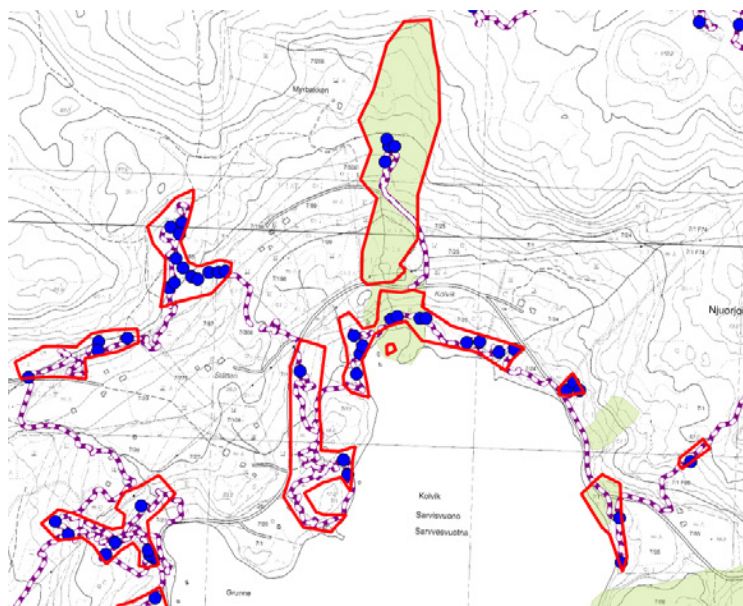
Naturverdiene er avhengig av fortsatt godt beitetrykk, minst like høyt som dagens, samt at det ikke foretas noen fysiske inngrep her. I tillegg er det nødvendig å rydde vekk lauvkratt innenfor lokaliteten, og dette må skje i løpet av få år hvis ikke verdiene skal bli forringet.

1139 Kolvik øvre 2 - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B Areal 15,0 dekar UTM 33W 428693 7799726

Omtalt lokalitet ligger i nordvest, med tett forekomst av blå prikker (rødlistearter).

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 25.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Kolvik, ovenfor bebyggelsen, og omfatter øvre deler av innmarksarealene her. Berggrunnsforholdene er litt uklare (det ser ikke ut til å være dolomitt her), men miljøet virker gjennomgående nokså kalkrikt. Lokaliteten grenser for en stor del mot hei og småskog i øst, vest og nord, samt mot mer oppgjødslet og artsfattig eng i sør.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Engpartiene er friske til tørre og nå en del av utmarksbeite, men har vært inngjerdet før. Etter NiN2.0 er det da trolig nokså kalkrik eng og tørreng (antatt fordeling 3:7) med klart hevdpreg og til dels gjødselpåvirkning (i søndre deler).

Artsmangfold

Karplantefloraen er ikke spesielt artsrik, men omfatter en del krevende arter. Det ble funnet bl.a. flekkmure, harerug, bleiksøte, marinøkkel, agnorstarr, hårstarr, dvergsnelle, jåblom, dvergjamne, setermjelt, smalnøkleblom (sparsom i øvre deler) og blåklokke. Samtidig forekom det ganske mye beitemarksopp her, med arter som brun engvokssopp (VU - sjelden i Finnmark, bare kjent fra en nærliggende lokalitet på Kolvik), fiolett rødspore (NT - flere funn), lillagrå rødspore (NT - minst 7 funn), ravnerødspore (NT - minst 8 funn), tjærerødspore, mørktannet rødspore, beiterødspore, *Entoloma cf longistriatum*, krittovokssopp og flere ubestemte rødsporer (inkludert potensielt interessante arter). Det er ganske stort potensial for flere krevende og rødlistede beitemarksopp her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er en del av beiteområdene for sau og tamrein i området, og beitemarka virker nokså godt nedbeitet. Det er litt oppslag av trær i øvre deler (furu - plantet?), samt at det er litt gjengroing med einer i partier i utkantene. Rester av et par gjerder (noe står delvis ennå) går gjennom lokaliteten, og det virker sannsynlig at deler har vært jordbearbeidet og litt gjødslet tidligere, mens andre deler neppe har vært påvirket av dette.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Kolvik.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (15 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, høy vekt på rødlistearter (ut fra potensial), middels på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

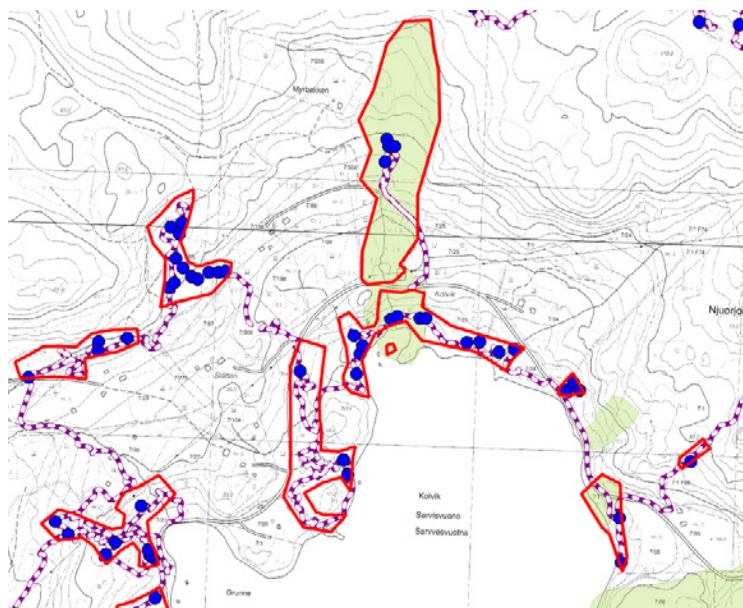
Naturverdiene er avhengig av fortsatt godt beitetrykk, minst like høyt som dagens, samt at det ikke foretas noen fysiske inngrep her. I tillegg er det en fordel om en fjerner litt einer og trær i kantsoner.

1140 Kolvik - nordre bukt - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi **A** Areal 20,0 dekar UTM 33W 429106 7799656

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 26.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Partier av lokaliteten har tidligere vært del av en større naturtypelokalitet (Naturbasenr BN00082982 - Kolvik nord, se også omtale hos Gaarder m.fl. 2011), men denne er nå delt langs vegen som går rundt bukta. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Kolvik, og utgjør et belte med engpregede partier inne i den nordre bukta mellom sjøen og vegen. Den grenser mot stranda i sør og mo berghamre og hei i nord, mer oppgjødslet eng i øst og mot småskog i vest. Berggrunnen består av biotittskifer, som nok stedvis er kalkrik her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dette er en noe skiftende, sammensatt lokalitet, men består i all hovedsak av seminaturlig eng. Søndre tredjedel er ei overveiende frisk, trolig svært kalkrik eng med klart hevdpreg og muligens litt gjødselpåvirket (dels sølvbunkedominert). Også midtre/vestre del har noe lignende, men til dels går det over i eng med mindre hevdpreg, samt partier med tørreng. I midtre deler er det overveiende eng med klart hevdpreg og mindre hevdpreg, uten gjødselpåvirkning, samt både tørreng og kildepåvirket eng, men alt virker svært kalkrikt. I østre del for en del eng med klart hevdpreg og stedvis noe gjødselpåvirkning (med en del sølvbunke), men også mer grunnlendte partier uten særlig gjødselpåvirkning.

Artsmangfold

Av karplanter forekommer det i de kildepregede sigene i midtre deler noe krypsivaks (EN). Ellers kan nevnes arter som setermjelt, harerug, flekkmure, dvergjamne, bleiksøte, agnorstarr, gulsildre, fjellsmelle, kattefot, dvergsnelle, snøsøte, jåblom, hårstarr, fjellstarr og sauesvingel. I tillegg kommer noe finnmarksnøkleblom (VU), samt fjøresøte og grusstarr i strandengkantene i søndre del. Forekomsten av beitemarksopp er samtidig god her, med funn av ravnerødspore (NT - 5 funn), fiolett rødspore (NT - 5 funn), lillagrå rødspore (NT - 5 funn), beiterødspore, mørktannet rødspore, tjærerødspore, silkerødspore, kritt vokssopp, spiss vokssopp og liten vokssopp, samt enkelte ubestemte rødsporer. I tillegg ble også myrrøysopp (NT) funnet. Potensialet for flere krevende og rødlistede arter, særlig blant beitemarksopp, er godt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er en del av beiteområdene for sau og tamrein i området, og beitemarka virker nokså godt nedbeitet. Det er mulig partier i sør og i vest har vært noe jordbearbeidet og litt gjødslet for lang tid tilbake. Ellers er det få spor etter fysiske inngrep her, bortsett fra et steingjerde i vest og et naust med veg ned helt i vestkant.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Kolvik.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (20 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, høy vekt på rødlistearter, middels til høy på tilstand og høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av fortsatt godt beitetrykk, minst like høyt som dagens, samt at det ikke foretas noen fysiske inngrep her. I tillegg er det en fordel om en fjerner litt einer og bjørkekratt i kantsoner.

1141 Kolvik NØ 1 - Áigir-Indre Billefjord

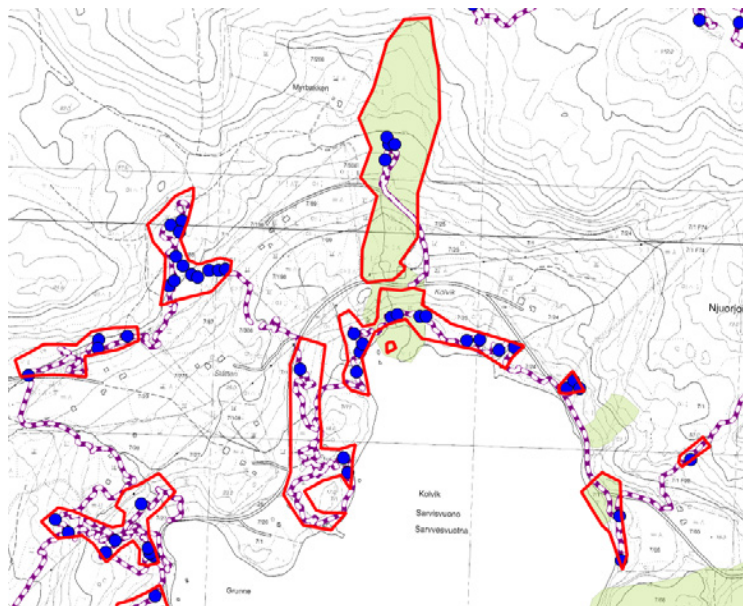
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B

Areal 1,2 dekar

UTM 33W 429453 7799536

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 26.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Kolvik, og omfatter et lite parti rett på oversiden av vegen, avgrenset av et gjerde (mot gjødslet innmark) i vest, mot hei, ur og småskog i nord, samt ei hyttetomt i øst. Berggrunnen består trolig for det meste av biotittskifer, som nok stedvis er kalkrik, men muligens er det også noe løsmasser med skjellsand og/eller dolomitt her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Som følge av inngrep i nyere tid er lokaliteten to-delt. Den består av restareal (anslag 40%) av frisk til tørt svært kalkrik eng med klart engpreg og dels av engpreget til nylig forstyrret fuktig grusmark (sistnevnte som følge av gravearbeider i nyere tid - se bilder).

Artsmangfold

Av karplanter forekommer det i fuktige sig noe krypsivaks (EN). Ellers kan nevnes arter som agnorstarr, hårstarr, jåblom, dvergsnelle, bjørnebrodd, dvergjamne, gulsildre, fjellfrøstjerne og rynkevier. I tillegg innslag av beitemarksopp her, med arter som lillagrå rødspore (NT - 2 funn), ravnerødspor (NT) og mørktannet rødspore. Potensialet for flere krevende og rødlistede arter, særlig blant beitemarksopp, er til stede.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er en del av beiteområdene for sau og tamrein i området, og beitemarka virker nokså godt nedbeitet. Deler av opprinnelig lokalitet har for et par år siden fått ødelagt engpreget som følge av fjerning av løsmasser med gravemaskin, men siden en del av engplantene (samt også krypsivaks) er på vei tilbake her, og disse ødelagte partiene ligger nesten i mosaikk med engdelene, er deler av dem inkludert i avgrenset lokalitet.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle semi-naturlige på denne halvøya, inkluder flere slike her på Kolvik.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten lav vekt på størrelse (ca 0,5 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, høy vekt på rødlistearter, lav til høy på tilstand og lav på påvirkning. Samlet gir dette verdien lokalt viktig - C. Som følge av forekomst av en sterkt truet art og som del av et landskap med høy forekomst av verdifulle naturbeitemarker, heves her verdien til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

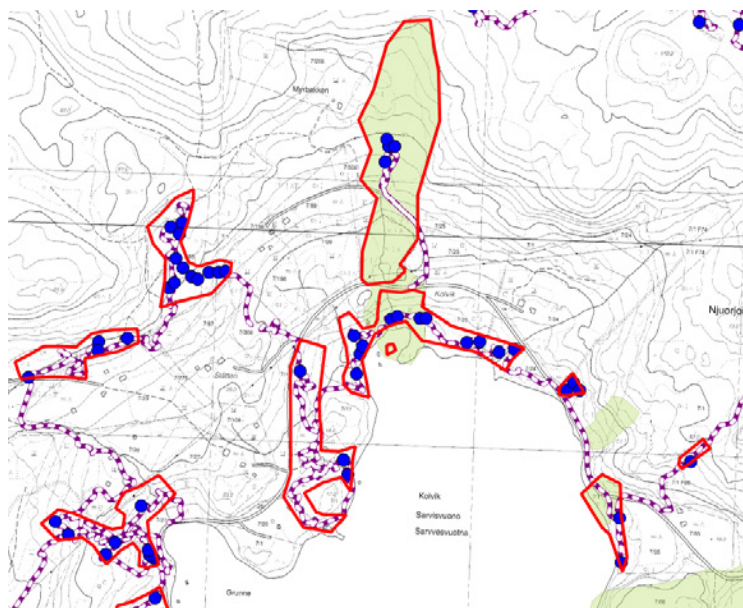
Naturverdiene er avhengig av fortsatt godt beitetrykk av husdyr. Fysiske inngrep, slike som alt er foretatt, er selvsagt svært skadelig for det meste av verdiene her (men enkelte krevende arter profiterer nok også på dette).

1142 Kolvik NØ 2 - Ágir-Indre Billefjord

Naturtype Kilde

Utforming

Verdi **B** Areal 1,3 dekar UTM 33W 429676 7799386

Omtalt lokalitet er den vesle lengst øst (som ei smal stripe oppover i lia).

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 26.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Kolvik, og ligger som ei smal stripe oppover i lia mot nordøst, på østsiden av bukta, dvs opp mot Njuorjocochkka. Den grenser mot småskog og hei på alle kanter. Berggrunnen består trolig for det meste av biotittskifer, som nok stedvis er kalkrik, men helst er det også innslag av noe dolomitt her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er oppført som svak grunnkilde her, av ekstremt kalkrik type. Kildepreget er tydelig, men ikke sterkt, så det blir overganger mot fukthei og åpen grunnlendt naturmark.

Artsmangfold

Av karplanter forekommer det i nedre deler nokså mye krypsivaks (EN). Ellers kan nevnes arter som agnorstarr, hårstarr, fjellstarr, fjellkurle, fjellsmelle, bjørnebrodd, fjellfrøstjerne, rabbestarr (mindre vanlig art i området), flekkmure, bergstarr, trillingsiv, reinrose, myrtevier, gulsildre, fjelltistel og fjellsnelle.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites nok noe av sau og tamrein, noe som kan være nødvendig for at ikke området skal gro igjen med lauv- og einerkratt. Ingen fysiske inngrep ble observert, men ei hytte i nedkant og tendenser til en sti/tråkk opp gjennom lokaliteten.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Kalkrike fuktsig av lignende type finnes flere steder i dette området.

Verdivurdering

Basert på faktaark fra høsten 2014 for kilder oppnår lokaliteten høy vekt på rødlistearter og middels på kildevannspåvirkning og biogeografi. Lokaliteten gis her verdi viktig - B, som følge av flere krevende arter, inkludert en med status sterkt truet (EN).

Skjøtsel og hensyn

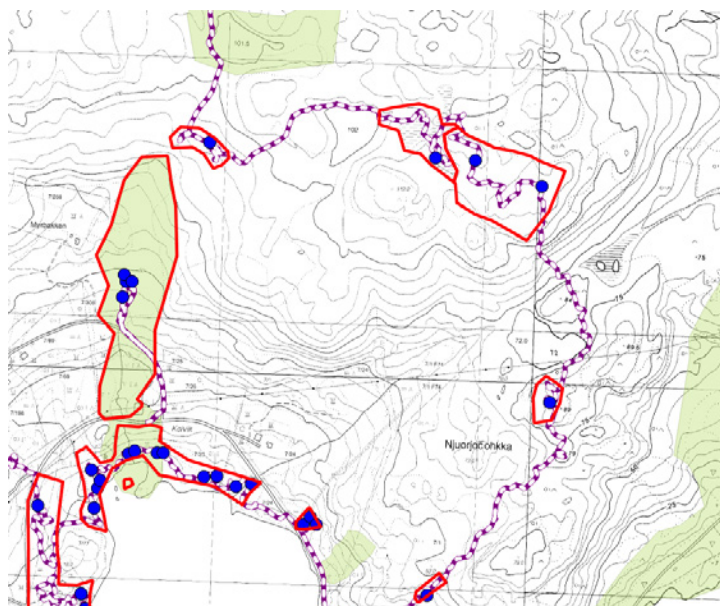
Det er særlig viktig å unngå fysiske inngrep, men også nødvendig at siget holdes åpent og fritt for lauvkratt og einerkratt. Noe husdyrbeite og kanskje også manuell rydding av kratt er derfor positivt og muligens nødvendig.

1143 Njuorjocohkka - Ágir-Indre Billefjord

Naturtype Kalkrike områder i fjellet

Utforming Rabbe

Verdi C Areal 4,0 dekar UTM 33W 429909 7799754

Omtalt lokalitet er den vesle i øst/sørøst.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 26.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger øst for Kolvik, oppe på en eksponert knaus. Berggrunnen består trolig for det meste av biotittskifer, som nok stedvis er kalkrik. Lokaliteten grenser mot bjørkekratt på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dette er grunnlendte berg og knauser med rabbesamfunn av nokså til svært kalkrik utforming. Det er mulig miljøet er delvis kulturbetinget, dvs at det også kan være snakk om åpen grunnlendt naturmark her.

Artsmangfold

Karplantefloraen omfatter en del typiske kalkkrevende fjellplanter, som agnorstarr, bjørnebrodd, fjellsmelle, reinrøse, gulsildre, hårstarr, fjelltistel, rødsildre, setermjelt og bergstarr.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites nok noe av sau og tamrein, noe som kan være nødvendig for at ikke området skal gro igjen med lauv- og einerkratt. Ingen fysiske inngrep ble observert.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Småflekker med fjellhei og større areal med åpen grunnlendt naturmark med kalkkrevende fjellflora forekommer flere steder i dette landskapet.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark for rik fastmark i fjellet fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på størrelse (4 daa), lav vekt på typevariasjon, lav til middels på arts mangfold, dels høy vekt på tilstand og høy vekt

på påvirkning. Samlet sett gir dette verdien lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn

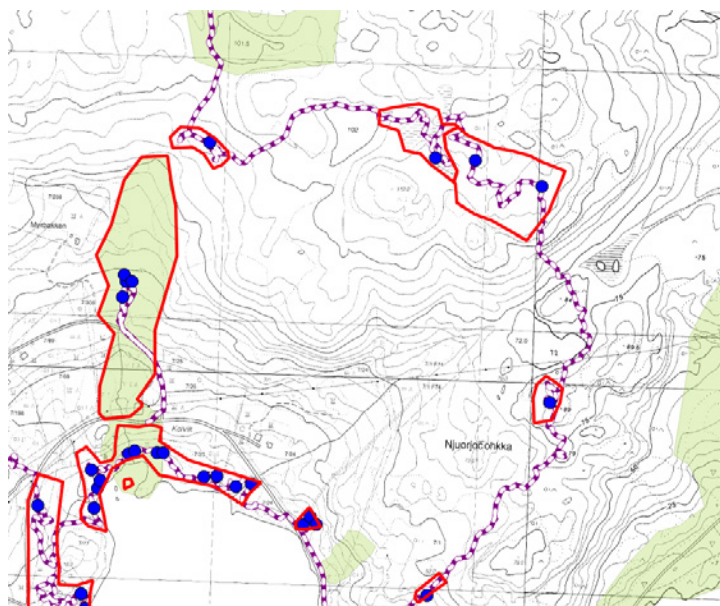
Det beste for naturverdiene er å la området ligge i fred for fysiske inngrep. Ekstensivt husdyrbeite antas å være litt positivt.

1144 Stuorracohkka sør - fjellhei - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Rik fastmark i fjellet

Utforming Rik rabbe

Verdi **A** Areal 28,0 dekar UTM 33W 429768 7800215

Omtalt lokalitet er den største og østre av de to som ligger sammen i nordøst.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 26.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger øst for Kolvik, oppe på de høyestliggende knausene nordøst for bukta. Berggrunnen består trolig for det meste av biotittskifer, som nok stedvis er kalkrik. Lokaliteten grenser mot bjørkekratt på de fleste kanter, dels fattigere fjellhei.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Dette er grunnlendte berg og knauser med rabbesamfunn av nokså til svært kalkrik utforming. Til dels er det også innslag av fuktsig, men ikke myrdannelse. Det er mulig deler av miljøet er delvis kulturbetinget, dvs at det også kan være snakk om åpen grunnlendt naturmark her.

Artsmangfold

Karplantefloraen omfatter en del typiske kalkkrevende fjellplanter, samt at det også ble funnet et lite bestand av krypsivaks (EN) her. Av fjellplanter kan nevnes hodestarr, agnorstarr, gulsildre, reinrose, trillingsiv, hårstarr, bjørnebrodd, myrtevier, setermjelt, bergstarr, svarttopp, fjelltistel, fjellfrøstjerne og rødsildre.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites nok noe av sau og tamrein, noe som kan være nødvendig for at ikke kantsoner til området skal gro igjen med lauv- og einerkratt. Ingen fysiske inngrep ble observert.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Småflekker med fjellhei og større areal med åpen grunnlendt naturmark med kalkkrevende fjellflora forekommer flere steder i dette landskapet.

Verdivurdering

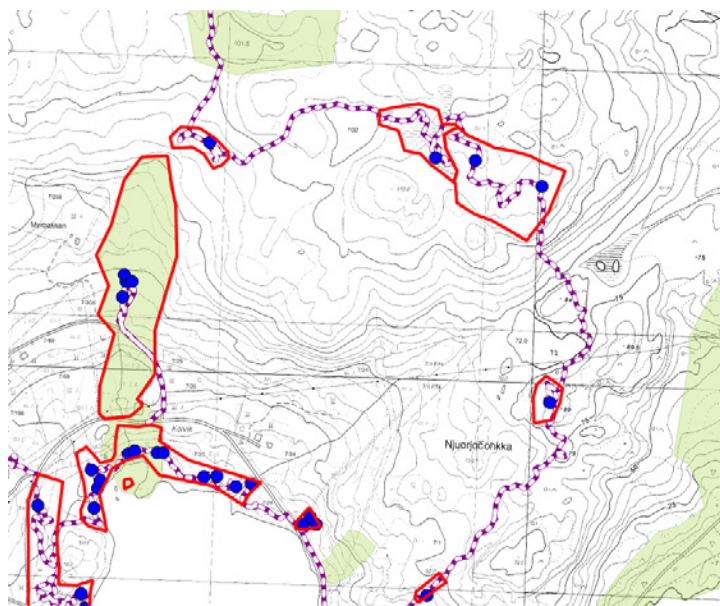
Med grunnlag i faktaark for rik fastmark i fjellet fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på størrelse (28 daa), lav vekt på typevariasjon, høy vekt på artsmangfold, dels høy vekt på tilstand og høy vekt på påvirkning. Samlet sett gir dette verdien svært viktig - A, ut fra forekomst av krypsivaks. Om det ikke var for denne ville nok verdien vært satt ned til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Det beste for naturverdiene er å la området ligge i fred for fysiske inngrep. Ekstensivt husdyrbeite antas å være litt positivt.

1145 **Stuorracohkka sør - myr - Áigir-Indre Billefjord**

Naturtype	Rikmyr			
Utforming	Skog- og krattbevokst rikmyr i høgereliggende strøk (MB-NB)			
Verdi	B	Areal	11,0 dekar	UTM 33W 429691 7800221

Omtalt lokalitet er den minste og vestre av de to som ligger sammen i nordøst.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 26.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger øst for Kolvik, oppe på de høyestliggende knausene nordøst for bukta. Berggrunnen består trolig for det meste av biotittskifer, som nok stedvis er kalkrik. Lokaliteten grenser mot bjørkekratt på de fleste kanter, dels fattigere fjellhei.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten omfatter noen myrlendte partier av rik til ekstremrik karakter, til dels også litt rik fuktig bjørkeskog. Det er i all hovedsak snakk om myrkantmark, og i liten grad åpen myrflate (som raskt får litt mindre kalkrikt preg).

Artsmangfold

Flere typiske rikmyrsarter opptrer, som hodestarr, hårstarr, gulstarr, fjellfrøstjerne, fjelltistle, myrtevier, gulsildre, trillingsiv, agnorstarr, strengstarr og i kantsoner også så vidt reinrose. I tillegg spredt forekomst av beitemarksopp i kantsonene her, inkludert fiolett rødspore (NT), tjærerødspore og et par ubestemte rødsporer. Det er potensial for flere kravfulle arter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites nok noe av sau og tamrein. Ingen fysiske inngrep ble observert.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Småflekker med rikmyr forekommer flere steder i dette landskapet.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten så vidt middels vekt på størrelse (11 daa),

middels på rødlistearter, samt høy vekt på kjennetegnende arter og hydrologi. Samlet sett gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Det viktigste for naturverdiene er å unngå fysiske inngrep som medfører drenering av miljøet. Ekstensivt husdyrbeite kan være positivt.

1146 Meastarvarri øst - Áigir-Indre Billefjord

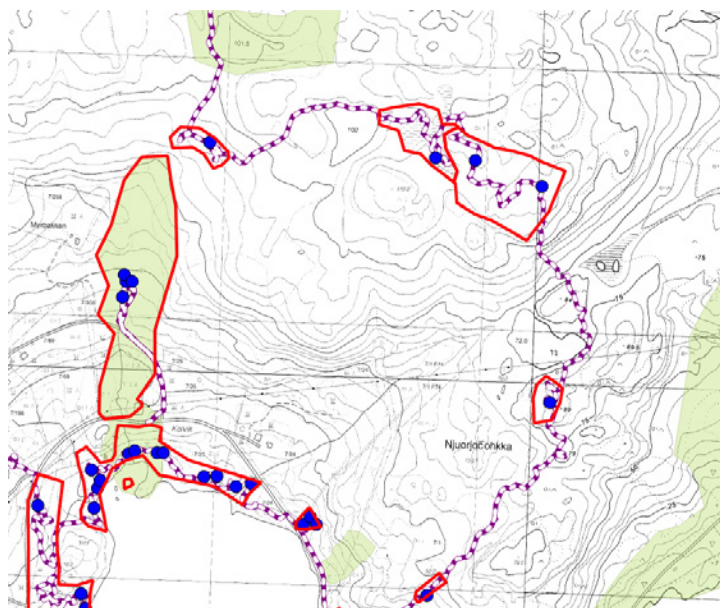
Naturtype Hagemark

Utforming Rik hagemark med boreale trær

Verdi **B**

Areal 4,0 dekar

UTM 33W 429260 7800250

omtalt lokalitet er den vesle i nord
(nord for den langstrakte grønne).

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 26.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger oppe i lia nord for Kolvik, og omfatter et nokså åpent parti i bjørkeskogen. Berggrunnen består trolig for det meste av biotittskifer, som nok stedvis er kalkrik. Lokaliteten grenser noe diffust mot mer ordinær bjørkeskog på de fleste kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten har såpass mye engpreg at den her føres til svært kalkrik eng med mindre hevdpreg, men da mer eller mindre tresatt (dvs hagemark). Det meste av arealene virker friske, men det er også nærmest kildepregede areal/våteng.

Artsmangfold

Karplantefloraen omfatter arter som fjellfrøstjerne, dvergjamne, jåblom, fjellrapp, setermjelt, ballblom, blåklokke, engfryttele, fjellsmelle, rynkevier, hårstarr og kattefot. I tillegg spredt innslag av beitemarksopp, med både fiolett rødspore (NT), mørktannet rødspore og ytterligere en ubestemt art. Det er potensial for flere kravfulle og dels rødlistede beitemarksopp her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites nok noe av sau og tamrein. Ingen fysiske inngrep ble observert. Det har blitt hogd noe ved i nyere tid, noe som har skapt varierende skogalder og til dels åpne partier uten særlig bjørk, samt partier med bjørkekratt. En enkelt ferdselsveg går i vestkant av lokaliteten.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Mye av bjørkeskogene i området er ganske rike og har dels engpreg, samtidig som det også finnes en del åpne enger (naturbeitemarker) i dette landskapet.

Verdivurdering

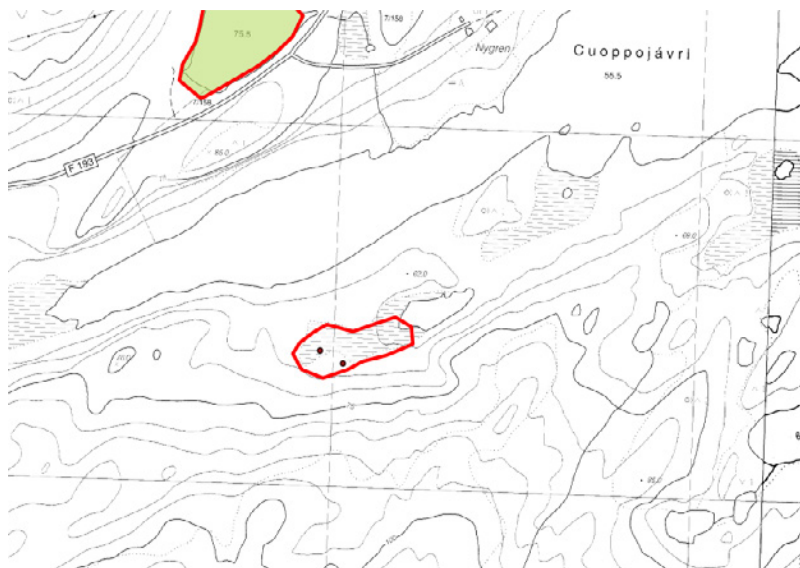
Med grunnlag i faktaark fra høsten 2014 for hagemark oppnår lokaliteten middels vekt på størrelse, lav vekt på typevariasjon, middels vekt (ut fra potensial) for artsmangfold, middels på tilstand, høy vekt på påvirkning og høy på landskapsøkologi. Ut fra dette får lokaliteten samlet sett verdi viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare naturverdiene er det viktig å sikre et godt beitetrykk her og da høyere enn dagens nivå. Fortsatt vedhogst for å behold et mer eller mindre åpent preg anses som klart positivt (verdiene virker ikke knyttet til trærne, men derimot til feltsjiktet og da særlig et mer eller mindre åpent feltsjikt), men bør være betinget av høyere beitetrykk. Hvis ikke oppnår en bare at det kommer stadig tettere bjørkekratt opp igjen etter hogsten, noe som snarere er negativt for naturverdiene.

1147 Cuoppojavri sør - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype	Rikmyr			
Utforming	Skog- og krattbevokst rikmyr i høgereliggende strøk (MB-NB)			
Verdi	B	Areal	8,0 dekar	UTM 33W 429320 7800598

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 27.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Anmerking: Lokaliteten ble noe overfladisk undersøkt, som følge av kraftig regnvær under feltarbeidet her.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på sørsiden av Cuoppojávri, i skoglandskapet mellom Indre Sandvik og Balljavri. Den omfatter er lite myrdrag som drenerer ned mot et lite tjern på østsiden, og er ellers omgitt av bjørkeskog. Det kan være at det også er litt rikmyr på nordsiden av dette tjernet. Berggrunnen består trolig for det meste av biotittskifer, som nok stedvis er kalkrik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten omfatter noen myrlendte partier av rik til ekstremrik karakter, til dels også litt rik fuktig bjørkeskog på sørsiden med kildeskogpreg. Det er i all hovedsak snakk om myrkanntmark.

Artsmangfold

Flere typiske rikmysarter opptrer, som brudespore, hårstarr, gulstarr, jáblom, bjørnebrodd, agnorstarr, svarttopp og fjellfrøstjerne. I tillegg svartknoppmose samt fiolett rødspore (NT). Det er potensial for flere kravfulle arter her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites nok noe av sau og tamrein. Ingen fysiske inngrep ble observert.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Småflekker med rikmyr forekommer flere steder i dette landskapet.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på størrelse (8 daa), middels på

røddlistearter, samt middels (til høy vekt) på kjennetegnende arter og høy på hydrologi. Samlet sett gir dette verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Det viktigste for naturverdiene er å unngå fysiske inngrep som medfører drenering av miljøet. Ekstensivt husdyrbeite kan være positivt.

1148 Storebukt nord - Áigir-Indre Billefjord

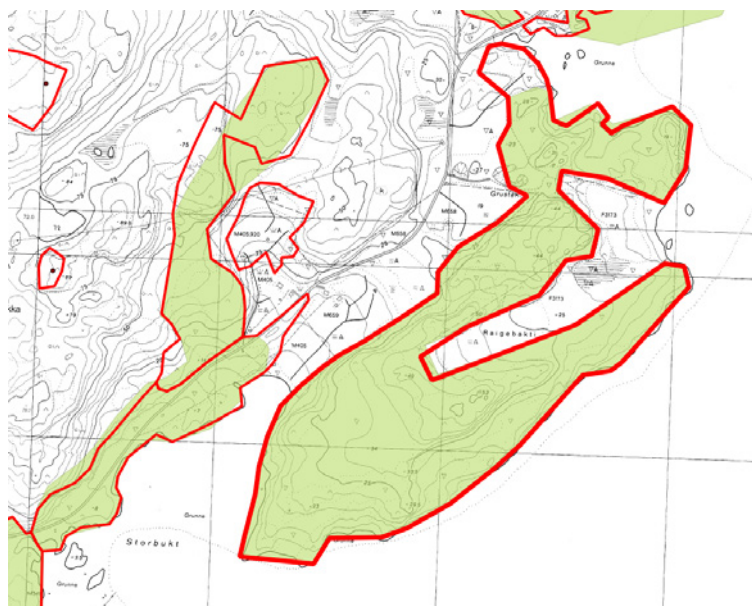
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi **A**

Areal 24,0 dekar

UTM 33W 430380 7799803

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 27.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 13.08.2015, sammen med Pål Alvereng. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtselsplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Det er ikke kjent konkrete, tidligere undersøkelser herfra.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på nordsiden av et lite småbruk langs vegen ut til Trollholmsund, nord for Storebukt. Det er snakk om engpartier omgitt av småskog i vest, åpen hei og berg i nord og øst, samt oppgjødslet eng i sør. Berggrunnen består av biotittskifer, men er ganske sikkert nokså kalkrik her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten har nok en litt ujevn gradient fra muligens tidligere jordbearbeidet eng med klart hevdpreg og gjødselpåvirkning i sør til mindre gjødselpåvirkning og heller ikke tidligere jordbearbeiding i nordlige og østre kantsoner mot heia. Generelt er engene kalkrike og mye bør nok betegnes som svært kalkrike. Samtidig er antagelig det meste friske enger, men der det også finnes litt sesongfuktige enger (kildepregede - kan trolig betegnes som våteng, særlig et parti i sørvest der det er tydelig innslag av kilder) og noe tørreng i overgang mot rik hei i kantsoner.

Artsmangfold

Blanding av eng, fjell- og myr/kildearter gjør at lokaliteten har en forholdsvis rik flora. Blant annet ble det gjort et par funn av krypsivaks (EN) her. I tillegg arter som jåblom, fjellfrøstjerne, agnorstarr, hårstarr, dvergjamne, flekkmure, kattedot, myrtevier, fjellsmelle, dvergsnelle, reinrose, smalnøkleblom, bleikstøte, fjellhvitkurle, bergstarr, hodestarr, fjellsnelle, gulull (VU), myrsaulauk, småsivaks, fjellstarr og trillingsiv. I tillegg var det ganske god forekomst av beitemarksopp her, med fiolett rødspore (NT - tallrik med minst 8 funn), lillagrå rødspore (NT - 2 funn), ravnerødspore (NT - 3 funn), mørktannet rødspore, tjærerødspore, Entoloma cf longistriatum, beiterødspore, en ubestemt jordtunge, antatt rødgul småkøllesopp og flere ubestemte rødsporer. Også myrrøyksopp (NT) ble funnet. Potensialet for flere kravfulle og rødlistede arter, særlig blant beitemarksopp, er godt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av sau og tamrein, og beitetrykket virker godt nok. Et par gamle grøfter vitner om

tidligere mer intensiv bruk og sannynligvis har mye av enga vært jordbearbeidet for lang tid tilbake. Helst har også deler vært litt gjødslet, men det er også tydelig en del areal som neppe har vært gjødslet eller jordbearbeidet.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya, der dette en av de mest artsrike og store.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (24 daa), middels vekt på kjennetegnende arter (litt på grensa - de fleste planteartene har andre primærmiljøer), høy vekt på rødlistearter, middels til høy på tilstand og stort sett høy på påvirkning. Samlet gir dette verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn

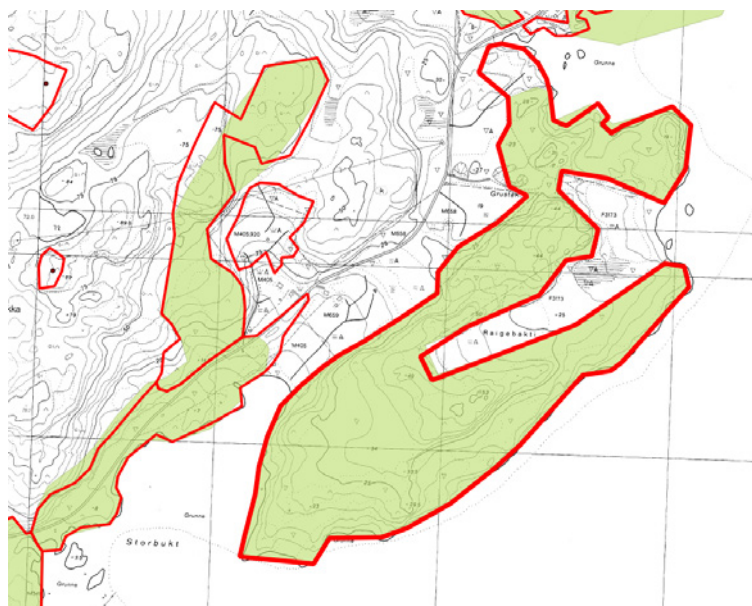
Naturverdiene er avhengig av et fortsatt høyt beitetrykk (minst like høyt som dagens nivå), i tillegg til at det ikke gjødsles eller jordbearbeides. Noe busker og trær kan med fordel ryddes vekk i kantsoner mot sør.

1149 Raigebakti nordvest - Áigir-Indre Billefjord

Naturtype Kalkrike områder i fjellet

Utforming Rabbe

Verdi **A** Areal 96,0 dekar UTM 33W 430200 7799700

Omtalt lokalitet ligger i vestre halvdel av bildeutsnittet, og er langstrakt, uregelmessig og nord-sør-orientert. Lysegrønn farge viser gammel grense.

Innledning

Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009, samt alene 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området (Naturbasenr BN00082939). Det har muligens også vært andre botanikere her. Beskrivelsen er revidert av Geir Gaarder 30.12.2015, siden nedre del av den gamle lokaliteten ble skilt ut på basis av nye feltundersøkelser der i 2015. Røddlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Grensa er litt justert som følge av mer kritisk bruk av flyfoto.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger ved Raigebakti ut mot Trollholmsund, sørøst for Indre Billefjord. Det er tydelig noe basisk berggrunn innenfor deler av lokaliteten, selv om berggrunnskart bare viser biotittskifer. Lokaliteten grenser for det meste mot bjørkeskog, men i sør mot kulturmarkseng nær vegen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her en del reinroseheier og risheier. I praksis er det nok mye rabbesamfunn av kalkrik karakter, men særlig ned mot vegen i sør også fuktsig (grunn myrkantmark) av rik til svært kalkrik utforming. En del areal er utvilsomt også fattigere berghamre og hei, samt at litt fjellbjørkeskog er inkludert av arronderingsmessige årsaker.

Artsmangfold

Floraen er ikke spesielt godt undersøkt, men av særlig interesse er funn av krypsivaks (EN) i fuktsig noe ovenfor vegen i sør. Ellers fjellplanter som dvergjamne, fjellsmelle, bjørnebrodd, rynkevier, fjellsnelle, jåblom, flekkmure, trillingsiv, skogsiv, myrsauløk, bergstarr, rødsildre og fjellhvitkurle.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites nok litt av sau og tamrein. Ei nylig oppsatt hytte i sør har medført litt, fysiske inngrep, og her har artsrike eng/fuktsigsamfunn utvilsomt blitt nedbygd, mens de to sønnafor denne igjen betyr litt mindre. For øvrig er det gravd vannledning oppover i rike fuktsig ovenfor ei av hyttene.

Fremmede arter

Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap

Fra Børselv, over Reinøya og forbi Àigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaark for rik fastmark i fjellet fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels vekt (96 daa) på grensa til høy vekt på størrelse, høy vekt på artsmangfold (krypsivaks), middels vekt på typevariasjon og tilstand samt også påvirkning. Samlet sett gir dette verdien svært viktig - A, som følge av forekomst av krypsivaks. Hvis det ikke hadde vært for denne ville verdien vært satt til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Det er positivt om en kan opprettholde et visst beitetrykk her, særlig i søndre deler ned mot vegen. Etablerte hytter har skadet naturverdiene noe allerede, og ytterligere hyttebygging eller utvidelser og mer tilrettelegging (eksempelvis anleggelse av tilkomstveier eller rørledninger for vann) vil sannsynligvis forringe naturverdiene ennå mer. Dette frarådes derfor klart hvis en ønsker å ta vare på naturverdiene i dette landskapet.

1150 Kolvik nedenfor Slåtten - Áigir-Indre Billefjord

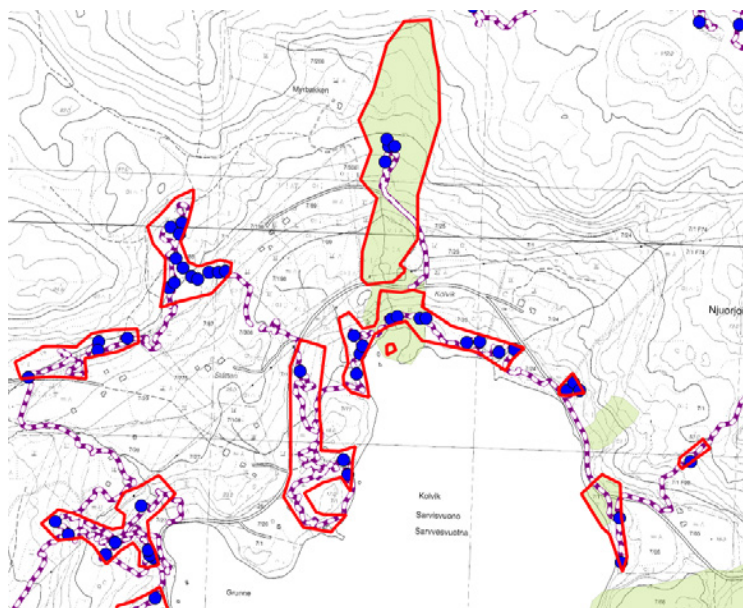
Naturtype Naturbeitemark

Utforming Rik beiteeng

Verdi B

Areal 24,0 dekar

UTM 33W 428933 7799558

Omtalt lokalitet er en langstrakt, uregelmessig lokalitet på østsiden av bukta sentralt i bildeutsnittet.

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Geir Gaarder 28.12.2015, Miljøfaglig Utredning, basert på feltarbeid 12.08.2015. Denne undersøkelsen ble utført som del av arbeid med å utarbeide beite- og skjøtelsesplan for det nasjonalt utvalgte kulturlandskapet på Goarahat og Sandvikhalvøya, på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. Rødlistestatus for arter følger rødlista fra 2015, og faktaark for naturtyper fra høsten 2014 er benyttet som grunnlag for inndeling og verdsetting av naturtyper. Det er ikke kjent konkrete, tidligere undersøkelser herfra.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger inne i bukta på Kolvik, ute på et svakt utformet nes på vestsiden av bukta. Den grenser dels mot sjøen i øst, mot oppdyrket eng og hyttetomt i sør, mot vegen i vest, samt mot berghamre dels i øst og småskog i nord og nordøst. Berggrunnen består av biotittskifer, men det er stedvis nokså rikt her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er noe sammensatt og burde strengt tatt vært splittet opp. Småpartiene ned mot sjøen i øst/sørøst består hovedsakelig av nokså kalkrik eng (dels tørreng og dels overgang mot intermedieær eng) med klart hevdpreg (og lite gjødselpåvirkning). Hoveddelen av engene, dvs mot vegen i vestre og nordre deler, er derimot for det meste sterkt endret, engpreget mark (trolig nokså kalkrik), men med kantsoner med nokså kalkrik eng med klart hevdpreg og gjødselpåvirkning.

Artsmangfold

Karplantefloraen er gjennomgående ikke spesielt artsrik, men omfatter bl.a. harerug og flekkmure opp mot vegen, samt flekkmure, harerug, blåklokke, fjellttistel, dvergjamne og silkenellik ned mot sjøen i sørøst. Generelt er det mye sølvbunke på engene mot vegen. I tillegg forekommer beitemarksopp sparsomt her, med funn av ravnerødspore (NT) og beiterødspore nær vegen. Ned mot sjøen ble det funnet arter som ravnerødspore (NT - to funn), beiterødspore, belterødspore og kritt vokssopp. Det er potensial for flere arter beitemarksopp, helst også rødlistearter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten beites noe av sau og tamrein, og beitetrykket virker stedvis ikke så verst, men særlig de sølvbunkedominerte partiene kunne vært beitet noe hardere ned. Enga mot vegen har ganske opplagt vært både pløyd og gjødslet tidligere, mens de mer grunnlendte, perifere partiene ned mot sjøen i øst/sørøst derimot i liten grad har vært jordbearbeidet, og partier her også helst lite eller ikke gjødslet. Ei hytte har redusert arealet litt i øst (ovenfor den nordre tarmen ned mot sjøen), samt at ei hyttetomt

med gjengroende eng også danner ei grense i sørvest.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

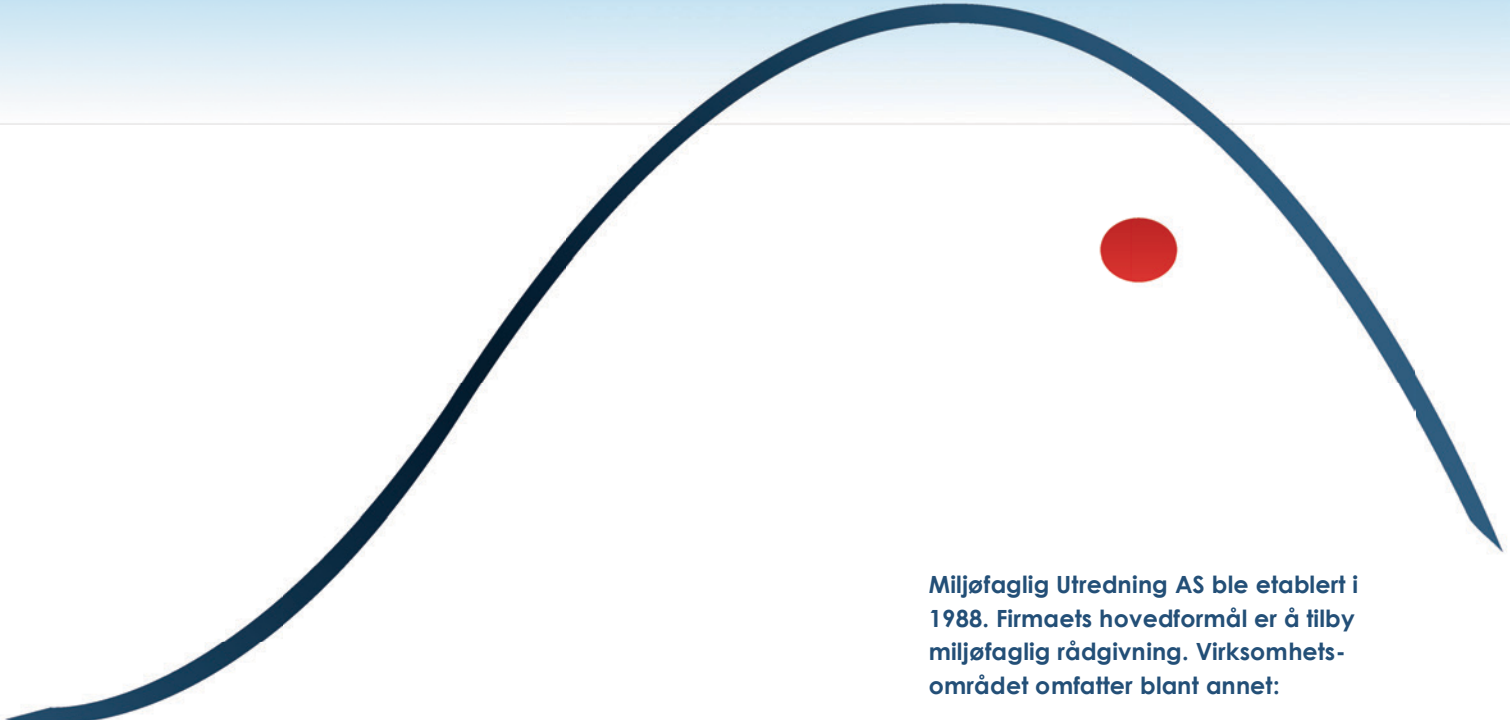
Det finnes flere verdifulle naturbeitemarker på denne halvøya, der denne utgjør en del.

Verdivurdering

Med grunnlag i faktaaark fra høsten 2014 for naturbeitemark oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (kanskje 7 daa), lav vekt på kjennetegnende arter, lav vekt på rødlistearter, lav vekt på tilstand og middels på påvirkning. Samlet gir dette verdien lokalt viktig - C. Siden lokaliteten er del av et stort område med høye kulturlandskapsverdier, særlig knyttet til naturbeitemark, og har potensial for flere krevende arter, så heves verdien her opp til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn

Naturverdiene er avhengig av et godt beitetrykk og ingen gjødsling eller fysiske inngrep. Bruk av eksempelvis hest i perioder for å få beitet ned sølvbuketuene ville vært en fordel. Beitepusser kan også være et aktuelt alternativ på disse partiene, hvis det følges opp med fjerning av strøet som da dannes.

Miljøfaglig Utredning AS ble etablert i 1988. Firmaets hovedformål er å tilby miljøfaglig rådgivning. Virksomhetsområdet omfatter blant annet:

- Kartlegging av biologisk mangfold
- Kartlegging av landskap og landskapsanalyser
- Konsekvensanalyser for ulike tema, blant annet: Naturmangfold, landskap, friluftsliv, reiseliv og landbruk
- Utarbeiding av forvaltningsplaner for verneområder
- Utarbeiding av kart (illustrasjonskart og GIS)
- FoU-virksomhet
- Foredragsvirksomhet

Hovedadresse: Gunnars veg 10,
6630 Tingvoll

Hjemmeside: www.mfu.no